

Ci
XIV
125

N12<526908329 021

UBTÜBINGEN

LS

Ad. Bruckmann,
Buchbinder.

160. (orig).

KĒRALŌLPATTI

(THE ORIGIN OF MALABAR)

കേരളോല്പത്തി

THIRD EDITION

MANGALORE

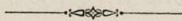
PRINTED BY STOLZ & HIRNER, BASEL MISSION PRESS

1874

li XIV. 125

[] | | & () എന്ന കുറിക്കൽ
അത്തിര ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ വാചകഭേദത്തെ സൂചിപ്പി
ക്കുന്നുണ്ടു്.

കേരളോല്പത്തി

൧. പരശുരാമന്റെ കാലം.

കൃത, ത്രേതാ, ദ്വാപര, കലി എന്നിങ്ങിനെ നാലു യുഗത്തിങ്കലും അനേകം രാജാക്കന്മാർ ഭൂമി വഴി പോലെ വാണു രക്ഷിച്ചതിന്റെ ശേഷം ക്ഷത്രിയ കുലത്തിങ്കൽ ദുഷ്ടരാജാക്കന്മാരായുണ്ടായവരെ മുടിച്ചു (നിഗ്രഹിച്ചു) കളവാണായിക്കൊണ്ടു ശ്രീ പരശുരാമൻ അവതരിച്ചു. എങ്കിലോ പണ്ടു ശ്രീ പരശുരാമൻ ഇരുപത്തൊന്നു വട്ടം മുടിക്കുശ്ചിത്രയരെ കൊന്ന ശേഷം വീരഹത്യാദോഷം പോക്കേണം എന്നു കല്പിച്ചു, കർമ്മം ചെയ്യാനനുസൃതം ഗോകണ്ഠം പുകു കന്മലയിൽ ഇരുന്നു വരണനെ സേവിച്ചു തപസ്സ് ചെയ്തു, വാരാണിധിയെ നീക്കം ചെയ്തു ഭൂമി ദേവിയെ വന്ദിച്ചു നൂററുപതുക്കാതം ഭൂമിയെ ഉണ്ടാക്കി, മലയാള ഭൂമിക്ക് രക്ഷവേണം എന്നു കല്പിച്ചു ഹവ്യം രംഗപരപ്രതിഷ്ഠ ചെയ്തു. എന്നിട്ടും ഭൂമിക്കിളക്കം മാറിയില്ല എന്നു കണ്ട ശേഷം ശ്രീ പരശുരാമൻ നിരൂപിച്ചു ബ്രാഹ്മണരെ ഉണ്ടാക്കി പല ദിക്കിൽനിന്നും കൊണ്ടു

വന്നു കേരളത്തിൽ വെച്ചു. അവർ ആരും ഉറെച്ചിട്ടു
 ന്നില്ല. അവർ ഒരു താന്താന്റെ ദിക്കിൽ പോയ്ക്കു
 ണ്തു. അതിന്റെ മേതു: കേരളത്തിൽ സപ്പുങ്ങര വ
 ന്നു നീങ്ങാതെ ആയി പോയി. അവരുടെ പീഡ കൊ
 ണ്ട് ആർക്കും ഉറെച്ചു നില്പാൻ വശമല്ലാത്തതിന്റെ
 ശേഷം നാഗത്താന്മാർ (കുറയ കാലം) കേരളം രക്ഷി
 ച്ചു. എന്റെ പ്രയത്നം നിഷ്ഫലം എന്ന് വരുത് എ
 ന്നു കല്പിച്ചു, ശ്രീ പരശുരാമൻ ഉത്തരഭൂമിയിങ്കൽ
 ചെന്നു (ആയുപുരത്തിൽനിന്നു) ആയുബ്രാഹ്മണ
 രെ കൊണ്ടു പോന്നു. ആയുബ്രാഹ്മണൻ (നടെ) അ
 ഹിമത്രം ആകുന്ന ദിക്കിന്നു പുറപ്പെട്ടു സാമന്ത
 പഞ്ചകം ആകുന്ന ക്ഷേത്രത്തിൽ ഇരുന്നു. ആ ക്ഷേ
 ത്രത്തിന്നു കുരുക്ഷേത്രം എന്ന പേരുണ്ടു. അവിടെ
 നിന്നു പരശുരാമൻ നൃശ ഗ്രാമത്തെയും പുറപ്പെട്ടീ
 ച്ചു കൊണ്ടു വന്നു നിരൂപിച്ചു “പരദേശത്ത് ഓരോ
 രോ അഗ്രഹാരങ്ങൾ ഗ്രാമം എന്നു ചൊല്ലിയ ഞായം
 അതു വേണ്ട” എന്നു കല്പിച്ചു, നൃശ ഗ്രാമം ആക്കി
 കല്പിച്ചു നൃശലിന്നും പേരുമിട്ടു.

അതാകുന്നത്: ഗോകണ്ണം, ഗോമകുടം, കാരവ
 ജി, മല്ലൂർ, എപ്പനൂർ, ചെപ്പനൂർ, കാടല്ലൂർ, കല്ലനൂർ,
 കായ്പ്പിറ, പൈയൻചിറ ഇങ്ങിനെ ഗ്രാമം പത്തും,
 തൃക്കുണി, തൃക്കട്ട, തൃക്കണ്ണാല, തൃച്ചോല, കൊല്ലൂർ,
 കോമലം, വെള്ളാര, വെങ്ങാടു, വെങ്കടം, ചെങ്ങോ
 ടു ഇങ്ങിനെ ഗ്രാമം പത്തും; കോടീശ്വരം, മഞ്ചീശ്വ
 രം, ഉടുപ്പു, ശങ്കരനാരായണം, കൊട്ടം, ശിവജി (ശി
 വവെള്ളി), മൊറ, പഞ്ച, വിട്ടൂർ (ഇട്ടലി), കുമാരമം
 ഗലം (കുഞ്ഞിമംഗലം), അനന്തപുരം, കണ്ണപുരം

ഇങ്ങിനെ ൧൨ ഗ്രാമം; ഇങ്ങിനെ ൩൨ ഗ്രാമം എന്നു കല്പിച്ചു. പൈയന്തർ, പെരിഞ്ചെല്ലൂർ, കരിക്കാടു, ഈ ശാനമംഗലം, ആലത്തൂർ, കരിന്തോളം, (കാരന്തോളം), തൃശ്ശിവപേരൂർ, പന്നിയൂർ, ചോവരം (ശിവപുരം) ഇങ്ങിനെ പത്തും; പറപ്പൂർ, ഐരാണിക്കുളം (— കുളം), മൃഷികക്കുളം, ഇരിങ്ങാടിക്കോടു (— ണിക്കുടം), അടപ്പൂർ, ചെങ്ങനോടു (— നാടു), ഉളിയന്തൂർ, കഴുതനാടു, കഴച്ചൂർ, ഇളിട്ടൂർ, ചമുണ്ഡ (ചാമുണ്ഡ), ആവട്ടിപ്പത്തൂർ ഇങ്ങിനെ പന്ത്രണ്ടും; കാടുകറുക (കടുമറക), കിടങ്ങൂർ, കാരനല്ലൂർ, കവിയൂർ, എററുളനിയൂർ (എററുവന്തൂർ), നിലൂണ്ണ (നീമുണ്ണ), ആണമണി, ആണമുളം, തിരുവല്ലായി (— വില്ലായി), ചെങ്ങനിയൂർ ഇങ്ങിനെ നൂറു ഗ്രാമം എന്നു കല്പിച്ചു.

അവരെ ഗോകണ്ഠത്തിൽ വെച്ചു തലമുടി ചിരച്ചു (കളയിച്ചു) മുമ്പിൽ കുടുമവെച്ചിച്ചു, “(പൂർവ്വശിഖ പരദേശത്തു നിഷിദ്ധം) മുമ്പിൽ കുടുമവെച്ചാൽ പിന്നെ അങ്ങു ചെന്നാൽ സ്വജാതികൾ അംഗീകരിക്കു ഇല്ല” എന്നിട്ടത്രെ മുമ്പിൽ കുടുമവെച്ചുത്. അതിന്റെ ശേഷം അറുപതുനാലിന്നും പൂവും നീരും കൂട “ബ്രഹ്മക്ഷത്രമായി (— മരത്രം, — ക്ഷത്രിയരായി) നിങ്ങൾ അനുഭവിച്ചു കൊൾക” എന്നു പറഞ്ഞു കൊടുക്കയും ചെയ്തു. ആ കൊടുത്തതു ഏകോദകം.

അതിന്റെ ശേഷം ഭൂമി രക്ഷിക്കേണം എന്നു കല്പിച്ചു “നിങ്ങൾക്കു ആയുധപ്രയോഗം വേണമല്ലോ; അതിന്നു എന്നോട് ആയുധം വാങ്ങി കൊൾക” എന്നു നൂറുലിലുള്ളവരോട് ശ്രീ പരശുരാമൻ അരുളിച്ചെയ്താറെ എല്ലാവരും കൂടി നിരൂപിച്ചു കല്പിച്ചു “ആ

യുധം വാങ്ങിയാൽ രാജാംശമായുതം തപസ്സിൻ കൂ
 റില്ലാതെ പോം വേദോച്ചാരണത്തിന്നു യോഗ്യമില്ല;
 ബ്രാഹ്മണരാകയും ഉണ്ടു (അനേകം കർമ്മങ്ങളൊക്ക
 യും വൈകല്യമുണ്ടു)” എന്നു കല്പിച്ചു, നൃപലിൽ പെ
 റിഞ്ചെല്ലൂർ ൩൦൦൦, പൈയന്തൂർ ൨൦൦൦, പന്നിയൂർ ൪൦൦൦,
 പറപ്പൂർ ൫൦൦൦, ചെങ്ങന്നിയൂർ ൫൦൦൦, ആലത്തൂർ
 ൧൦൦൦, ഉളിയന്തൂർ ൫൦൦൦, ചെങ്ങനോടു ൫൦൦൦, ഐരാ
 ണിക്കുളം ൪൦൦൦, മൂഷികക്കുളം ൧൦൦൦, കഴുതനാടു ൧൦൦൦
 ഇങ്ങിനെ പത്തര ഗ്രാമത്തിൽ ൧൪ ഗോത്രത്തിൽ
 ചിലരെ അവരോധിച്ചു ൩൩൦൦൦ ബ്രാഹ്മണരെ ക
 ല്പിച്ചു. ൩൩൦൦൦ ബ്രാഹ്മണരും കൂട ചെന്നു നൃപ ഗ്രാ
 മത്തിന്റെ കുറവു തീർത്തു അവരുടെ സംവാദത്താൽ
 ശ്രീ പരശുരാമനോട് ആയുധം വാങ്ങി പരശുരാമൻ
 ആയുധപ്രയോഗങ്ങളും ഗ്രഹിച്ചിട്ടു കൊടുത്തു “ക
 ന്യാകുമാരി ഗോകണ്ഠപയ്ക്കന്തം കേരളം ൧൩൦ കാതം
 ഭൂമി വാണു രക്ഷിച്ചു കൊള്ളു” എന്നു പറഞ്ഞു വാ
 ളിന്മേൽ നീർ പകന്നു കൊടുക്കയും ചെയ്തു. അവർ
 ൩ വട്ടം കൈ നീട്ടി നീർ വാങ്ങുകയും ചെയ്തു. (ഭര
 ങ്ഗദേശ്വരഗോത്രത്തിലുള്ളവർ ശ്രീ പരശുരാമനോടു “ശ
 സ്രുഭിക്കുഷയെ ദാനം ചെയ്യു” എന്ന് ആയുധം വാങ്ങി
 എല്ലാവരുടെ സമ്മതത്താൽ കൈ കാട്ടി വാങ്ങിയ്തു).
 ശ്രീ പരശുരാമന്റെ അരുളപ്പാടാൽ വാളും ഭൂമിയും
 വാങ്ങുക ഹേതുവായിട്ട് വാഴുവർ (വാഴൂർ, വാഴിയൂർ,
 വാഴിയോർ) എന്നവരെ ചേരങ്ങളുടേ, അവർ ഒരുത്ത
 രെ കൊല്ലുവാൻ(-ന്നം) ഒരുത്തരെ സമ്മതിപ്പിക്കേണ്ട.

(മുന്ധിനാൽ (ആയുധം) വാങ്ങിയതു: ൧. ഇടപ്പ
 ഉളി നന്ധിയാതിരി, പിന്നെ ൨. ചെങ്ങനാട്ട് നന്ധിയാ

തിരി (വെണ്മ —) (നമ്പിടി), ന. കനിത്തലപ്പണ്ടാല, ര. പുതുമനക്കാട്ടു നമ്പിയാതിരി, ൫. ഇളമ്പയിലിണ്ടാല, ന. പുനത്തൂർനമ്പിടി, ൭. തലയൂർമുസ്സുതു, ൮. ചിലാന്തോളി മുസ്സുതു, ൯. ചോഴത്ത് ഇളയതു, ൧൦. കഴിമണ്ണ മുസ്സുതു, ൧൧. കല്ലുകാട്ട് ഇളയതു, ൧൨. പൊന്നിനിലത്തു മുമ്പിൽ ഇങ്ങിനെ പന്ത്രണ്ടാല മുമ്പാക്കി കല്പിച്ചു). “തങ്ങര” “(ഞങ്ങര)” എന്നു പറയാൻ കാരണം: തപശ്ശാക്കി എന്നു ചിലർ നിരൂപിച്ചിരിക്കുന്നു. അതങ്ങിനെ അല്ല ശസ്ത്രദിക്ഷയെ തങ്ങളുടെ ഗോത്രം വാങ്ങുകയാൽ; “വാല നമ്പി” ആയ കാരണം: വാല തങ്ങളുടെ കൈയിലുണ്ടെന്ന സിദ്ധാന്തം. ഇങ്ങിനെ ഭൂമി രക്ഷിപ്പാൻ ൩൬൦൦൦ ബ്രാഹ്മണരെ ആയുധപാണികളാക്കി കല്പിച്ചു.

അനന്തരം നൃപ ഗ്രാമത്തെയും കൂടെ വരുത്തി “നട നട പീഡിപ്പിച്ചു സപ്പുങ്ങരക്ക് എല്ലാവരും ഓരോ ഓഹരി ബ്രാഹ്മണ്യത്താൽ കൊടുത്തു, നിങ്ങരക്ക് അവർ സ്ഥാനദൈവമായിരിക്കേണം (പരദേവതയായിരുന്നു രക്ഷിക്കേണം)” എന്നു കല്പിച്ചു, അവർക്ക് ബ്രാഹ്മണ്യത്താൽ ഓരോ ഓഹരി കൊടുത്തു പ്രസാദത്തെയും വരുത്തി (അവർക്ക് ബലിപൂജാകർമ്മങ്ങളെ ചെയ്തു പരിപാലിച്ചുകൊള്ള എന്നുള്ളിച്ചെയ്തു), അവരെ സ്ഥാനദൈവമാക്കിവെച്ചു, കേരളത്തിൽ സപ്പുപീഡയും പോയി. അതിന്റെ ശേഷം (ആയുധപാണികളുടെ) കേരളത്തിൽ ൧൦൮ നാലുതീർടിസ്ഥാനം ഉണ്ടാക്കി അനേകം കളരിപ്പരദേവതമാരെയും സങ്കല്പിച്ചു, അവിടെ വിളക്കും പൂജയും കഴിപ്പിച്ചു, സമുദ്രതീരത്തു ദുർഗ്ഗാദേവിയെയും പ്രതിഷ്ഠിച്ചു, (മല

യരിക്കേ ശാസ്താവിനെ പ്രതിഷ്ഠിച്ചു), നാഗവും ഭൂതവും പ്രതിഷ്ഠിച്ചു, ഭൂമിയിൽ കനകചൂണ്ണം വിതറി (അമർത്തു കനകനീർ സ്ഥാപിച്ചു), രാശിപ്പണം അടിപ്പിച്ചു, നിധിയും വെച്ചു അങ്ങിനെ ഭൂമിക്കുള്ള ഇളക്കം തീർത്തു (മാറി ഇരിക്കുന്നു).

അതിന്റെ ശേഷം “ആയുർബ്രാഹ്മണർ മലയാളത്തിൽ ഉറച്ചിരുന്നു പോൽ” എന്നു കേട്ടു മുമ്പിൽ (സുപ്തദീതി ഉണ്ടായിട്ടു) പോയ പരിഷയം പോന്നുവന്നു, അവർ കൈയുപശ്ശുളുവർ ആയി പോയി; അവരെ തുളുനാട്ടിൽ തുളുനമ്പിമാർ എന്ന് പറയുന്നു. അവർ നൃപലിൽ കൂടിയവരല്ല.

അതിന്റെ ശേഷം ശ്രീ പരശുരാമൻ നൃപ ഗ്രാമത്തെയും വരത്തി വെള്ളപ്പനാട്ടിൽ കൊണ്ടു വന്നു വെച്ചു, നൃപ ഗ്രാമത്തിന്നും നൃപ മംഗലം തീർത്തു നൃപദേശവും തിരിച്ചു കല്പിച്ചു, ഓരോരോ ഗ്രാമത്തിന്നു (പരിഷയം) അനുഭവിപ്പാൻ വെച്ചേറെ ദേശവും വസ്തുവും തിരിച്ചു കൊടുത്തു. ഒരു ഗ്രാമത്തിന്നും വെള്ളപ്പനാട്ടിൽ വസ്തുവും തറവാടും കൂടാതെ കണ്ടില്ല; (അവിടെ എല്ലാവർക്കും സ്ഥലവുമുണ്ടു) നൃപ ഗ്രാമത്തിന്നും വെള്ളപ്പനാട് പ്രധാനം എന്ന് കല്പിച്ചു.

(പെരുമനഗ്രാമത്തിന്നു) ചിലർക്കു പുരാണവൃത്തി കല്പിച്ചു കൊടുത്തു. രണ്ടാമത് വന്ന പരിഷയിൽ ചിലർക്കു തന്ത്രപ്രവൃത്തി കൊടുത്തു; നൃപ ഗ്രാമത്തിന്നും തന്ത്രപ്രവൃത്തി കല്പിച്ചിട്ടില്ല. നൃപ ഗ്രാമത്തിലുള്ള ഇരിങ്ങാടികൂട്ടു (— റ്റണിക്കൂട്ടു), തരണനല്ലൂർ (— നെല്ലൂർ) കൈവട്ടക എടുത്തു തുടങ്ങി (വട്ടകം വൃത്തി (നാലു) ആറു ഗ്രാമത്തിന്നു കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു). പയ്യന്നൂർ ഗ്രാ

മത്തിന് നമ്പിക്കൂറ്റ എല്ലാടവും കല്പിച്ചു കൊടുത്തു. അനന്തരം നൃപലിലുള്ളവരോടരുളിച്ചെയ്തു: “ഇക്കേരളത്തിങ്കൽ ദേവതകൾ പോന്നു വന്നു മനുഷ്യരെ വീഡിച്ചിട്ടു ദേവതളപദ്രവം വർദ്ധിച്ചാൽ അപമൃത്യു അനുഭവിക്കും അതു വരരുത്” എന്നു കല്പിച്ചിട്ട് നൃപലിൽ ആറു ഗ്രാമത്തിൽ ഹര ആളും കല്പിച്ചു, ഹര ആയ്ക്കു മന്ത്രോപദേശവും ചെയ്തു (അതാകുന്നത്: മൂമ്പിനാൽ പെരുഞ്ചെല്ലൂർ ഗ്രാമത്തിൽ “അടികച്ചേരി” “കാളകാട്ട്” അങ്ങിനെ രണ്ടാൾ കല്പിച്ചു, മലയിൽനിന്നു വരുന്ന ദുദ്ദേവതകളെ തടുപ്പാൻ ദുർമ്മന്ത്രം സേവിച്ചു ദുദ്ദേവതകളെ തടുത്തു നിർത്തുക എന്നും ആ പല്ലാലത്തിങ്കൽ ഭദ്രനെ സേവിച്ച് ആപത്തുകളെ നീക്കുക എന്നും അരുളിച്ചെയ്തു. ബ്രാഹ്മണരുടെ കർമ്മങ്ങളു് വൈകല്യമുണ്ടെന്നു കണ്ടു രണ്ടാമത് കാളകാട്ടിന് കല്പിച്ചിതു: സമുദ്രതീരത്തിങ്കന്നുവരും ജലദേവതകളെ തടുത്തു നിർത്തുവാൻ സന്മന്ത്രങ്ങളെ സേവിച്ചു സൽകർമ്മമൂർത്തിയെ പ്രസാദിച്ചിട്ടു, ആപല്ലാലത്തിൽ ദുർഗ്ഗയെ സേവിച്ചാൽ ആപത്ത് നീങ്ങും എന്നും അരുളിച്ചെയ്തു. പിന്നെ കരിക്കാട്ടു ഗ്രാമത്തിൽ “കാണിയൊട, കാട്ടുമാടം” ഇങ്ങിനെ രണ്ടാൾക്കും ദുർമ്മന്ത്രവും സന്മന്ത്രവും കല്പിച്ചു കൊടുത്തു; പിന്നെ ആലത്തൂർ ഗ്രാമത്തിൽ “കക്കാട്ടു, കുഴിമന” ഇങ്ങിനെ രണ്ടാളോടും ദുർമ്മന്ത്രം കൊണ്ടും സന്മന്ത്രം കൊണ്ടും ജയിച്ചോളുക എന്നു കല്പിച്ചു. പിന്നെ ചോവരത്തിൽ “പുതുക്കോട്ട, പുതുമന” എന്നവരെയും, പെരുമനഗ്രാമത്തിൽ “കല്ലുകാട്ട, കക്കാട്ടുകൊളം” എന്നിരിവരെയും, ഇരിങ്ങാടിക്കുടൈ ഗ്രാമത്തിങ്കൽ “ചുണ്ടക്കാട്ട, മൂത്തേ

മന" ഇങ്ങിനെ രണ്ടാളെയും കല്പിച്ചു. മലയിൽനിന്നു വരുന്ന ദുദ്ദേവതകളെ തടുത്തു നിർത്തുവാൻ ആറാളെ ദുർമ്മന്ത്രമുത്തിയെ സേവിപ്പാനും സമുദ്രത്തിങ്കന്നു വരുന്ന ദേവതകളെ തടുത്തു നിർത്തുവാൻ ആറാളെ സന്മന്ത്രമുത്തിയെ സേവിപ്പാനും ആക്കി. ഇങ്ങിനെ ഉത്തമത്തിലും മദ്ധ്യമത്തിലും പന്ത്രണ്ടാളുകളെ കേരളത്തിൽ സമ്പ്രദായികൾ എന്നു കല്പിച്ചു). അതിന്റെ ശേഷം ശ്രീ പരശുരാമൻ അരുളിച്ചെയ്തു "എന്റെ വീരഹത്യാദോഷം ആർ കൈ ഏല്ക്കുന്നു" എന്നതു കേട്ടു ഭരദവാജഗോത്രത്തിൽ ചിലർ വീരഹത്യാദോഷം കൈ ഏല്പിച്ചുവെങ്കിലും അവർ രാവണനാട്ടുകരേ ഗ്രാമത്തിലുള്ളവർ. ഉഴരിലേപരിഷ എന്നു പേരുമിട്ടു "നിങ്ങളുടെ ഓരീശ്വരൻ പ്രധാനമായ്തന്നെ രാണമല്ലേ അതിന്നു സുബ്രഹ്മണ്യനെ സേവിച്ചു കൊള്ളു എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ അല്ലലും മഹാപ്രാധിയും നീങ്ങി ഐശ്വര്യവും വംശവും വളരെ വർദ്ധിച്ചിരിക്കും, വാളിന്നു നന്ദിയവരെ വിശേഷിച്ചും സേവിച്ചു കൊള്ളു" എന്നരുളിച്ചെയ്തു വളരെ വസ്തുവും കൊടുത്തു. (ഇക്കേരളത്തിൽ എല്ലാവരും മാതൃപാരമ്പര്യം അനുസരിക്കേണം, എനിക്കും മാതൃപ്രീതി ഉള്ളു എന്ന് നൃശലിലുള്ളവരോട് കല്പിച്ചപ്പോൾ എല്ലാവർക്കും മനുഷ്യവീഡ വളരെ ഉണ്ടായി. എന്നാറെ പൈയൻ ശ്രാമത്തിലുള്ളവർ നിരൂപിച്ച പരശുരാമൻ അരുളിച്ചെയ്തു പോലെ അനുസരിക്കേണം എന്നു നിശ്ചയിച്ചു മാതൃപാരമ്പര്യം അനുസരിക്കയും ചെയ്തു. ചില ഗ്രാമത്തിങ്കന്നു കൂടെ അനുസരിക്കേണം എന്നു കല്പിച്ചു; അതിന്റെ ശേഷം ആരും അനുസരിച്ചില്ല. പിന്നെ പരദേശത്തുനിന്നു

പല വകയിലുള്ള ശുഭ്രരെ വരുത്തി, അവരെക്കൊണ്ടും മാത്രപാരമ്പര്യം വഴി പോലെ അനുസരിപ്പിച്ചു. അവർ നൃശ ഗ്രാമത്തിനും അകമ്പടി നടക്കേണം എന്നും അവർക്ക് രക്ഷ ബ്രാഹ്മണർ തന്നെ എന്നും കല്പിച്ചു).

ഇങ്ങിനെ ശ്രീ പരശുരാമൻ കർമ്മഭൂമി മലയാളം ഉണ്ടാക്കി നൃശ ഗ്രാമത്തിൽ ബ്രാഹ്മണർക്ക് ഉദകദാനം ചെയ്തു. മുമ്പിൽ നൃശ ഗ്രാമത്തിനും ഒരുമിച്ചു പൂവും നീരും കൊടുത്തതു അനുഭവിപ്പാൻ ജനം എന്നു പറയുന്നു. ആ കൊടുത്തതു ഓരോ ഗ്രാമങ്ങളിലുള്ള തറവാടുകാർക്ക് ഒരുമിച്ചു കൊടുത്ത ഏകോദകം. പിന്നെ (ആറും, നാലും) പത്തുഗ്രാമത്തിൽ ഹൃശഗോത്രത്തിൽ ൩൩൦൦൦ ബ്രാഹ്മണർക്ക് വാളിന്മേൽ നീർ പകർന്നു കൊടുത്തതു രാജാക്കന്മാർ; അവർക്ക് എന്റെ ജനം എന്നു ചൊല്ലി വിരൽ മുക്കാം. മറെറവർക്കും “എന്റെ ജനം” എന്നു വിരൽ മുക്കരുത്; അവർക്ക് അനുഭവത്തിന്നേ മുക്കുള്ളൂ. അവരന്യോന്യം മുക്കുമ്പോൾ “എനിക്കനുഭവം” എന്നു ചൊല്ലി വിരൽ മുക്കേണം; ഇതറിയാതെ ജനത്തിന്നു വിരൽ മുക്കിയാൽ വിരൽ നേരെ വരിക ഇല്ല. മുപ്പത്തൊന്നായിരത്തിലുള്ളവർക്ക് കൊടുത്തതു ഏകോദകമല്ല; ഭൂമിയെ രക്ഷിപ്പാൻ അവരെ ആയുധപാണികളാക്കി കല്പിച്ചു.

ഇക്കേരളത്തിങ്കൽ വാഴുന്ന മനുഷ്യർ സ്വർഗ്ഗവാസികളോട് ഒക്കെ ദേവലോകത്തിന്നു തുല്യമായ്തരണം എന്നും സ്വർഗ്ഗാനുഭൂതി അനുഭവിക്കേണം എന്നും വെച്ചു ശ്രീ പരശുരാമൻ ദേവേന്ദ്രനെ ഭരം ഏല്പിച്ചു തപസ്സിന്നാമാറു എഴുന്നള്ളുകയും ചെയ്തു. ആറു മാസം വർഷം വേണം രാജ്യത്തിങ്കൽ അനേകം അനേ

കം സമ്പ്രാദികൾ ഉണ്ടാക്കണം, അന്നവും പൂവും നീരും (പുല്ലും) വഴി പോലെ വേണം, ദാനധർമ്മം വർദ്ധിച്ച ഐശ്വര്യം ഉണ്ടായിരിക്കണം, ഐശ്വര്യം ഉണ്ടായിട്ട് ഈശ്വരസേവവഴി പോലെ കഴിക്കണം, ദേവപൂജയും വിഗ്രഹപൂജയും കഴിക്കണം, അതിന്നു പശുക്കൾ വളരെ ഉണ്ടാകണം അവരിന്നു പുല്ലും തണ്ണീരും വഴിക്കേ ഉണ്ടായ്ക്കണം എന്നിട്ടു ദേവേന്ദ്രനെ ഭരം ഏല്പിച്ചിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് വേനിൽ കാലത്ത് ആറു മാസം വർഷം ആകുന്നതു. ദേവാലയങ്ങളും ദൈവത്തിൻ കാവുകളും ഐയപ്പൻ കാവുകളും ഭദ്രകാളിവാട്ടത്തും ഗണപതികാവിലും മറ്റും പല ഈശ്വരന്മാരെ കുടിവെച്ച് കാവല്ലാടുകളിലും സ്ഥാനങ്ങളിലും, ഉഴും പാടും കഴിപ്പാനും, ഉത്സവം, വേല, വിളക്ക്, തീയാട്ടം, ഭരണിവേല, ആറാട്ടു, കളിയാട്ടം, പൂരവേല, ദൈവാട്ടം (തെയ്യാട്ടു, ദൈവമാറു), തണ്ണീരമൃതം, (-തു), താലപ്പൊലി, പൈയാവിശാഖം, മഹാമഖ (മാമാങ്ങ)വേല എന്നിങ്ങിനെ ഉള്ള വേലകൾ കഴിപ്പിപ്പാനായ്ക്കൊണ്ട്, ആറു മാസം വേനിൽ വെളിച്ചവും കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഇങ്ങിനെ ശ്രീ പരശുരാമൻ പടൈക്കപ്പെട്ടൊരു കർമ്മഭൂമിയിങ്കൽ ഭൂദേവന്മാർ പുലർകാലേ കളിച്ചു നന്നായിരുന്നു (കൊണ്ടു), തങ്ങൾക്കുള്ള സൽക്രിയകൾക്കെയും (നിയമാദികൃതകളും) കഴിച്ചു, മറ്റു മഹാലോകർക്കും വരുന്ന അല്ലലും മഹാവ്യാധികളും ഒഴിപ്പാൻ ചെയ്യേണ്ടും ഈശ്വരസേവകൾ, മോമവും ധ്യാനവും, ഭഗവതിസേവ, പുഷ്പാഞ്ജലി, അന്ത്യനമസ്കാരം, ത്രികാലപൂജ (തൃക്കാൽ പൂജ), ഗണപതി

ഹോമം, മൃത്യുഞ്ജയം, മൂന്നലക്ഷം സഹസ്രനാമം,
 ധാന്യനാമം (ഗ്രഹശാന്തി, സഹസ്രഭോജനം) എ
 ന്നിങ്ങിനെ അനേകം ഈശ്വരസേവകൾ കഴിച്ചു സു
 കൃതം വർദ്ധിപ്പിക്കു എന്നു ശ്രീ പരശുരാമൻ വേദ
 ബ്രാഹ്മണരോട് അരുളിച്ചെയ്തും “ഈ വണ്ണം” എ
 ന്നു വേദബ്രാഹ്മണരും കൈ ഏല്ക്കുകയും ചെയ്തു. (അ
 ങ്ങിനെ ഇരിക്കുമ്പോൾ കേരളത്തിൽ വാഴുന്ന മനു
 ഷ്യർ സ്വർഗ്ഗവാസികളോട് തുല്യം പോൽ എന്നു കേട്ടു.) പ
 ലദിക്കിൽനിന്നും പല പരിഷയിലുള്ള ബ്രാഹ്മണരും
 കേരളത്തിൽ പോന്നു വന്നതിന്റെ ശേഷം ശ്രീ പ
 രശുരാമൻ അവരെ പല ദിക്കിലും കല്പിച്ചിരുന്നതി പ
 ല ദേശത്തും പല സ്ഥാനങ്ങളും കല്പിച്ചു കൊടുത്തു.
 വേദബ്രാഹ്മണർ അർദ്ധബ്രാഹ്മണരെക്കൊണ്ട് ഭൂമിദാ
 നം വാങ്ങി അവരുടെ പേക്ക് ഓരോ ദേശമാക്കി, ദേ
 ശത്തിൽ ഓരോരു ക്ഷേത്രം ചമെച്ചു, പ്രതിഷ്ഠ കഴിച്ചു,
 ബിംബത്തിൽ പൂജയും ശിവവെലിയും കഴിച്ചു, നി
 രമാലയും ചാർത്തി, തങ്ങളുടെ ഗ്രാമത്തിൽ സ്ഥാന
 ദൈവത്തെയും സ്ഥലപരദേവതമാരെയും കുടി വെ
 ചു (— ഉഷ്ണപ്പള്ളിദൈവത്തെ കുടി വെച്ചു), അവിട
 വിടേ ചെയ്യിപ്പിക്കേണ്ടും വേലയും വിളക്കും ഉഷ്ണ
 തിരയും കൊടുപ്പിച്ചു, (പലദിക്കിൽനിന്നും ശുഭ്രരെ വ
 രുത്തി ഇരുത്തി അവർക്ക് പല മന്യാദയും കല്പിച്ചു കൊ
 ടുത്തു), ദേശത്ത് അടിമയും കുടിമയും ഉണ്ടാക്കി അടി
 യാരെയും കുടിയാരെയും രക്ഷിച്ചു, തറയും സങ്കേത
 വും ഉറപ്പിച്ചു, തറയകത്ത് നായന്മാരെ കല്പിച്ചു, അ
 വരെ കൊണ്ട് ഓരോ കണ്ണും കൈയും കല്പനയും ക
 ല്പിച്ചു, അവകാശത്തിന്നു താഴ്ചയും വീഴ്ചയും വരാതെ

പരിപാലിച്ചു, കുടിയാക്ക് കീഴായ്ക്കൂറ്റം തങ്ങയ്ക്ക് മേ
 ലായ്ക്കൂറ്റം (മേലാഴിയും), കുടിയാക്ക് കാണവും തങ്ങ
 യ്ക്ക് ജന്മവും (എന്നു) കല്പിച്ചു കാണജന്മമയ്യാദ(യ്യം)
 നടത്തി, ബ്രാഹ്മണാചാരവും ശൂദ്രമയ്യാദയ്യം കല്പിച്ചു,
 ഉഴരിൽ ഗ്രാമങ്ങളിലുള്ള ബ്രാഹ്മണരുടെ ഇല്ലവും തീ
 ള്പിച്ചു, തങ്ങയ്ക്കുള്ള ദേവപൂജയും പിതൃപൂജയും കല്പി
 ച്ചു, നേരം ന്യായവും നടത്തി നൃശഗ്രാമത്തിലുള്ള വേ
 ദബ്രാഹ്മണരെ ആനന്ദിപ്പിച്ചു ദാനധർമ്മങ്ങളും ചെ
 യ്തു, അങ്ങിനെ ഇരിപ്പു മുപ്പത്തൊരായിരത്തിലുള്ളവർ
 (അർദ്ധബ്രാഹ്മണർ) ഭൂമിദാനം വാങ്ങുകകൊണ്ടും
 വീരഹത്യാദോഷത്തെ പരിഗ്രഹിക്കുക കൊണ്ടും പാതി
 ബ്രാഹ്മണത്വം കുറഞ്ഞു പോയിരിക്കുന്നു). അർദ്ധബ്രാ
 ഹ്മണർ ആയുധപാണികളായി പാടുനടക്കയും പട
 കൂടുകയും അകമ്പടി നടക്കുകയും ചെയ്യും അതുകൊ
 ണ്ടു വാഹനന്വിയായതു. പട്ടിണിനമ്പിക്ക് ശംഖും
 കുടയും അല്ലാതെ മറ്റൊരായുധമില്ല; അവന്നു ഒരു
 സങ്കടം ഉണ്ടായാൽ കുളക്കടവിൽ ചെന്നു കൊഞ്ഞ
 നം കാട്ടിയാലും കൊന്നാലും ശംഖു വിളിച്ചു പട്ടിണി
 വെച്ചു പാർക്കുകേ ഉള്ളു; (വാഹനന്വിയിലെ കൂടെ സമീ
 പത്തിൽ നിറുത്തുകയും ചെയ്യും).

ഇനിമേലിൽ ബ്രാഹ്മണർ തങ്ങളിൽ അന്യോ
 ന്യം ഓരോരോ കൂറു ചൊല്ലിയും സ്ഥാനം ചൊല്ലിയും
 വിവാദിച്ചു കർമ്മവൈകല്യം വരുത്തി കർമ്മഭൂമി ക്ഷയി
 ച്ചു പോകരുത് എന്നു കല്പിച്ചു, നൃശലിനേയും (പെരി
 ഞെല്ലരിൽനിന്നുള്ള) മുച്ചായിരം തൊട്ടു നൂറുവരത്തി
 ലുള്ളവരെയും പലദിക്കിൽനിന്നും പല പരിഷയിൽ
 പോന്നു വന്ന ബ്രാഹ്മണരെയും ഒരു നിലയിൽ കൂട്ടി

അവരോടടുമിച്ചെഴുത്ത്, “ഇനി സ്വല്പകാലം ചെല്ലുമ്പോൾ അനോന്യം പിന്നെങ്ങും അതു വരരുത്” എന്നു കല്പിച്ചു, നൃശഗ്രാമത്തിന്റെ കുറവും തീർത്തു നടപ്പാൻ നാലു കഴകത്തെ കല്പിച്ചു. അതാകുന്നത്: മുന്പിനാൽ ചെരിഞ്ചെല്ലൂർ, പിന്നെ ചൈയന്തൂർ (ചെന്നിയൂർ), പിന്നെ പറപ്പൂർ, പിന്നെ ചെങ്ങനിയൂർ (ചെങ്ങണ്ണിയൂർ). മുപ്പത്തൊന്നായിരത്തിലുള്ളവർ വളരെ കാലം രാജ്യം രക്ഷിച്ചതിന്റെ ശേഷം ഓരോരോ കൂറു ചൊല്ലിയും ദേശം ചൊല്ലിയും തങ്ങളിൽ വിവാദിച്ചു നാട്ടിൽ ശിക്ഷാരക്ഷ കുറഞ്ഞു കാണെ ഹേതുവായിട്ട് ബ്രാഹ്മണർ എല്ലാവരും കൂടി നിരൂപിച്ചു കല്പിച്ചു: നാലു കഴകത്ത് ഓരോരുത്തർ രക്ഷാപുരുഷരായിട്ട് മുച്ചാണ്ടേക്ക് മുച്ചാണ്ടേക്ക് അവരോടിപ്പാൻ ഈ നാലു കഴകവും കൂടിയാൽ മതി എന്നു വ്യവസ്ഥ വരുത്തി. (നാലു കഴകവും അകലത്താക കൊണ്ടു കായ്ത്തിന്നു കാലവിളംബനമുണ്ടെന്നറിക, നാലു കഴകത്തിന്റെ കുറവു തീർത്തു നടപ്പാൻ ചെരിഞ്ചെല്ലൂർ ഗ്രാമത്തിൽ ഴദേശത്ത് നാലാൾ തന്നെ കല്പിച്ചു). (ഈ നാലിൽ ചെങ്ങനിയൂർ നൃശഗ്രാമത്തിൽ കൂടാ എന്നു ചിലർ പറയുന്നു. ആ പറയുന്ന ജനം വഴി പോലെ അറിഞ്ഞതുമില്ല. ഇതു പറയാൻ കാരണം: ചെങ്ങനിയൂർ കഴകത്തിലുള്ളവർ (കുഞ്ഞക) ഒരു കല്പന ഉണ്ടായാൽ നൃശലിന്നും കൂട ക്ഷേത്രസംബന്ധം കൊടുത്തു. അവിടെ ചില തമിഴർ വന്നു നിറഞ്ഞു. ആ വന്ന തമിഴരും അവിടെയുള്ള ബ്രാഹ്മണരും തമ്മിൽ ഒരു ശവം ദഹിപ്പിക്കുകൊണ്ടു തങ്ങളിൽ ഇടഞ്ഞു തമിഴ്ക്ക് സംസ്കരിക്കായതുമില്ല. അതിന്റെ

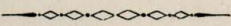
ശേഷം തമിഴർ കൈത്തക്ക നിരൂപിച്ചു, അവിടെ ഉള്ള ജനത്തെയും അറുപത്തുനാലിൽ ക്ഷേത്രസംബന്ധം കൊടുത്തിട്ടുള്ളവരെയും കൂട്ടി കൊണ്ടുപോയി ശവം പുഴയിൽ വലിച്ചിട്ടു കളകയും ചെയ്തു. അതു കൊണ്ടു ചെങ്ങനിയൂർ കഴകത്തിലുള്ളവരെ നൂൺ കൂട്ടുക ഇല്ല എന്നു ചിലർ പറയുന്നു. തമിഴരായത് എങ്ങിനെ എന്നും അവർക്ക് ബ്രഹ്മഹത്യാ ഉണ്ടായ് എങ്ങിനെ എന്നും ഈശ്വരൻ അറിഞ്ഞു കൂടും).

വിശേഷിച്ചു ഈ കല്പിച്ച നാലു കഴകത്തിലും ഓരോരുത്തൻ മൂവാണ്ടേക്ക് മൂവാണ്ടേക്ക് രക്ഷാപുരുഷനായിട്ട് രക്ഷിപ്പാനാകുമ്പോൾ രക്ഷാപുരുഷനും അവനോട് കൂട നടക്കുന്നവർക്കും അനുഭവത്തിനായി കൊണ്ട് എല്ലാവരുടെ വസ്തുവിന്മേൽ (— വിങ്കലും) ഷരഭാഗത്തെ ഉണ്ടാക്കി കൊടുക്കയും ചെയ്തു. അങ്ങിനെ വളരുകാലം കഴിഞ്ഞശേഷം അന്നന്നു അവരോടിച്ചു നടക്കുന്നവർ അവരോട് (— ധി)നമ്പി എന്നു ചൊല്ലുന്നു. അവരോട് (ന)നമ്പിയാകുന്നതു: കാഞ്ഞൂർ (കണ്ണൂർ, കാണൂർ), കിണാങ്ങാട്ടു (കീറങ്ങാട്ടു, കാഞ്ഞിരങ്ങാട്ടു), കരിങ്ങംവള്ളി (— പള്ളി, — പുള്ളി, — വെള്ളി,) എന്നിങ്ങിനെ തെക്കുവടക്കു വസ്തുവുള്ള പരിഷ്ച പലരുമുണ്ടു. അതല്ലാതെ തെക്കും വടക്കും തങ്ങളുടെ സ്വം (തങ്ങൽ) കൊണ്ടുണ്ടാക്കിട്ടുമുണ്ടു.

ഇങ്ങിനെ അവരോടിച്ചു നടക്കും കാലങ്ങളിൽ “തനിക്ക് തനിക്ക് മൂവാണ്ടേക്കല്ലൊ ഉള്ളു; അതിനിടെക്ക് വസ്തു ഉണ്ടാക്കുക അത്രെ വേണ്ടുവത്” എന്ന് കല്പിച്ചു നാട്ടിലുള്ള പ്രജകളെ ഉപദ്രവിച്ചു തുടങ്ങി കോഴകൊണ്ടു അത്ഭം തടിപ്പിക്കയും നിധി സൂക്ഷി

കുറയും ചെയ്തു മുഴുത്തു. ഇങ്ങിനെ സ്വപ്നകാലം ചെയ്തപ്പോൾ “ഈ അവരോടിച്ചു പരിചെയ്യാതെ കടം തെക്കുവടക്കുള്ള വസ്തുവെക്കുയും അതു വരരുത” എന്നു കല്പിച്ചു ഐകമത്യപ്പെട്ടു നാം ഓരോരോ രാജാവിനെ ഉണ്ടാക്കുമാറ് എന്നു കല്പിച്ചു. (ഈ അവരോടിച്ചു നമ്പികൾക്കു ജന്മത്തിന്നു ജന്മം ചൊല്ലി വിരൽ മുക്കേണം എന്നു വരികിൽ അവർക്കു ജന്മത്തിന്നു കഴിവില്ല; മറേയവർക്കു മുക്കിയാൽ അതു കണ്ടു നടുക്കേ ഉള്ളു).

[ബ്രാഹ്മണർ തിരുന്നാവായിമണപ്പുറത്തു കൂടി ഒരു സഭയായി നിരൂപിച്ചു: ഇനിമേലിൽ ൧൦ (പത്തു) ഗ്രാമത്തിൽ ഓരോരുത്തർ പന്തിരാണ്ടു പന്തിരാണ്ടു നാടുപരിപാലിക്കു എന്നു നിശ്ചയിച്ചു തൃക്കാരിയൂർ (— കരിയൂർ), തൃക്കോട്ടിന്നും രക്ഷാപുരുഷന്മാരായി വാൾ എടുപ്പാൻ അവരോടിച്ചു(കല്പിച്ചു)പ്പോൽ ഞാൻ എന്നും ഞാൻ എന്നും തമ്മിൽ വിവാദിച്ചതിന്റെ ശേഷം എല്ലാവരും കൂടി നിരൂപിച്ചു: ഇനിമേൽ ബ്രാഹ്മണർ നാടുപരിപാലിച്ചാൽ നാട്ടിൽ ശിക്ഷാരക്ഷ ഉണ്ടാകയില്ല, ഇനി നാടുപരിപാലിപ്പാൻ ഒരു രാജാവു വേണം എന്നു നിശ്ചയിച്ചു, രാജാവിനെ ഉണ്ടാക്കുവാൻ നൃശ ഗ്രാമത്തിന്റെ കുറവു തീർത്തു, പന്നിയൂർ, പറപ്പൂർ, പെരിഞ്ചെല്ലൂർ, ചെങ്ങനിയൂർ ഈ നാലു കഴകം കൂടിയാൽ മതി എന്ന് വ്യവസ്ഥ വരുത്തി, ര കഴകവും ഒരു സഭയായിരുന്നു നിരൂപിച്ചു പുറപ്പെട്ടു പരദേശത്തു ചെന്നു കേയാപുരത്തിങ്കൽനിന്നു കേയപെരുമാളെ കൂട്ടി കൊണ്ടു പോന്നു കേരളം എന്ന പ്രദേശത്തു വെച്ചുവാഴിച്ചു].

൨. പെരുമാക്കന്മാരുടെ കാലം.

൧. ആദ്യ പെരുമാക്കന്മാർ.

അനന്തരം രാജാവിനെ ഉണ്ടാക്കുവാൻ അവർ ക്ഷത്രിയൻമാർ പരദേശത്തു ചെന്നു ഒരു ക്ഷത്രിയനെയും ക്ഷത്രിയസ്ത്രീയെയും കൂട്ടി കൊണ്ടുപോന്നു. ക്ഷത്രിയസ്ത്രീയെ ബ്രാഹ്മണർ വിവാഹം ചെയ്തിരിപ്പിച്ചു, അതിലുണ്ടാകുന്ന സന്തതി ക്ഷത്രിയനത്രെ ആകുന്നത് എന്ന്നൊരുമിച്ചു സമയം ചെയ്തു, (ആചരപ്പു കുറഞ്ഞാണു പറയാനുണ്ടു, അതുവേണ്ടു). വിശേഷിച്ചു അന്നു കൊണ്ടു വന്ന ക്ഷത്രിയന്നു (ചേരമാൻ, കേരളൻ) പെരുമാൾ എന്ന പേരാകുന്നതു. ഇത് മലനാട്ടിലേ രാജാവ്. ചോഴമണ്ഡലത്തിലേ രാജാവ് ചോഴപെരുമാൾ, പാണ്ടിമണ്ഡലത്തിലേ രാജാവ് പാണ്ടി (കുലശേഖര)പെരുമാൾ; ഇങ്ങിനെ പെരുമാക്കന്മാരാകുന്നതു. മലനാട്ടുകൊണ്ട് രു ഖണ്ഡം: ഗോകണ്ണത്തിൽനിന്നു തുളുനാട്ടിൽ പെരുമ്പുഴയോളം തുളുരാജ്യം, പെരുമ്പുഴക്കൽനിന്നു പുതുപട്ടണത്തോളം കൂചരാജ്യം (മൂഷികരാജ്യം), പുതുപട്ടണത്തിൽനിന്നു കന്നേററി (കണ്ണേററി) ഓളം കേരളരാജ്യം, കന്നേററിയിൽനിന്നു കന്യാകുമാരിക്കാളം മൂഷികരാജ്യം (കൂവള, കൂപ) ഇങ്ങിനെ രു ഖണ്ഡത്തിന്റെയും പേർ. കേരളത്തിൽ ൧൧ അന്നാചാരം, പരദേശത്ത് ൨൨ അന്നാചാരം.

മുന്പിന്നാൽ രാജാവിനെ കൊണ്ടുവന്നു വെക്കുമ്പോൾ ബ്രാഹ്മണർ കൈപിടിച്ചു സമയം ചെയ്തു ഇപ്രകാരം “ഞങ്ങളാൽ സാധ്യമല്ലാത്തതിനെ സാ

ധിപ്പിച്ചു രക്ഷിച്ചു വെപ്പു. ഞങ്ങൾ അന്യായപ്പെട്ടാൽ (ആപത്തുകൾ ഉണ്ടായാൽ) അന്നു ഞങ്ങൾ രാജ്യകാർഷ്ഠങ്ങൾ തന്നെ വ്യാപരിക്കും (വ്യവഹരിക്കും)പോൾ: അത് എന്ത് നിങ്ങൾ എന്നെ കല്പിച്ചതിന്റെ ശേഷം നിങ്ങൾ തന്നെ വ്യാപരിക്കുന്നു (വ്യവഹരി—) എന്നു രാജാ പരകമാത്രം ഉണ്ടു; ബ്രാഹ്മണരോട് ചോദ്യം വേണ്ട". എന്നിട്ട് ഇന്നും (എന്നും) ഓരോ അപരാധങ്ങൾ (ആപത്തുകൾ, അവസ്ഥകൾ) ഉണ്ടായാൽ "നിങ്ങൾ തങ്ങൾ തന്നെ വ്യവഹരിക്കുന്നു, എന്തു നിങ്ങൾ നമ്മോട് അന്യായപ്പെടാഞ്ഞു" എന്നു പരകമാത്രം ഉണ്ടു. അതു നടയത്തേ സമയകാരണം: മറ്റുള്ളരാജ്യത്തിൽ രാജാവെ അന്വേഷിച്ചു പോകേണ്ടു (വതു), കേരളത്തിൽ ഇതൊക്കെയും ഉദ്ധരിച്ചിട്ട് എല്ലാവരും (ഉദ്ധരിപ്പിച്ചല്ലോ) രാജാവിന്നു അനുഭവിപ്പാൻ (വസ്തു) കൊടുക്കു ചെയ്തു. അഹിമരത്രത്തിലിരുന്നു ഹൃദയഗോത്രത്തിങ്കലേ ബ്രാഹ്മണർ കൂടിനെൽ വീഴ്ത്തി (നീർവീഴ്ത്തി, നല്ല വൃത്തി) കൊടുത്തു. അത് ഇന്നും വിരത്തി (വൃത്തി) എന്നു ചൊല്ലുന്നു. രാജഭോഗം ചില ദിക്കിൽ കൊടുത്തതു, ചില ദിക്കിൽ ബ്രാഹ്മണർ തങ്ങൾക്ക് തന്നെ എന്നു കല്പിച്ചു, ചില ദിക്കിൽ ക്ഷേത്രം പ്രധാനമായി രാജാവിന് അനുഭവം. രാജാവിന്നു അരയിരിക്കസ്ഥാനവും കൊടുത്തു, അല്ലൂർ (കൊടുങ്ങല്ലൂർ) പെരങ്കോവിലകം എന്നു കല്പിച്ചു.

[കേയ പെരമാളും ബ്രാഹ്മണരുമായി അന്യോന്യം കൈ പിടിച്ചു (പല സമയവും) സത്യവും ചെയ്തിട്ടത്രെ മലനാടു വാഴുവാൻ കല്പിച്ചതു. പിന്നെ മ

ലനാട്ടിൽ അപ്പൊതമാരുകൾ രാജഭോഗം വിരത്തിയും കല്പിച്ചു കൊടുത്തു. ചെരമാരുകൾ എഴുന്നള്ളി ഇരിപ്പാൻ തളിപ്പറമ്പിന്നു വടക്ക് തലയൂർ എന്ന പ്രദേശത്ത് ഒരു കോവിലകം തീർത്തു പരശുരാമഭൂമി കേരളം വഴിപോലെ പരിപാലിക്കേണം എന്നു കല്പിച്ചു, പന്തീരാണ്ടു വാഴുവാൻ കേയപ്പൊതമാളെ കൈ പിടിച്ചിരുന്നതി ("ഭൂമൗഭൂപോയം പ്രാപ്യ" എന്ന് കലി = രൻരഥ കലി, ൨൧൩൩ ക്രിസ്താബ്ദം. ആ ചെരമാരായ സംവത് ൪ മാസവും നാടു പരിപാലിച്ച ശേഷം ആ ചെരമാളുടെ സ്വർഗ്ഗാരോഹണം). പന്തീരാണ്ടു കഴിഞ്ഞ ശേഷം അപ്പൊതമാളും ബ്രാഹ്മണരുമായി അടിയന്തരം കല്പിച്ചു. (ഇങ്ങിനെ കേയപ്പൊതമാളുടെ വാഴ്ച കഴിഞ്ഞു സ്വർഗ്ഗത്തിന്നു എഴുന്നള്ളിയ ശേഷം) ചോഴമണ്ഡലത്തിങ്കൽ (നിന്നു) ചോഴപ്പൊതമാളെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോന്നു. കേരളത്തിങ്കൽ ൧൨ ആണ്ടു വാണു പരിപാലിപ്പാൻ കല്പിച്ചു വാഴ്ച കഴിച്ചു. (ചെരമാരുകൾ എഴുന്നള്ളി ഇരിപ്പാൻ ചോഴക്കര എന്നൊരു കോവിലകവും തീർത്തു), ൧൦ സംവത് (൨മാസവും) വാണതിന്റെ ശേഷം ചോഴമണ്ഡലത്തിങ്കലേക്ക് എഴുന്നള്ളുകയും ചെയ്തു. അതിന്റെ ശേഷം പാണ്ടിമണ്ഡലത്തിങ്കന്നു പാണ്ടിപ്പൊതമാളെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോന്നു പാണ്ടിവന്ദന (പാണ്ടിപ്പറമ്പ്) എന്ന പ്രദേശത്ത് കൈപിടിച്ചിരുന്നതി വാഴ്ച കഴിച്ചു. ആ ചെരമാരും (ആകട്ടെ) അവിടെ ഒരു കോട്ടപ്പടിയും തീർത്തു, ൯ സംവത് നാടുവാണ ശേഷം "പാണ്ടിമണ്ഡലം രക്ഷിപ്പാനാളില്ല" എന്നു കല്പിച്ചു, പാണ്ടിമണ്ഡലത്തിൽനിന്നു ആരും പോന്നു

വന്നതിന്റെ ശേഷം ആ പെരുമാൾ പാണ്ടിമണ്ഡലത്തിന് എഴുന്നള്ളുകയും ചെയ്തു.

(മുമ്പിൽ ഭൂതരായ പാണ്ഡ്യപെരുമാൾ എന്ന് ഓരോ കേരളം വാണിരുന്നു. അയാളുടെ ശരീരക്ഷയ്ക്കും ഭൃത്യപ്രവൃത്തിക്കും രണ്ടു ഭൂതങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഈ പെരുമാൾ രാജ്യഭാരം ചെയ്തു പോരുന്ന കാലത്ത് ബ്രാഹ്മണക്ക് ഇദ്ദേഹത്തോടു വൈരം വർദ്ധിച്ചു വശമായി ഇദ്ദേഹത്തെ ഏതുപ്രകാരം എങ്കിലും കുല ചെയ്യേണം എന്നു വിചാരിച്ചു അവർ ആഭിചാരം ചെയ്തു നോക്കിയതിൽ ഈ ഭൂതങ്ങളുടെ സഹായം ഉണ്ടായിരിക്കുമ്പോൾ ആ പെരുമാളെ കൊന്നു കൊടുവാൻ പ്രയാസം തന്നെ എന്നു കണ്ടു, ആ ഭൂതങ്ങളെ അകറേണ്ടതിന്നു ഒരു ചതിപ്രയോഗം ചെയ്യേണം എന്നു നിശ്ചയിച്ചു. ഒരു ഭട്ടത്തിരി: ഞാൻ ചെന്നു ഭൂതങ്ങളെ അകറി കൊന്നേച്ചു വരാം എന്നു ശപഥം ചെയ്തു പുറപ്പെട്ടു പെരുമാളുടെ അടുക്കേ ചെന്നു ചതുരംഗം വെച്ചു പെരുമാളെ തോല്പിച്ചു ഓരോരു വാതുവെച്ചു ജയിച്ചു തുടങ്ങി. അങ്ങിനെ ഒരു വരെക്ക് ഈ ഭൂതങ്ങൾ രണ്ടും ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ദാസ്യപ്രവൃത്തി ചെയ്യത്തക്കവണ്ണം അടിമയായി എടുത്തു, ആ ഭൂതങ്ങളോടു “നിങ്ങൾ ചെന്നു സമുദ്രത്തിൽ എത്ര തിര വരുന്നുണ്ടു എന്നു നോക്കി കണക്കു കൊണ്ടു വരുവിൻ” എന്നു പറഞ്ഞയക്കയും ചെയ്തു. ഭൂതങ്ങൾ സമുദ്രകരയിൽ ചെന്നു തിർ എണ്ണി ഒട്ടകം കാണാതെ അവിടെ തന്നെ നിന്നുപോയി പിന്നോക്കി വന്നതുമില്ല. അന്നു വൈകുന്നേരം പെരുമാളെ കുലചെയ്യേണം എന്നു ശേഷം ബ്രാഹ്മണരെ അറി

യിച്ചാറെ ബ്രാഹ്മണർ ൧൦ ഗ്രാമക്കാരും തികഞ്ഞ ആയുധപാണികളായി കോവിലകത്ത് ചെന്നതിന്റെ ശേഷം ഈ ഭട്ടത്തിരി വധിക്കയും ചെയ്തു. പിന്നെ “ഹിംസചെയ്ത ദോഷം ഉണ്ടല്ലോ” എന്നു വിചാരിച്ചു നാം പടിമേലിരുന്നു കൊള്ളാം എന്നു പറഞ്ഞു വേറെ ഒരു പടിമേൽ കുത്തിയിരുന്നു. അന്നു തുടങ്ങി നമ്പടി (നമ്പിടി) എന്ന പേരുകയും ചെയ്തു. ആയതത്രെ കക്കാട്ടു കാരണപ്പാട് എന്ന നമ്പിടി ആകുന്നത്).

(ഭൂതരായർ എന്ന പേർ വരുവാൻ സംഗതി കേരളമാഹാത്മ്യം അദ്ധ്യ. ൯൦ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു: പാണ്ഡ്യഭൂപസ്സുമാഗത്യ സേനാഭിർ ഭൂതസങ്കുലേ ഇത്യാദി. ആ പാണ്ഡ്യൻ മലയാളത്തെ ഭൂതസൈന്യങ്ങളോടു വന്നാക്രമിച്ച് ഭൂതനാഥൻ എന്ന അമ്പലത്തേയും അങ്ങാടിയേയും നിർമ്മിച്ചുണ്ടാക്കുമ്പോൾ, പരശുരാമൻ അവനോട്: യുഷ്ടാകഞ്ചതു മൽഭൂമാവേ വം ആഗമനം വൃഥാ എന്നും ആദിത്യായ മയാദത്താണാൻ ആദിത്യവർമ്മൻ എന്ന തെക്കേ രാജാവിന്നു കൊടുത്തിരിക്കുന്നു എന്നും കോപിച്ചു പറഞ്ഞ ശേഷം, യുദ്ധം ഉണ്ടായിട്ടു ഭൂതങ്ങൾ തോറ്റു ഭൂതപാണ്ടി എന്ന സ്ഥലം നാടതിരായ്മയുകയും ചെയ്തു*).

കലിയുഗത്തിന്റെ ആരംഭം തുടങ്ങി ദുഷ്ടന്മാർ

* തുളിനാട്ടിൽ പറയുന്ന വൃത്താന്തം: ഭൂതാജപാണ്ടി എന്നൊരു ധനവാൻ ഭൂതസഹായം കൊണ്ടു തുളിനാട്ടിൽ കപ്പൽ വഴിയായി പോയിവന്നു ബറക്രൂരിൽ രാജാവായ ശേഷം ജൈനരിൽ ൧൨ കന്യകമാരെ പരിഗ്രഹിച്ചു അവരുടെ മക്കൾക്ക് തുളിരാജ്യം വിഭാഗിച്ചു കൊടുത്തു മരമകത്തായം എന്ന അനാചാരത്തെ കല്പിക്കയും ചെയ്തു.

വന്നതിക്രമികയാൽ നൃശ ഗ്രാമത്തിലുള്ളവർ ഓരോ
 രോ രാജാവിനെ കല്പിക്കേണം എന്നു ശ്രീ പരശുരാമ
 നോടു ഉണർത്തിച്ചാറെ ശ്രീനാവാക്ഷേത്രത്തിങ്കൽ
 (തിരുനാവായി) ഭഗവാന്റെ ഉത്സവത്തിന്നായ്ക്കൊ
 ണ്ടു ഗംഗാദേവി എഴുന്നള്ളും ദിവസം സ്നാനം ചെയ്
 യ്തു, ഭൂമിക്ക് ചരഭാഗവും കൂടാതെ നിങ്ങളുടേതെളി
 ണ്ണ ആളെ രാജാവാക്കി, പേരാറില് വെള്ളംകൊ
 ണ്ടിഷേകവും ചെയ്തു കൊള്ളുക എന്നരുളിച്ചെയ്തു.
 ശേഷം ശത്രുസംഹാരത്തിന്നും ക്ഷേത്രരക്ഷയ്ക്കും പര
 ശുരാമൻ ഭദ്രകാളിയുടെ വാലു വാങ്ങി ബ്രാഹ്മണരു
 ടെ വകുൽ കൊടുപ്പുതും ചെയ്തു. അവർ എല്ലാവരും
 കൂടി ചോഴമണ്ഡലമാകുന്ന രാജ്യത്തിങ്കൽ ചെന്നു
 കേരളൻ എന്ന പേരായിരിക്കുന്ന രാജാവിനെ കൂട്ടി
 കൊണ്ടുവന്നു കർക്കടകവ്യാഴം മാംഗ (കുണ്ട) മാസ
 ത്തിൽ പൂയത്തുന്നാൾ പേരാറിൽ സ്നാനം ചെയ്തു,
 (അഗസ്ത്യ മഹർഷിയുടെ ഹോമകണ്ഡത്തിൽനിന്നു തീ
 ര്മം ഒഴുകി സമുദ്രത്തിൽ കൂടിയിരിപ്പൊരു പുണ്യ
 നദിയാകുന്ന പേരാറിങ്കര) നാവാക്ഷേത്രത്തിൽ ഇ
 രുന്നു. വാകയ്യർ ആസ്ഥാനമണ്ഡപത്തിന്മേൽ ഇ
 രത്തി ശ്രീ പരശുരാമൻ ദാനം ചെയ്തു ഭൂമിക്ക് രാജാ
 വാക്കി അഭിഷേകവും ചെയ്തു. അങ്കവും ചുങ്കവും,
 വഴിപിഴയും അമ്പവാരിയും, ഐമ്മൂല, മുമ്മൂല, ചെ
 കൊമ്പു, കടകൻ പുള്ളി, നരിവാൽ, കിണറിൽ പ
 ന്നി, ആറു തിരുത്തുക, കടൽ വാങ്ങിയ നിലം, തല
 പ്പും കടൽ ചുങ്കവും ഇക്കേരളത്തിൽ ഉണ്ടാകുന്നതിൽ
 ശിലവും മുളവും ഈ വകകൾ എപ്പേർപ്പെട്ടതും പ
 രശുരാമൻ ക്ഷേത്രത്തിങ്കൽ സാക്ഷിപ്പെട്ടരുളിയ

ഭദ്രകാളിതങ്ങളുടെ വകുൽ തന്ന വാളും കൊടുത്തു. തങ്ങളുടെ ദാസന്മാരെക്കൊണ്ടു ചേകവും ചേകിപ്പിച്ചു തൃക്കട മതിലകത്ത് രാജധാനി ഉണ്ടാക്കി. അവിടെ ഇരുന്ന കേരളവും വഴിപോലെ ഹര ആണ്ടു രക്ഷിച്ചു തന്റെ രാജ്യത്തിലേക്കു പോകയും ചെയ്തു. ആ രാജാവിന്റെ ഗുണാധിക്യം കൊണ്ടു കേരളം എന്നു പേരുണ്ടായി. പിന്നെ ബ്രാഹ്മണർ പാണ്ടിരാജ്യത്തിൽ ചെന്നു പാണ്ടിയൻ എന്ന ചെങ്ങർ ആകുന്ന രാജാവിനെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവന്നു മൂമ്പിലത്തേ പോലെ അഭിഷേകവും ചെയ്തു. ആ രാജാവു ഹര ആണ്ടു രക്ഷിച്ചു കഴിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം കണക്കു പറയിച്ചു വാളും വെപ്പിച്ചു രാജാവിനെ പാണ്ടി രാജ്യത്തിൽ കൊണ്ടാക്കി, ചോഴമണ്ഡലത്തിൽ ചെന്നു ചോഴിയൻ എന്ന പേരുകാരനായ രാജാവിനെ കൂട്ടി കൊണ്ടു വന്നു ആ രാജാവ് ഹര ആണ്ടു കാലം കേരളം രക്ഷിച്ചു. പിന്നെ പാണ്ഡ്യരാജ്യത്തിൽ കുലശേഖരനെ പേരുണ്ടായ പേരുമാരും!

ഇങ്ങിനെ മലനാടു രക്ഷിപ്പാൻ കല്പിച്ച അനന്തരം “രാജാവ് സ്വപ്നകാലം ചെല്ലുമ്പോൾ ആക്രമിച്ചു പോകും; അതു വരാതെ ഇരിപ്പാൻ കേരളത്തിൽ ഹൃദയാകാതം നോക്കി കണ്ടു ഹൃദയാകാതം കൊണ്ടു ഹൃദയാക്കി അതുകൊണ്ടു രാജകായ്മങ്ങൾ കൂടി നിരൂപിച്ചു ഉള്ളു. താൻ തന്നെ വ്യാപരിക്കരുത്” എന്നു കല്പിച്ചു നിരൂപകായ്മങ്ങൾ രാജാവോട് കൂടി പ്രവൃത്തിച്ചു കോവിലകത്തിൻ സമീപത്തു തന്നെ രക്ഷകത്തിന്നു കല്പിച്ചു പരിഷേക് ഇരിപ്പാൻ രതളിയും തീർത്തു, മേത്തളി, കീഴ്ളളി, നെടിയ (നിടിയ)ത്തളി, ചിങ്ങ

പുരത്തളി. ഇത്തളിയിൽ ഇരുന്ന രക്ഷിക്കുന്നത തളി
 യാതിരിമാർ എന്നു പേരുള്ളവർ. കീഴ്ളളി ഐരാണി
 ക്കടത്തിന്നു (— കോട്ട), ചിങ്ങപ്പുരം (— ത്തളി) ഇരി
 ങ്ങാടിക്കടത്തിന്നു (— കോട്ട), നെടിയന്തളി പറവൂർ
 (പറപ്പൂർ), മേല്ല്ളളി മൂഷികക്കുളം ഇങ്ങിനെ ര തളി ആ
 കുന്നു. പന്നിയൂർ, പെരിഞ്ചെല്ലൂർ, ചെങ്ങനിയൂർ ഇ
 വകകു തങ്ങളിൽ അകലത്താകയാൽ, പറവൂരുടെ സ
 മീപത്തുള്ള ഐരാണിക്കടത്തും മൂഷികക്കുളത്തും ഇ
 റിങ്ങാണിക്കടത്തും പറവൂരോട് കൂടി ര കഴകം എന്നു
 പേരുണ്ടായി. ഇത് നാലും പെരുമാക്കന്മാർ രക്ഷി
 ക്കും കാലത്ത് (കല്പിച്ചതു) മറേ കഴകം പരശുരാമൻ
 കാലത്തുണ്ടായ്തു. തളിയാതിരിമാർ കാലത്ത് തീട്ട് എഴു
 തേണ്ടു ന്വേദം തളിയാതിരിത്തീട്ട് എന്നു എപ്പോഴും എ
 ഴുതേണ്ടു. തളിയാതിരി അവരോധവും പൂക്കു തോന്നി
 യതു (— പോയതു): കരിങ്ങമ്പുള്ളി (— ചെള്ളി) സ്വ
 രൂപവും, കായ്മ്മൂക്കിൽ സ്വരൂപവും (കാരിമൂക്ക് —),
 ഇളമ്പരക്കോട്ട സ്വരൂപവും— ഇച്ചൊല്ലിയ സ്വരൂപ
 ങ്ങളിൽ ഇളമയായിരിക്കുന്നവർ തളിയാതിരിമാരായ കാ
 രണം: രാജാവിന്നു മലനാട്ടിൽ ഷരഭാഗം കൊടുത്തി
 ടില്ല, വൃത്തിയെ കൊടുത്തിട്ടുള്ളു: എല്ലാവരുടെ വസ്തു
 വിന്മേലും ഷരഭാഗം രക്ഷാപുരുഷന്മാർ അനുഭവി
 ചു; രണ്ടാമത് തളിയാതിരിമാർ അനുഭവിച്ചു. പി
 നെ ചാത്തിരക്ടായി കല്പിച്ചു വെക്കയാൽ ഇന്നും ചാ
 ത്തിരക്ട് (ചത്തിരക്ട് = ശസ്ത്രി, ശാസ്ത്രി) ആയതുണ്ടു.

ഇങ്ങിനെ രാജാവും തളിയാതിരിമാരുമായി രക്ഷി
 ചു സ്വല്പകാലം കഴിഞ്ഞ ശേഷം, (പയസ്വിനി)
 പെരുമ്പുഴക്ക് വടക്ക് ൩൨ ഗ്രാമവും, പെരുമ്പുഴക്ക്

തെക്ക് ൩൨ ഗ്രാമവും തങ്ങളിൽ കൊള്ളുകൊടുക്കയും മുറിച്ചു. തെക്ക് ൩൨ ആകുന്നത്: — കരുമാൻപുഴയ്ക്കു വടക്ക് ഗ്രാമം ൧൦; അതിന്നു വിവരം: ൧. പയ്യന്തൂർ, ൨. പെരിഞ്ചെല്ലൂർ, ൩. കരിക്കാട്ടു, ൪. ഇഴശാനിമംഗലം, ൫. ആലത്തൂർ, ൬. കരിന്തോളം (കാരന്തല), ൭. തൃശ്ശിവപേരൂർ (തൃച്ചമ്പേരൂർ), ൮. പെരുമാനം (— വനം), ൯. പന്നിയൂർ, ൧൦. ചോവൂരം; കരുമാൻ പുഴെക്ക് തെക്ക് പുണ്യാറിന്നു വടക്ക് ഗ്രാമം ൧൨. — അതാകുന്നത്: ൧. പറവൂർ (— പൂർ), ൨. ഐരാണിക്കുളം (— കുളം), ൩. മൂഷികക്കുളം, ൪. ഇരിങ്ങാണിക്കടം (— ടിക്കോട്), ൫. അടവൂർ (— പൂർ), ൬. ചെങ്ങനാടു (— നോടു, ചേണാട്ടൂർ), ൭. ഉളിയന്തൂർ, ൮. കഴുതു (— ത) നാടും, ൯. കഴയൂർ (— വൂർ, — ശിയൂർ), ൧൦. ഇളിട്ടൂരം, ൧൧. ചാമുണ്ട (— ണ്യ), ൧൨. ആവട്ടി (ആലപ്പടി) പ്പത്തൂർ, ഇങ്ങിനെ ഗ്രാമം ൧൨. പുണ്യാറിന്നു തെക്ക് കന്യാകുമാരിക്ക് വടക്ക് ഗ്രാമം ൧൦: ൧. കിടങ്ങൂർ, (— ണ്തൂർ), ൨. കാടകറുക (കടുമണ, — മറ), ൩. കാരനെല്ലൂർ (— നല്ലൂർ), ൪. കവിയൂർ, ൫. ഏറ്റുമാനൂർ (— വന്തൂർ), ൬. നിമ്മണ്ണു (നിഗന്ധ: നിൽമണ്ണു), ൭. ആണമണി (വെണമ), ൮. ആണലം (ആല്ലം, അമ്മളം, — മംഗലം), ൯. ചെങ്ങനിയൂർ, ൧൦. തിരുവിലായി ഇങ്ങിനെ ഗ്രാമം ൧൦. ആകെ ൩൨. ശേഷിച്ച ൩൨ ഗ്രാമം പഞ്ചദ്രാവിഡന്മാരിൽ പോയിക്കളഞ്ഞു വന്ന പഴയുള്ളവർ എന്നും തുളുനമ്പികൾ എന്നും പേരുള്ളവർ; അവരും അതിൽ കൂടി ചേർന്നവരും പണി ചെയ്തു “ഞാൻ ഞാൻ മുപ്പത്തുരണ്ടിൽ കൂടും” എന്നിട്ട് പരദേശത്താചാരങ്ങളെ നടത്തി അവരുമായി കൊള്ളുകൊടുക്കയും തുടങ്ങി, പരദേശത്തേ രാജാ

കുന്മാരെ അടക്കി അവരുടെ കോയ്മ നടന്നു പോയി, കാരോ ഗ്രാമമാക്കി കല്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. പലപലഗ്രാമങ്ങളിൽനിന്നു വന്ന (പരിഷ്) കാരോ പേരുമിട്ടു. ഇങ്ങിനെ ഗ്രാമം എന്നു വേണ്ട; ബഹുവിധമായുണ്ട്, സത്യം ഇങ്ങിനെ ആകുന്നതു.

൨. ബൌദ്ധനായ പെരുമാൾ.

അനന്തരം കലിയുഗം സ്വപ്നം മുഴുത്തകാലം (ബ്രാഹ്മണർ പരദേശത്തു ചെന്നു ബാണപുരത്തിൽ നിന്നു ബാണപ്പെരുമാളെ കൂട്ടി കൊണ്ടുപോന്നു. അല്ലർ പെരുങ്കോയിലകത്തു കൈപിടിച്ചിരുത്തി. ആ പെരുമാൾ വാഴുന്നകാലത്തു) ബൌദ്ധന്മാർ വന്നു പെരുമാളെ കണ്ടു ബൌദ്ധശാസ്ത്രത്തിന്റെ പ്രാമാണ്യം ആക കേൾവിച്ചതിന്റെ ശേഷം “ഇതത്രേ നേരാകുന്നത്” എന്ന പെരുമാളോടു ബോധിച്ചു; അന്നേത്തേ പെരുമാൾ ബൌദ്ധമാർഗ്ഗം ചേരുകയും ചെയ്തു. ആ പെരുമാൾ ബ്രാഹ്മണരെ വരുത്തി ബ്രാഹ്മണരോട് ചോദ്യം തുടങ്ങി “ഈ മലനാട്ടിലേക്ക് (എല്ലാവരും) ഈ മാർഗ്ഗം അനുഷ്ഠിക്കേണം എന്നു കല്പിച്ച ശേഷം എല്ലാവരും ബുദ്ധികെട്ട തൃക്കാരിയുക്ക് (തൃക്കരിയൂർ) വാങ്ങുകയും ചെയ്തു. ഒരുമിച്ചു തൃക്കരിയൂർ ഇരുന്ന ഗ്രാമങ്ങളിൽ വലിയ പരിഷ്കരണം എല്ലാവരെയും ഭരിപ്പിക്കുകകാലം പലരെയും സേവിച്ചിട്ടു നിത്യവൃത്തി കഴിക്കുമ്പോൾ ശുദ്ധാശുദ്ധി വർദ്ധിച്ചു കൊള്ളാനും വശമല്ലാത്തു മനുഷ്വീഡ പാരം ഉണ്ടായതിന്റെ ശേഷം, ഈശ്വരാനുഗ്രഹം കൊണ്ട് ഒരു മഹ

ഖി അവിടേക്കെഴുന്നള്ളി, ജംഗമൻ എന്ന പേരാ
 കുന്നതു. ആ മഹാഖിയോട് അവിടെയുള്ള ബ്രാഹ്മണൻ
 എല്ലാവരും കൂടി കൈത്തക ചെന്നു സങ്കടം ഉണർത്തി
 ചുതിന്റെ ശേഷം, മഹാഖി അരുളിച്ചെയ്തു: “ഈ വെ
 ചുട്ടുനേടത്തുണ്ടാകുന്ന അശുദ്ധിദോഷം പോവാൻ
 ഞാൻ ഒരു പ്രായശ്ചിത്തം നിങ്ങളു് ഗ്രഹിച്ചിട്ടു ത
 രാം, അതാകുന്നതു: അസ്തമിച്ചാൽ ഒരു വിളക്കു വെ
 ചു ബ്രാഹ്മണൻ ദീപപ്രദക്ഷിണം ചെയ്തു കൊള്ളു്”.
 ദീപപ്രദക്ഷിണം ചെയ്യാൻ മഹാഖി ഒരു ഗാനവും
 ഉപദേശിച്ചു കൊടുത്തു. ബ്രഹ്മസ്തുതിയാകുന്നതിഗ്ലാ
 നം “ഇതിന്നു നിങ്ങളു് ഒരു ദേവൻ പ്രധാനമായി
 ഗാനം ചെയ്തു കൊള്ളാൻ തൃക്കാരിയൂരപ്പൻ തന്നെ
 പരദേവത” എന്നു മരുളിച്ചെയ്തു. “നിത്യം ഇതു ഗാ
 നം ചെയ്തു കൊണ്ടാൽ നിങ്ങളുടെ സങ്കടങ്ങൾ കൈ
 വേ പോവാൻ കഴിവു വരും” എന്നിങ്ങിനെ അരുളി
 ചെയ്തു, മഹാഖി എഴുന്നള്ളുകയും ചെയ്തു. അനന്തരം
 ബ്രാഹ്മണൻ അസ്തമിച്ചാൽ ഒരു വിളക്കും വെച്ചു ദീ
 പപ്രദക്ഷിണം (ചെയ്തു) തുടങ്ങുമ്പോൾ, പരദേശ
 ത്തനിന്ന് ആറു ശാസ്ത്രികൾ വന്നു, ഒന്നു ഭാട്ടാചാ
 യ്ൻ, ഒന്നു ഭാട്ടബാണൻ, ഒന്നു ഭാട്ടവിജയൻ, ഒന്നു
 ഭാട്ടമയൂരൻ, ഒന്നു ഭാട്ടഗോപാലൻ, ഒന്നു ഭാട്ടനാരാ
 യണൻ. ഇങ്ങിനെ നൂ ശാസ്ത്രികൾ വന്നപ്പോൾ, അവി
 ടേ ഉള്ള ബ്രാഹ്മണരോട് പറഞ്ഞു: “നിങ്ങളു് ബൌ
 ധന്മാരെ കൊണ്ടുള്ള സങ്കടങ്ങൾ ഞാങ്ങൾ പോക്ക
 നുണ്ടു നിങ്ങൾ ഏതും ക്ലേശിക്കേണ്ട” എന്ന് പ
 ണ്ണത്തപ്പോൾ, ബ്രാഹ്മണൻ പ്രസാദിച്ചു ശാസ്ത്രികളുമാ
 യി കൈത്തക ചെന്നു, മാറ്റം പുക പെരുമാളെക്കണ്ടു

ശാസ്ത്രീകൾ പറഞ്ഞു: “അല്ലയോ പെരുമാൾ എന്തീയബദ്ധം കാട്ടിയതു” എന്നു പറഞ്ഞു (പല വഴിയും പെരുമാളോട് കല്പിച്ചതിന്റെ ശേഷം) “ഇതത്രേ നേരാകുന്നത” എന്നു പറഞ്ഞാറെ ശാസ്ത്രീകൾ കല്പിച്ചു; “എന്നാൽ (എങ്കിലോ) ബൌദ്ധന്മാർ ഞങ്ങളും കൂടി (ഈ ശാസ്ത്രംകൊണ്ടു) വിവാദിച്ചാൽ, ഞങ്ങൾ തോറ്റുവെന്നു വരികിൽ ഞങ്ങളെ നാവു മുറിച്ചു നാട്ടിൽനിന്നു കളവു; എന്നിയേ ബൌദ്ധന്മാർ തോറ്റുവെന്നു വരികിൽ അവരുടെ നാവു മുറിച്ചു (അവരെ) നാട്ടിൽനിന്നു ആട്ടി കളവു” എന്നു കേട്ടാറെ: “അങ്ങിനെ തന്നെ” എന്നു പെരുമാൾ സമ്മതിച്ചു, ശാസ്ത്രീകളും ബൌദ്ധന്മാരുമായി വാദം ചെയ്തു ബൌദ്ധന്മാരുടെ ഉക്തി (മുക്തി) വീണു (ബൌദ്ധന്മാർ തോൽക്കുകയും ചെയ്തു). പെരുമാൾ അവരുടെ നാവു മുറിച്ചു ശേഷമുള്ളവരെ നാട്ടിൽനിന്നു കളവുതും ചെയ്തു. “ഇനിമേലിൽ ബൌദ്ധന്മാർ വന്നു വിവാദിക്കുമ്പോൾ വാദിച്ചു കൊണ്ടാലും എന്നേ രാജാവു പറയാവൂ, പിന്നെ വേദാന്തിയോട്, അവരെ ശിക്ഷിച്ചു കളയാവൂ എന്നേ”. പിന്നെ വാണ പെരുമാളെ കൊണ്ടു സമയം ചെയ്യിപ്പിച്ചു, മാറ്റം പുക പെരുമാൾക്കു വസ്തുവു തിരിച്ചു കൊടുത്തു വേറെ ആക്കുകയും (പാറ്റപ്പിക്കുകയും) ചെയ്തു. “ബൌദ്ധശാസ്ത്രം ഞാൻ അനുസരിക്കുകൊണ്ടു എനിക്ക് മരണാനിക്ഷലും നിവൃത്തി ഇല്ല” എന്നു കല്പിച്ചു, അപ്പെരുമാൾ ആ സ്ഥാനത്തെ മരണാരുത്തരെ വാഴിച്ചു, ഇങ്ങിനെ നാലു സംവത്സരം നാടു പരിചാലിച്ചു മകുത്തിന്നു തന്നെ പോകയും ചെയ്തു. (ബൌദ്ധന്മാർ ചേരമാൻ പെരുമാളു മകുത്തിന്നത്രേ പോ

യി സ്വർത്തിനല്ല എന്നു പറയുന്നു; അതു ചേരമാൻ
ചെരമാളല്ല, പള്ളിബാണചെരമാളത്രേ
[കേരള രാജാവു]. ചേരമാൻ ചെരമാൾ സ്വർത്തി
ന്നത്രേ പോയതു. ശേഷം നാലു ചെരമാക്കൾ വാഴ്ച
കഴിഞ്ഞ് അഞ്ചാമത് വാണ ചെരമാൾ ചേരമാൻ
ചെരമാൾ).

൩. കലശേഖരൻ കാളം വാണ ചെരമാക്കന്മാർ.

[ബ്രാഹ്മണർ പരദേശത്തു ചെന്ന് ഉത്തരഭൂമിയി
കൽനിന്നു തുളുഭൻ ചെരമാളെ കൂട്ടി കൊണ്ടു പോ
ന്നു. ആ ചെരമാൾ ഗോകണ്ണത്തിൽനിന്നു തുടങ്ങി
ചെരമ്പുഴയോളമുള്ള നാടു കണ്ടപ്പോൾ ഈ രാജ്യം
തന്നെ നല്ല എന്നു വിചാരിച്ചു കോടീശ്വരം എന്ന
പ്രദേശത്തു എഴുന്നള്ളി ആ ഗ്രാമത്തിലുള്ള ബ്രാഹ്മ
ണരോടിരിക്കയും ചെയ്തു. അവിടെ വാഴുക കൊണ്ടു
തുളുനാടു എന്നു പറവാൻ കാരണം; സമ്പത്തും പ
രിചാലിച്ചതിന്റെ ശേഷം ആ ചെരമാളുടെ സ്വർഗ്ഗാ
രോഹണം.— പിന്നെ ഇന്ദ്ര ചെരമാളെ കൂട്ടി കൊ
ണ്ട് പോന്നു വാഴ്ച കഴിച്ചു; അല്ലർ പെരിങ്കോവിലകം
എന്നു കല്പിച്ചു അവിടെ സമീപത്തു ഭക്തകത്തിന്നും
നാലു തളിയും തീർത്തു, (ആ പരപ്പു മുൻപെ ഹൃദയത്തി
യതു,) തളിയാതിരിമാർ ചെരമാളുമായി കൂടി പല ത
ളിയിലും അടിയന്തരമായിരുന്നു; പന്തീരാണ്ടു നാടു പ
രിചാലിച്ചതിന്റെ ശേഷം ഇന്ദ്രൻ ആ സ്ഥാനത്തു
മരണാത്തരെ വാഴിച്ചാൻ (വാഴ്ചാൻ) കല്പിച്ചു (പര
ദേശത്ത്) എഴുന്നള്ളുകയും ചെയ്തു.— പിന്നെ (ആയ്
പുരത്തികൽനിന്നു) ആയ്പ്പെരമാളെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു

വന്നു വാഴ്ച കഴിച്ചു. അപ്പൊരുമാൽ കേരളരാജ്യം
 ൧൬൦ കാതം നാടു നടന്നു നോക്കി കണ്ടേടത്തു ഗോ
 കണ്ണം തുടങ്ങി തുളുനാട്ടിൽ പെരുമ്പുഴ ഓളം തുളുരാജ്യം
 എന്നു കല്പിച്ചു; പെരുമ്പുഴയിൽനിന്നു തുടങ്ങി പുതു
 പട്ടണത്തഴിയോളം കേരളരാജ്യം എന്നു കല്പിച്ചു; പു
 തുപട്ടണം തുടങ്ങി കന്നേറിയോളം മൂഷികരാജ്യം എ
 ന്നു കല്പിച്ചു; കന്നേറിയ തുടങ്ങി കന്യാകുമാരിയോളം
 കൂവള രാജ്യം എന്നു കല്പിച്ചു (൨. ആ പരപ്പു ൧ നോ
 ക). ഇങ്ങിനെ ആ നാടുകൊണ്ടു ര ചണ്ഡം ആക്കി
 അതുകൊണ്ടു ൧൭ നാടാക്കി, ൧൭ നാടുകൊണ്ടു ൧൮
 കണ്ടം ആക്കി, ഓരോരോ ദേശത്തിന് ഓരോ പേരു
 മിട്ട്, ഓരോരോ ദേശത്ത് ദാനവും ധർമ്മവും കല്പിച്ചു,
 ബ്രാഹ്മണരെ ആനന്ദിപ്പിച്ചു നാലു കഴകത്തു രതളി
 തീർത്തു (രതളിയാതിരിമാരുമായി അടിയന്തരം ഇരു
 ന്നു). നാടു പരിചാലിച്ച ശേഷം ൫ (൧൨) ആണ്ടു
 ചെല്ലമ്പോൾ സ്വർഗ്ഗത്തിങ്കൽനിന്നു ദേവകൾ വിമാ
 നം താഴ്ന്നു പെരുമാൾ സ്വർഗ്ഗത്തിങ്കൽ എഴുന്നള്ളുക
 യും ചെയ്തു. ബ്രാഹ്മണർക്കു മനഃപീഡപളരെ ഉണ്ടായി
 റ്റെറ ശേഷം ബ്രാഹ്മണർ പരദേശത്തു ചെന്നു,

കുന്ദൻ പെരുമാളെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോന്നു വാ
 ഴ്ച കഴിച്ചു. അപ്പൊരുമാൽ (കന്നേറിയ സമീപത്തിങ്ക
 ൽ) കുന്ദിവാകക്കോവിലകം തീർത്തു, ര (൧൨) ആണ്ടു
 വാണശേഷം പരദേശത്തു തന്നെ എഴുന്നള്ളുകയും
 ചെയ്തു. — പിന്നെ കോട്ടി പെരുമാളെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു
 പോന്നു വാഴ്ച കഴിച്ചു (ആ പ്രദേശം കോട്ടി കൊല്ലം
 എന്ന പേരുണ്ടായി) ഒരു സംവത് നാടു പരിചാലി
 ചു സ്വർഗ്ഗാരോഹണമായതിന്റെ ശേഷം,

മാടപ്പൊരുമാളെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോന്നതിന്റെ ശേഷം, ൧൧ (൧൨) സംവത്സരം വാഴുമ്പോൾ അവിടെ ഒരു കോട്ടപ്പടി തീർക്കണം എന്നു കല്പിച്ചു, (തന്റെ അനുജൻ) ഏഴിപ്പൊരുമാളെ വരുത്തി പരദേശത്ത് എഴുന്നള്ളിയ ശേഷം ഏഴിപ്പൊരുമാൾ അവിടെ ഒരു കോട്ടപ്പടി തീർത്തു മാടയേഴി കോട്ട എന്നും പേരിട്ടു. ൧൨ ആണ്ടു വാണശേഷം ആ പെരുമാളുടെ സ്വർ്ഗാരോഹണം (പരദേശത്തു തന്നെ എഴുന്നള്ളുകയും ചെയ്തു).

കൊമ്പൻ പെരുമാളെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോന്നു വാഴ്ച കഴിച്ചു. ആ പെരുമാൾ നെയ്തൂര എന്ന പുഴയുടെ കരകൾ ൩ സംവത് ൩ മാസവും കൂടാതെ കെട്ടി വാണു.

പിന്നെ വിജയൻ പെരുമാൾ വിജയൻ കൊല്ലത്തു കോട്ടയെ തീർത്തു. (പാണ്ഡവന്മാരിൽ അജ്ജനൻ വളരെ കാലം ആ പ്രദേശത്തു ഇരുന്നിരിക്കുകൊണ്ടു അതു സത്യഭൂമി എന്നു കല്പിച്ചു). ൧൨ സംവത് വാണശേഷം മരൊരുത്തരെ വാഴിപ്പാൻ കല്പിച്ചു, വിജയൻ പരദേശത്തെഴുന്നള്ളുകയും ചെയ്തു.

ബ്രാഹ്മണൻ പരദേശത്ത് ചെന്നു വളഭൻ പെരുമാളെ കേരളാധിപതിയാക്കി വാഴ്ച കഴിച്ചു. ആ പെരുമാൾ നെയ്തൂര എന്ന പുഴയുടെ കരമേൽ ശിവഗ്രംഗൻ എന്ന പേരുടെ മഹാർഷി പ്രതിഷ്ഠിച്ച ശിവ പ്രതിഷ്ഠയും കണ്ടു മറ്റും പല റംശപരത്വവും കണ്ടു ക്ഷേത്രവും പണി തീർത്തു മറ്റും ചില പരദേവതമാരെയും സങ്കല്പിച്ചു, അവിടെ ഒരു കോട്ടപ്പടിയും തീർത്തു സിംഹമുഖം എന്ന പേരുമിട്ടു ക്ഷേത്രത്തിന്നു ശിവേ

ശരം എന്ന പേരുമിട്ട്; വളഭൻ പെരുമാൾ കല്പിച്ചു തീർത്ത കോട്ട വളർട്ടത്തുകോട്ട എന്ന പേരുണ്ടായി. ഇനിമേൽ കേരളത്തിങ്കൽ വാഴുന്നവർക്ക് കുലരാജധാനി ഇതെന്നു കല്പിച്ചു. അവിടെ പല അടുക്കും ആ ചാരവും കല്പിക്കുന്നു എന്ന് നിശ്ചയിച്ചു ൧൧ സം വൽ വാണശേഷം ആ പെരുമാളുടെ സ്വർ്ഗ്ഗാരോഹണം.

അതിന്റെ ശേഷം കൊണ്ടുവന്ന ഹരിശ്ചന്ദ്രൻ പെരുമാൾ പുരളിമലയുടെ മുകളിൽ ഹരിശ്ചന്ദ്രകോട്ടയെ തീർത്തപ്പോൾ വനദേവതമാരുടെ സഞ്ചാരം ആ കോട്ടയ്ക്കകത്തു വളര കാണുകൊണ്ടു ശേഷം മനുഷ്യർക്ക് ആ കോട്ടയിൽ ചെന്നു പെരുമാളെ കണ്ടു ഗുണദോഷം വിചാരിച്ചു പോരുവാനും വശമല്ലാതെ ആയ്തിന്റെ ശേഷം, ഇതിൽ മനുഷ്യസഞ്ചാരമില്ല എന്നു കണ്ടു ക്ഷയം ഈശ്വരമയം എന്നു തിരുമനസ്സിൽ നിശ്ചയിച്ചു; കുറയ കാലം വാണതിന്റെ ശേഷം പെരുമാളെ ആരും കണ്ടതുമില്ല. — കാണാഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം ബ്രാഹ്മണർ മല്ലൻ പെരുമാളെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോന്നപ്പോൾ ആ പെരുമാൾ മൃഷികരാജ്യത്തിങ്കൽ മല്ലരുമല്ലൻ കോട്ട എന്ന കോട്ടപ്പടി തീർത്തു (൧൨ ആണ്ടു വാണു) പരദേശത്തെഴുന്നെള്ളുകയും ചെയ്തു.]

അനന്തരം വാണ പെരുമാൾ (പാണ്ഡ്യരാജ്യത്തിങ്കൽ) കുലശേഖരപ്പെരുമാൾ. (അവനെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോരുമ്പോൾ മഹാഭാരതഭട്ടത്തിരിയും വാസുദേവഭട്ടത്തിരിയും പെരുമാളെ കണ്ടു ബഹുമാനിച്ചു പെരുമാൾക്ക് അനുഗ്രഹവും കൊടുത്തു. ആ പെരുമാൾ മൃഷികരാജ്യത്തിങ്കൽ ചിത്രകൂടം തീർത്തു അ

വിടെ എഴുന്നള്ളി ഇരിക്കയും ചെയ്തു). ആ പെരുമാറ്റം വ്യാപരിച്ച അവസ്ഥകൾ: നല്ല ക്ഷത്രിയർ വേണം എന്നുവെച്ചു പലദിക്കിൽനിന്നും ക്ഷത്രിയരെയും സാമന്തരെയും വരുത്തി അവർക്ക് ഐക്യാതം ഐക്യാതം ഖണ്ഡംനാടു ഖണ്ഡിച്ചു കൊടുത്തു. (അതു ൫ വഴി ക്ഷത്രിയരും ൧൧ വഴി സാമന്തന്മാരും ആകുന്നതു). അതിന്നു കാരണം: ഇനി ഒരിക്കൽ ബൌദ്ധന്മാരുടെ പരിഷ്കരണം രാജാവിനെ ഭൂമിപ്പിച്ചു സമയം പുലമ്പിച്ചു എന്ന് വരികിൽ ബ്രാഹ്മണർ പരദേശത്തു പോകേണ്ടി വരും; അത് വരുത്ത് എന്ന് കല്പിച്ചു എല്ലാവർക്കും ഐക്യാതം വെച്ചു തിരിച്ചു കൊടുത്തു. ഒരുത്തന്നു നേതൃകേടുണ്ടെങ്കിൽ അയൽവകുത്ത തന്നെ (സമീപത്തു തന്നെ മറൊരിടത്തു) വാങ്ങി ഇരിക്കുമാറാക്കേണം ഈ കർമ്മഭൂമി ക്ഷയിച്ചു പോകും; പുറപ്പെട്ടു പോകാതിരിക്കേണം എന്ന കാരണം. ശേഷം കുലശേഖരപ്പെരുമാറ്റം വ്യാപരിച്ച അവസ്ഥ: വന്ന ശാസ്ത്രികളിൽ ഭട്ടാചാര്യരെയും ഭട്ടബാണനെയും അഴിവിന്നു കൊടുത്തിരുന്നതിൽ മലയാളത്തിലുള്ള ബ്രാഹ്മണർക്ക് ശാസ്ത്രം അഭ്യസിപ്പാൻ, മുമ്പിന്നാൽ ശാസ്ത്രാഭ്യാസമില്ലായ്മ കൊണ്ടു. അന്നു പരദേശത്തുനിന്നു ഒരു ആചാര്യൻ ഭട്ടാചാര്യനോട് കൂട വന്നു വായിച്ചു; അതു പ്രഭാകരഗുരുക്കൾ, പ്രഭാകരശാസ്ത്രം ഉണ്ടാക്കിയതു. മറ്റുള്ള ആചാര്യന്മാർ പഠിച്ചു പോയ ശേഷം ഈ ശാസ്ത്രം അഭ്യസിക്കുന്ന പരിഷ്കരണ പ്രയോജനം വേണം എന്നിട്ടു കുലശേഖരപ്പെരുമാറ്റം ഒരു സ്ഥലം തീർത്തു ഈ വന്ന ശാസ്ത്രികൾക്കു കൊടുത്തു. അവിടെ അവരെ നിറുത്തി, മലയാളത്തിലുള്ള ബ്രാഹ്മണരും ശാസ്ത്രം അ

ഭൃസിക്കയും ചെയ്തു. ശാസ്ത്രികളുടെ (— കളിരുന്ന) സ്ഥലമാകുക കൊണ്ടു ഭാട്ടം (ഭട്ടമന — ക്രമത്താലേ പട്ടമന എന്നായി പോയി) എന്നു ചൊല്ലുന്നു. (നൃശ ഗ്രാമത്തിലുള്ള ബ്രാഹ്മണരിൽ ശ്രേഷ്ഠനായ ഈ സ്ഥലം എന്ന വ്യവസ്ഥയും ഉണ്ടു). ഭട്ടചായ്തുരുടെ ശിഷ്യനായ പ്രഭാകരഗുരുക്കളുടെ മെതിയടി അവിടെ ഉണ്ടെന്നു പ്രസിദ്ധമായി പറയുന്നു. കുലശേഖരപ്പെരുമാളോട് ൭൦൦൦ കലം വസ്തുവും ഉദയതുംഗൻ എന്ന ചെട്ടിയോടു ൫൦൦൦ കലം വസ്തുവും പൂവും നീരും വാങ്ങി. ഇപ്പന്തീരായിരം വാങ്ങിയതു ഭട്ടചായ്തുരു പ്രഭാകരഗുരുക്കൾ അതിനെ വാങ്ങുകകൊണ്ടു ഭാട്ടപ്രഭാകരവ്യാകരണത്തിന്നു കിഴിള്ളു (കഴിവുള്ളു). (ശാസ്ത്രികൾ ബ്രാഹ്മണപക്ഷക്കമ്പോൾ വേദാന്തശാസ്ത്രത്തിന്നു പക്ഷപ്പിള്ള എന്നു കല്പിച്ചു). ൧൨൦൦൦ കലത്തിന്നു ഓഹരി (ഉപഹരി) വേദാന്തികൾക്ക് ഇല്ല. പ്രഭാകരഗുരുവേദാന്തികൾക്ക് കൊടുത്തില്ലായ്ക കൊണ്ടു തൃക്കണ്ണാപുരത്തു ഭാട്ടപ്രഭാകരവ്യാകരണത്തിന്നു കിഴിള്ളു. വേദാന്തികൾ വേദാന്തം വായിച്ചാലും ഭാട്ടപ്രഭാകരവ്യാകരണം മൂന്നാലൊന്നിൽ വേണം. തൃക്കണ്ണാപുരത്ത് കിഴിയിടയിൽ രണ്ടാമത് പലരും ഉണ്ടാക്കീടും ഉണ്ടു ശാസ്ത്രത്തിന്നു; അതിൽ വേദാന്തിക്ക് കൂട ഉണ്ടുതാനും. പ്രഭാകരഗുരു വാങ്ങിയതു ബ്രാഹ്മണസ്വത്തിൽ ഇല്ല. — കുലശേഖരപ്പെരുമാൾ ൧൧ സംവത് വാണതിന്റെ ശേഷം ഉടലോട് സ്വർഗ്ഗം പുക്കു. അന്നേത്തേ കലി: പുരുധിസമാശ്രയം എന്ന പേർ. തിരുവഞ്ചക്കുളം മുക്കാൽ വട്ടം ഉണ്ടായതും കലിമേലെഴുതിയതു തന്നെ ആ കലി ൩൩൩ (ക്രിസ്താബ്ദം.)

൪. രക്ഷാപുരുഷന്മാരും ബ്രാഹ്മണരും വാഴുന്നപ്രകാരം.

ശേഷം ചെരുമാരും സ്വർഗ്ഗത്തിന്നു പോയപ്പോൾ “രക്ഷിച്ചു കൊള്ളാൻ ദണ്ഡമത്രേ ബ്രാഹ്മണക്”, ബ്രാഹ്മണർ തങ്ങളുടെ കൈയിൽ (വാക്കിൽ) ഉറപ്പുണ്ടായേമതിയാവൂ” എന്ന കല്പിച്ചു രക്ഷയ്ക്കായ്ക്കൊണ്ടു നൃശഗ്രാമത്തിൽ ഉള്ള ബ്രാഹ്മണരും ഐകമത്യപ്പെട്ട് ൧൨ (൧൦—൧൦||) ഗ്രാമത്തെ അവരോധിപ്പിച്ചുവരും എടുപ്പാൻ. (ആ ൧൦ ഗ്രാമം: ചെരുമനം, ഇരിങ്ങാടിക്കോട്, ചോവര, ആലത്തൂർ, കരിക്കാടു, പയ്യന്തൂർ, തിരുവിലപായി, തൃശ്ശിവപേരൂർ, ഐരാണിക്കുളം, മൂഷികക്കുളം, കഴുതനാടു പാതിയൂം). ഇങ്ങിനെ തൃക്കാരിയൂർ തൃക്കൊട്ടിലിക്കൽനിന്നു നൃശഗ്രാമവും (ഒരുനിഴലായി) കൂടി യോഗം തികഞ്ഞു അവരോധനം കഴിച്ചു ശേഷം അവർ രക്ഷാപുരുഷന്മാരായി—ശാസ്ത്രീകൾ എന്ന പേർ.

വരും തൊട്ടുവാൻ ആകേ റ മണ്ഡലത്തിലകമെ കുറിച്ചു, ഒരു മണ്ഡലത്തിൽ അങ്ങിക്കൽ എത്തി ആയുധം എടുക്കയും ചെയ്തു. ൧൧|| ഗ്രാമം ഒരുമിച്ചു എടുത്തതേ ഉള്ളു. ആവട്ടിപ്പത്തൂരും ഏററുമാന്തൂരും അവരോധത്തിന്നു കൂടി (മദിച്ചു). രണ്ടാമത് മേടിച്ചു എല്ലാവരും എടുത്താറെ തങ്ങളും എടുത്തു കൊണ്ടു. വിശേഷിച്ചു നൃശഗ്രാമവും സമയം ചെയ്യുന്നപ്പോൾ “ഈ ആയുധംതൊട്ടുവാൻ കർമ്മത്തെ ചെയ്യിപ്പിച്ചു ധർമ്മത്തെ രക്ഷിച്ചിരിപ്പു. ആയുധം എടുക്കു കൊണ്ട് ഒഴിച്ചുകൊള്ളാൻ കൂടി ഉണ്ണം പുണ്യാഹവും ജാതികായ്കവും ചെയ്യിരിപ്പു” എന്ന സമയം. ഈ ൧൦|| ഗ്രാമത്തിലുള്ളവരെ ഒക്കയും ആയുധപാണികളാക്കി അവരോ

ധിച്ചു കിടക്കുന്നു. ഈ പത്തു ഗ്രാമത്തെ ചാത്തിരർ
 എന്നു ചൊല്ലുന്നു. ശാസ്ത്രത്തിൽ ചൊല്ലിയ കർമ്മത്തെ
 ദാനം ചെയ്തു കൊണ്ടു ശാസ്ത്രൻ; രക്ഷിപ്പാൻ വാഠ
 കൈയിലുണ്ടു. ഇതിൽ ആ ഗ്രാമങ്ങൾ ഒഴിഞ്ഞു
 ൩ ഗ്രാമങ്ങളിൽ ആയുധക്കാർ എന്ന് നടക്കുന്ന
 വർക്കെയും നിരായുധവർ കൂടി ശാസ്ത്രത്തിൽ. പണ്ടു
 നന്നതു ഗ്രാമത്തിൽ ഉള്ളവരിൽ ആയുധക്കാരെ നി
 രായുധവർ ഒന്നിച്ചു കൂടി സംഗസംഘം. ഈ അവ
 രോധിച്ച നേരം ക്ഷത്രിയൻ ആയിരുന്നതു ഐതര
 കോവിലകത്ത് സാക്ഷയാത്രരായത്. എടു ഗ്രാമവും
 ഈ ആയുധം എടുപ്പാൻ അവരോധിച്ചതിൽ ആയു
 ധം എടുത്തവരും അവരോധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ആയു
 ധം എടുത്തെ ശൌയ്യം ചെയ്തിരിക്കും (പ്രവൃത്തിക്കും);
 പുറപ്പെടുവാതെ ഇരിക്കുന്ന പരിഷ്കരിതായ നിരായുധവരുടെ
 സ്ഥാനത്തിരിക്കുന്നു. ഏതാനും ചിലർ പുറപ്പെടു
 വാതെ ഇരിക്കുന്നു. യാഗാദികർമ്മങ്ങളെ ഉപേക്ഷിയാതെ
 ഇരിപ്പാൻ എടുത്തവർ ചെയ്തിപ്പിപ്പാൻ ചെയ്തു ഫലം
 അവർക്കുണ്ടുതാനും. ഇരിക്കുന്നവർ ഒന്നിച്ചു പുണ്യാ
 ഫകലം വിടിക്കയും വേണം ഒഴിഞ്ഞുള്ള ഗ്രാമ
 ങ്ങളും ൧൦|| ഗ്രാമത്തിലുള്ളവരും ഒരുമിച്ചു കൈവിടി
 ച്ചു കിടക്കുന്നു. ആയുധം എടുത്തവർ കർമ്മം ഇടവിടും,
 ശൌചം ഇടവിടും; ഉണ്ടാകുന്ന അവസ്ഥകളിൽ ക്ഷ
 യം രക്ഷിതാവു മേൽകോയ്യയായിജ്ജനം തന്നെ. അ
 തികൽ രക്ഷിച്ചു കൂടാ എന്ന് വരുമ്പോൾ പ്രാണത്യാ
 ഗം ചെയ്യുമാറു ബുദ്ധിപൂർവ്വമായി മരിച്ചു, എന്നിട്ടു ര
 ക്ഷിച്ചു, എന്നിട്ടു മരണസംസ്കാരം ചെയ്യാതെ ഇരിക്ക
 തതു, ചെയ്യേണം. നിരായുധാക്കൾ ഇപ്രകാരം അരുതു.

തൃക്കണ്ണാകഴകത്തിങ്കൽ റെ ആശ്രയന്മാർ മരിച്ചു. ഇ
 റിങ്ങാണിങ്കൂടെ കഴകത്തിങ്കൽ പുഷ്കരപ്പാടു, മാത്തേ
 ടത്ത് വനത്തിന്നു വെള്ളിക്കുട മരിച്ചതിൽ കൂടും. ചി
 ങ്ങ മാസത്തിൽ പുണർത്തിന്നാലു മരിച്ചു; അന്നു ഗ്രാ
 മത്തോടെ ശ്രാദ്ധം ഉണ്ടു. അന്നു അവരെ മരൂസം
 സ്കാരം ചെയ്തു. പത്തരയിൽ ചിലർ മരിക്ക ഹേതു
 അത് ഇന്നും തൃക്കണ്ണാപുരത്തെ റെ ഒഴിഞ്ഞു എന്നും
 പറയുന്നതു. ഈ ആയുധം എടുത്ത ഗ്രാമത്തിൽ അം
 ശം പോക്കിക്കും പുറപ്പെടാതേ ഗൃഹത്തിൽ ഇരിക്ക
 ന പരിഷ. ഇനി നാമും പടുമാറു എന്നു കല്പിച്ച്
 എന്നു വരികിൽ നടെ പുറപ്പെടാത പരിഷ പുറപ്പെ
 ടുമ്പോൾ ഈവണ്ണം യോഗം വന്നു ഇന്നേടത്തു പുറ
 പ്പെടേണ്ടു എന്നുണ്ടു. അവർ നടാനടേ പുറപ്പെടു
 മ്പോൾ ഒത്തവണ്ണമരുത്. അതായുധം എടുത്തു നട
 കുന്നതു. മററുള്ള നിരായുധക്കാരിൽ ഒന്നു എന്നേ ഉ
 ജ്ജു; ശേഷം സർപ്പം നടക്കയാൽ ഒന്നേ ഉജ്ജു. അശ
 സ്രുങ്ങളുടെ കൈക്കാരേ തറവാട്ടുപേർ ശാസ്ത്രർക്കും പേ
 രായി. ശാസ്ത്രികൾക്ക് അനുഭവം പ്രഭാകരഗുരുക്കൾ
 വാങ്ങിയതു. ചാത്തിരക്ട് നടെ കേരളരക്ഷയ്ക്കു രക്ഷാ
 പുരുഷന്മാർ അനുഭവിപ്പാൻ നൃശ ഗ്രാമവും കൂടി കൊ
 ടുത്ത ഷരഭാഗം തന്നെ അനുഭവം. അതിൽ മുമ്പാ
 യ മങ്ങാട്ടുകൂറ്റിലേ പ്രഭാകരന്മാർ: പനിച്ചിക്കാട്ടും, കാ
 രമംഗലവും, പുതുവായും (മനയം); മങ്ങാട്ടുകൂറ്റിൽ ഭ
 ടുന്മാർ: ഔവനിക്കട, വെണ്ണണിയച്ചി, യാമനം, വ്യാ
 കരണം, പുതുവാ, നെടുന്തിരുത്തി, പാലേക്കെട്ടു (—
 കാട്ടു); വെള്ളാങ്ങല്ലൂർ കൂറ്റിൽ പ്രഭാകരന്മാർ: വെണ്ണ
 ണി, വെടിയൂർ. അതിലേ ഭാട്ടം: പുതുവാ, പാലേക്കാ

ട്ടു, കാരമംഗലം; അതിലേ വെള്ളൂർ, കാരമംഗലത്ത് കരഭാഗത്തു. ഭാട്ടുപ്രാകരണം അടിയമനച്ചൊക്കാട്ടു, താഴപ്പള്ളി. ഇതിലേ വടക്കുമങ്ങാട്ടു കൂറിലേ പ്രഭാകരൻ വാരവാകുത്ത്. ഭാട്ടം: നെന്മണി, നിതാമരം, ചോവൂരം, പുല്ലുകണ്ട പുളിപ്രാകരണം മറും വളരെ പരവാനുണ്ടു.

രക്ഷാപുരുഷന്മാർക്കു ര വസ്തു പ്രധാനം: കണം, കളിക്കൂട്ടം, സംഘലക്ഷണം, അതു ൩ മുഖെ ഉണ്ടു. തിരനാവായെ കൊടിനാട്ടുക നാലാമതുണ്ടായി. കളിക്കൂട്ടം നാലു വണ്ണവും കൂടി വേണ്ട. കളിക്കൂട്ടം കിടാക്കുൾ പ്രദക്ഷിണം ചെയ്യുമ്പോൾ, ഒരു ബ്രാഹ്മണൻ ചേർമങ്ങലം പിടിച്ചു പ്രദക്ഷിണം ചെയ്യേണ്ടു. തളിയാതിരിമാർ ൩ വണ്ണത്തോടും സമയം ചെയ്യുമ്പോൾ, അവർ ചെയ്യുകകൾ കൂട ചെയ്യുമാറു എന്നു സമയം ചെയ്യു. ശേഷം രക്ഷാപുരുഷന്മാർ സമയം ചെയ്യുമ്പോൾ ബ്രാഹ്മണൻ ചെയ്യുന്ന കർമ്മത്തിങ്കൽ മറു ൩ വണ്ണവും ചെയ്യാം എന്നും ൨ വട്ടം ഉണ്ടെന്നും ൩ വണ്ണത്തോടും സമയം ചെയ്യു; ൨ കൂടിയേ തികയും. പറവു വൈശ്വകൃഷ്ണം അവിടെ വൈശ്വനോടും, ക്ഷത്രിയകൃഷ്ണമാകുന്ന മൃഷികളുത്ത് ക്ഷത്രിയനോടും, യാഗത്തിനുള്ള ഇരിങ്ങാണിക്കൂടയിൽ ബ്രാഹ്മണനോടും, ശുഭ്രകൃഷ്ണമാകുന്ന ഐരാണിക്കുളത്ത് ശുഭ്രനോടും സമയം ചെയ്യും. അതിന്നാധാരമാകുന്ന ശുഭ്രൻ ബ്രാഹ്മണന്റെ ബലിക്കൂറിൽ കൂട ബലി ഇടേണം. എന്നിട്ടു രക്ഷാപുരുഷന്മാർ തിരനാവായെഴുന്നള്ളി വിളിച്ചു ചൊല്ലിയപ്രകാരം തട്ടു കയറി കൊടി നാട്ടി കൊടിക്കൽ പാട്ടു പാടി, തട്ടിന്മേൽ നിന്നു വൈലാൽ

ശുദ്ധമായ പ്രകാരം വിളിച്ചു ചൊല്ലി. കൊടിക്കൽ പാട്ടാകുന്നത്, “സഭ്യാഃ ശ്രാവത പണ്ഡിതാഃ കവികളേ, മാന്ത്യാഃ മഹാലോകരേ, വിപ്രാഃ സജ്ജനസംഘരേ, ശപതന്യാഃ പ്രൌഢാശ്ച ഭൂപാലരേ, ചൊല്ലുന്നെങ്ങളെ തുരുപ്പൂരടൈതെന്ന് എന്നിങ്ങിനെ എല്ലാവരും ചെവിതന്നു കേൾക്കുന്നിതരാം, എല്ലാക്കും ഏഷോഞ്ജലിഃ”. ഈ കൊടിക്കൽ പാട്ടു ബഹുളധൃളി എന്ന രാഗത്തിൽ എന്ന് പാടേണ്ടു. രക്ഷാപുരുഷന്മാർ പുറപ്പെടുമ്പോൾ പൂണന്തൽ ഇറക്കെന്നും ആയുധമെടുക്കുമ്പോൾ. — ശേഷം കണം ഇരിക്കും പ്രകാരം പറയുന്നു: കണമിരിപ്പാൻ മറെറാരു സമ്പത്തിനും കൂടി സ്വർത്മുള്ള ക്ഷേത്രത്തിന്നുതതു. ൩ സംഘത്തിൽ ഒന്നു കണമിരുന്നു എന്ന് കേട്ടു അന്യസംഘം ക്ഷണിപ്പാൻ ഭാവിക്കുമാറില്ല; കണമിരിപ്പാൻ തുടങ്ങുമ്പോൾ രക്ഷാപുരുഷന്മാരോട് കൂടി അരങ്ങും അടുക്കളയും സംശയമുള്ളവർ കൂടെ ഇരിക്കുമാറില്ല. കണമിരിപ്പാൻ പുറപ്പെടുമ്പോൾ തന്റെ തന്റെ കണപ്പറത്ത് കണത്തിന് അധികാരികളായവരെ ഓരോരതു യോഗം വരുത്തി തന്റെ യജമാനന്മാരെയും കൂറുകാരെയും പ്രഭുക്കളെയും അറിയിച്ചു അവരുടെ സമ്മതത്താൽ കണപ്പറത്തുള്ളവർ ഒക്കെ വേണം. അരങ്ങടുകൂടിയ സംശയമുള്ള ആളുകളെ ഒഴിച്ചുള്ള ആളുകൾ ഇന്ന ദിവസം ഇന്ന ക്ഷേത്രത്തിൽ കണമിരിക്കുന്നു എന്ന വ്യവസ്ഥ വരുത്തിയാൽ മറെറാരിടത്തു തലനാളെ രാവു വന്നു സംഘമുടയ യജമാനൻ വിളക്കു വെച്ചു ഓരോരുത്തനെ വേറെ ഇരുത്തി വരിച്ചു കൈചിടിച്ചു കൈത്തക്ക കുളിച്ചുണ്ടു ചന്ദനവും തേച്ചു കച്ചയും തലയിൽ കെട്ടും

കെട്ടി വാദ്യങ്ങളും അടിപ്പിച്ചു വിളക്കു പിടിപ്പിച്ചു കണമിരിക്കും ക്ഷേത്രത്തിങ്കൽ പോകണം. പോകുന്ന വഴിയിൽ പിടിച്ചുകളി പടക്കളി ഇത്യാദികളും വേണം. ക്ഷേത്രത്തിന്നു ൩ പ്രദക്ഷിണം; പിന്നെ അകത്തട്ടു ചെന്നു ആയുധവും വെച്ചു ദേവനെ തൊഴുതു ദിവസം രാവെ അന്വലത്തിന്നു എഴുന്നീറു കളിച്ചുത്തു അകത്തട്ടു ചെന്നു പൂജകൾ തുടങ്ങിപ്പൂ. ശീവേലി മുന്പെ ഇല്ല എന്നുവരികിൽ, അന്നാളിൽ വേണം; ശ്രീഭൂതവേലി കൂടി വേണം എന്നാകുന്നു. പൂജകൾ ഇവണ്ണം കഴിച്ചു ഇരിക്കാവു. ചാത്തിരം തലനാളെ തുടങ്ങി ദേഹശുദ്ധിയോട് കൂടി ഇരിക്കയും വേണം. വെററില തിന്നാം ചന്ദനം തേക്കാം; ഇരുന്ന കണം കഴിവോളം ക്ഷൗരമരുത്; സ്രീസംഗവുമരുത്; തററുടുക്കണം, നിമ്ബാല്യം പകലത്തേത് എന്നിവ വജ്ജിക്കണം. പൂജ കഴിഞ്ഞിട്ട് അന്വലത്തിൽ ഒരു നില വിളക്കും ഗണപതിയും വെച്ചു നെൽപറയും അരിപറയും വെച്ചു വിളക്കിന്നു ചുറ്റും വട്ടത്തിലിരുന്നു, അന്നേരം രക്ഷാശിക്ഷാ എന്നും ധ്യാനിച്ചു രക്ഷിപ്പാനുള്ള ഐകമത്യവും വിശേഷങ്ങളും ഓരിടത്തിരുന്നു ചോദിച്ചറികയും, രണ്ടാമത് പോക്കിയ പ്രകാരവും ബ്രാഹ്മണരുടെ കമ്ബങ്ങൾ വില്ലും വരാതെ ഇരിപ്പാനുള്ള കഴിവും ഓരിടത്ത് ഒരു ദോഷം ഉണ്ടെന്നുവരികിൽ ആ ശങ്ക ഉണ്ടായതു പരിഹസിക്കയും, ഇത് എല്ലാം ഐകമത്യം ഓരിടത്തിരുന്നു ചിന്തിക്ക, ചൊല്ല, അതിന്നായിട്ടിരിക്ക. വെച്ചു വിളക്കു കണം കഴിവോളം കെട്ടു പോകരുത്. സംബന്ധമുള്ള ജനം തപ്പം ചേർമങ്ങലവും കൂടി വിളക്കുത്ത് വെച്ചിരിക്കാവു. താനും

അവിടെനിന്നു കക്കത്തക്ക അനുവാദം മൂളി എഴുന്നീറ്റു നില്പു എന്നു കച്ചയ്യം തലയിൽ കെട്ടും കെട്ടി ചന്ദനവും തേച്ചു ഉത്തര കൈയിലും പിടിച്ചു ദ്വാരത്തിങ്കൽ ചോരൈക്കു നന്നായിരിക്കു എന്നിവ നില്പോളും നില്ക്കയും വേണം. ദീക്ഷ ധരിക്കരുത്; അമ്പലവാസിസ്തർനം അരുത്. ഉണ്മാൻ ഇരിക്കുമ്പോൾ ക്ഷത്രിയൻ ഒരു വിളക്കു വേറെ വെച്ചു ഇലവാട്ടി വെച്ചു സമ്മാനിച്ചു വിളമ്പുകേയുള്ളു. വേറെ വെച്ചുകൊള്ളുകയും വേണം വിളമ്പുമ്പോൾ. പന്തിയിൽ കാരില വെപ്പാൻ ഒഴിച്ചു അമ്പലത്തിന്നു പുറത്ത് ഒരു ശാല കെട്ടിക്ക. സൂത്രകു അതു സ്ഥലം പോര എന്നുവരികിൽ പുറത്ത് ഒരു പുര കെട്ടി നിത്യാദ്രാസം അഭ്യസിപ്പു, ആയുധം എടുത്തു പിടിക്കയും യോഗ്യസംഗീതം കളിക്കൊട്ടിവ അഭ്യസിക്കാം, പ്രബന്ധം നോക്കാം. ദേവിക്കൊട്ടും വേശിയാട്ടും അരുത്. മഹാരായർ പൂണന്തൽ ഇറക്കാതെ ചെയ്യാം; പൂണന്തൽ ഇറക്കി ഒന്നും പ്യാപരിക്കരുത്; ദീപപ്രദക്ഷിണം സർവ്വ പ്രായശ്ചിത്തം. സന്യാസിയുടെ ചാതുർമാന്യം തന്നെ ദിവസത്തിന്റെ സംഖ്യ. ചാതുർമാന്യം തുടങ്ങുന്ന ദിവസം തുടങ്ങേണ്ട; ബുദ്ധി പൂർവ്വമായി ശുഭ്രനെ സ്തർഹിക്കരുത്. അടിച്ചു തളിക്കാതും മാറയാതും അല്ലാതെ ഉള്ള ശുഭ്രർ ക്ഷേത്രത്തിങ്കൽ കടകരുത്. ബ്രാഹ്മണക്ഷേത്രത്തിൽ കണമുള്ളു. പുലയിൽ കണമരുതു. കണത്തിന്നു തെക്കും വടക്കും വിശേഷമില്ല; സമയം ചെയ്തു നിരായുധക്കാരിൽ ആയുധക്കാർ കുറയും.

(അതിന്റെ ശേഷം ഗ്രാമങ്ങളുടെ വകദേദങ്ങളെ തിരിച്ചു കല്പിച്ചു). മലയാളക്ഷേത്രങ്ങളിൽ ഗോകണ്ഠം,

തൃശ്ശിവപേരൂർ, തിരുനാവായി, തൃക്കാരിയൂർ, തൃക്കണ്ണാ
 പുരത്തു, തിരുവഞ്ചിക്കുളത്തു, ഇരിങ്ങാണിക്കൂട്, ഐ
 രാണിക്കുളത്ത്, വെള്ളപ്പുനാട്ടിൽ മണ്ഡലത്തിൽ, അ
 ങ്കിക്കൽ, ഇങ്ങിനെ ൧൦ സ്ഥാനത്തിന്നകത്തു സമയം
 (൧൦ സ്ഥലത്തിന്നുണ്ടു സമയങ്ങൾ). സോമാഹുതി
 ൧൧ ഗ്രാമത്തിന്നുണ്ടു (ചോവരം, പെരുമാനം, ഇരി
 ങ്ങാണിക്കൂട്, ആലത്തൂർ, മൂഷികക്കുളം, ഉളിയന്തൂർ
 (ഇരിയന്തൂർ?), ചെങ്ങനോടു, പെരിഞ്ചെല്ലൂർ, കരിക്കാ
 ടു, പൈയന്തൂർ: ഇവക്ക് സോമാഹുതി ഉള്ളു). ഇതിൽ
 സോമാഹുതിക്ക് മൂന്നു: പെരിഞ്ചെല്ലൂർ, കരിക്കാടു, ആ
 ലത്തൂർ, പെരുമാനം, ചോവരം, ഇരിങ്ങാണിക്കൂട് ഇ
 ത്ത് ആറും ഒരുപോലെ സമ്മതം. മറേ വക ഭേദങ്ങളി
 ൽ ഉൾപ്പെടെ പരിഷ്കർച്ച മൂലം. ദേശത്തിലുള്ളവക്ക് യ
 ജനം അദ്ധ്യാപനവും ഓത്തും ഭിക്ഷയും ദാനവും പ്ര
 തിഗ്രഹവും എന്ന ഷരകർമ്മങ്ങളെ കല്പിച്ചു; ഇതു
 ആളുകൾക്ക് നൂ ആചാര്യസ്ഥാനമുണ്ടു. അവർ അ
 ന്വലസംബന്ധവും കേരളത്തിൽ പിതൃകർമ്മത്തിന്നു
 മൂന്നും ദേശികര എന്നു പേരും കല്പിച്ചു കൊടുത്തു.
 പിന്നെ സഭയിലുള്ളവർ കന്യാകുമാരി ശോകണ്ഠത്തി
 ന്റെ ഇടയിൽ പ്രധാനക്ഷേത്രങ്ങളിൽ പാട്ടവും, സ
 മുദായവും, ശാന്തിയും (മേൽശാന്തിസ്ഥാനം), അ
 രങ്ങും, അടക്കിയും അമ്പലപ്പടി ഉരയ്ക്കയും ഇത്
 ആറു പ്രാധാന്യം. (പെരിയനമ്പിസ്ഥാനവും കല്പിച്ചു
 കൊടുത്തു). [അറുപത്തുനാലിന്റെ വിധികർത്തൃത്വ
 ത്തിന്നു ൨ ആളെ കല്പിച്ചു. പെരിഞ്ചെല്ലൂർ ഗ്രാമത്തിൽ
 പുളിയംപടപ്പുഗ്രാമത്തിങ്കൽ ഓരാളെ നൂറുപിന്നും പ്ര
 ഭവെന്നും നായകൻ എന്നും പേരും ഇട്ടു, നൂറുപിന്നും

അടക്കവും ഒടുക്കവും കല്പിച്ചു കൊടുത്തു. പിന്നെ നൃപലിനം കല്പിച്ചു നിലക്കും നിശ്ചയക്കും തങ്ങളിൽ വിവാദം ഉണ്ടായാൽ വിവാദം തീർത്തു നടത്തുവാൻ ആലത്തൂർ ഗ്രാമത്തിൽ കാരാളെ കല്പിച്ചു, ആഴവാഞ്ചേരി സാമ്രാജ്യം കല്പിച്ചു, സാമ്പ്രാക്കം (തമ്പുരാക്കം) എന്ന പേരുമിട്ടു, ബ്രാഹ്മണർക്കു വിധികർത്താവെന്നും കല്പിച്ചു. ഇവർ ഇരുവരും കേരളത്തിൽ ബ്രാഹ്മണശ്രേഷ്ഠന്മാർ]. ശേഷം അവരവർ അവിടവിടെ വിശേഷിച്ചു പറയുന്നു, ഒന്നു പോലെ നടപ്പില്ല. മഹാക്ഷേത്രങ്ങളിൽ കുറുമ്പനാട്ടു നൃ ഗ്രാമത്തിലും ഏറകാണുന്നു. (നൃദേശത്തുള്ളവർക്കു ഏറ ആകുന്നതു). [കുറുമ്പനാട്ടു നൃ ഗ്രാമവും ൪ ദേശവും കൂടി ഒന്നായി, കുളമ്പടിയും, രാമനല്ലൂർ, കാരുശ്ശേരി, ചാത്തമംഗലം, ഇതു ഒന്നായി; ഒഴിയടി(ഒഴായടി), ഉഴുതമണ്ണൂർ, തലവെരുമൺ, ഇതുഒന്നു; കൂഴക്കോടു; നെല്ലിക്കാടു, ചാലപ്പുരം, ചാത്തനെല്ലൂർ, ചെറുമണ്ണൂർ, പറപ്പൂർ, ചെറുമാം (-മണ)പ്പുറം, ഇതുഒന്നായി.]

൫. കൃഷ്ണരായരുടെയും ചേരമാൻ പെരുമാളുടെയും കഥ.

ഇങ്ങിനെ നൃപ ഗ്രാമത്തിൽ ബ്രാഹ്മണരും പെരുമാളും കൂടി സ്വല്പകാലം രക്ഷിച്ചു വന്നതിന്റെ ശേഷം നൃപ ഗ്രാമവും കൂടി യോഗം തികഞ്ഞു തൃക്കാരിയൂർ ക്ഷേത്രത്തിൽ (തിരുനാവായി മണപ്പുറത്ത് കൂടി തല തികഞ്ഞു) അടിയന്തരസഭയിലൂന്നു നിരൂപിച്ചു, “(ഇവണ്ണം കല്പിച്ചാൽ മതി അല്ല നാട്ടിൽ ശിക്ഷാരക്ഷ ഇല്ലാതെ പോം ബ്രാഹ്മണർ നാടു പുറപ്പെട്ടു

പോകേണ്ടി വരും) ഒരു രാജാവ് വേണം" എന്നു ക
 ല്പിച്ചു. (ഐകമത്യപ്പെട്ടു പരദേശത്തു ചെന്നു (ആന
 കണ്ടി) കൃഷ്ണരായരുമായി കണ്ടു പന്തീരാണ്ടു ഹൃദ ആ
 ങ്കു കേരളം പരിപാലിപ്പാൻ ഒരുത്തരെ അയക്കണം
 എന്നു അവധി പറഞ്ഞു (പല സമയവും സത്യവും
 ചെയ്തു), ഒരു പന്തീരാണ്ടു വാഴുവാൻ (ആദിരാജാവെ
 രുമാളെയും പിന്നെ പാണ്ടിപ്പെരുമാളെയും കല്പിച്ചു
 അയക്കയും ചെയ്തു. അവരുടെ വാഴ്ച കഴിഞ്ഞ ശേ
 ഷം ക്ഷത്രിയനായ) ചേരമാൻ പെരുമാളെ കല്പിച്ചു
 നിശ്ചയിച്ചു. അങ്ങിനെ ചേരമാൻ പെരുമാളെ കൂട്ടി
 കൊണ്ടു പോരുമ്പോൾ വാസുദേവമഹാഭട്ടതിരിയെ
 ശങ്കനം കണ്ടു നട കൂട്ടി കൊണ്ടു പോന്നു തൃക്കാരിയൂർ
 പൊന്മാടത്തിങ്കീഴ് അടിയന്തരം ഇരുന്നു. നൃപ ഗ്രാമ
 ത്തിൽ ബ്രാഹ്മണർ കേരളരാജ്യം ഹന്യാകാതം അടക്കി
 വാഴുവാനുതകുവണ്ണം ആനായതീട്ടു കൊടുത്തു, ഏകമര
 ത്രാധിപതിയായി അവരോധിച്ചു കൊടുത്തുവണ്ണം
 പൂവും നീരും കൊടുത്തു. (ചേരമാൻ പെരുമാൾ
 കേരളരാജ്യം ഹന്യാകാതം നീർ വാങ്ങുകയും ചെയ്തു.
 അന്നു കലി: സ്വർഗ്ഗസന്ദേശപ്രാപ്തം (ക്രിസ്താബ്ദം
 ൪൨൮).

|അതിന്റെ ശേഷം ചേരമാൻ പെരുമാൾ ആക
 ടെ ഹന്യാകാതം നാടു നടന്നു നോക്കി കണ്ടേടത്തു (തൃ
 ക്കാരിയൂരും തിരുനാവായി മണപ്പുറവും) വളർട്ടത്തു
 കോട്ട (യുറു മൂന്നു ദേശവും) സത്യഭൂമി എന്നു കല്പി
 ച്ചു, വളർട്ടത്തു (— ടുണത്തു) കോട്ടയുടെ വലത്തു ഭാഗ
 ത്തു ചേരമാൻ കോട്ടയും തീർത്തു. (പിന്നെ ഹവൃ അഴി
 മുഖവും നോക്കി കണ്ടേടത്ത് തിരുവഞ്ചാഴിമുഖം പ്ര

ധാനം എന്നു കണ്ടു തിരുവഞ്ചിക്കുളം എന്ന ക്ഷേത്ര
 വും തീർത്തു. പലപെരുമാക്കുമ്മാതം അടിയന്തരമായി
 തന്നമരൊക്ഷേത്രങ്ങളിൽ ചേരമാൻ പെരുമാളും ബ്രാ
 ഫണരമായി അടിയന്തരം ഇരുന്നു. ഇങ്ങിനെ ഹര
 ആണ്ടു വഴിപോലെ പരിപാലിച്ചു ശേഷം പെരുമാ
 ളുടെ ഗുണാധിക്യം വളര കാണുകൊണ്ടു: “ ഹര ആണ്ടു
 വാഴുവാനുതകുവണ്ണം അവധി പറഞ്ഞിട്ടല്ലോ കൃഷ്ണ
 രായർ ചേരമാൻ പെരുമാളെ കല്പിച്ചതു പ്രമാണം
 അല്ല ” എന്നു ബ്രാഹ്മണർ കല്പിച്ചു പിന്നെയും ഹര
 ആണ്ടു നാടു പരിപാലിച്ചാൻ ചേരമാൻ പെരുമാളെ
 തന്നെ കല്പിക്കയും ചെയ്തു. ചേരമാൻകോട്ടയിൽ
 രാജലക്ഷ്മിയും വീര്യലക്ഷ്മിയും ഏറ പ്രകാശിക്കുന്നു
 എന്നു കണ്ടു അവിടെ തന്നെ എഴുന്നള്ളി ഒരു കുട്ടി
 ലയും നാട്ടി ചേരമാൻ കുട്ടിലെക്കുകത്തു പല അടുക്കും
 ആചാരവും കല്പിച്ചു, പരദേശത്തുനിന്നു കൊണ്ടു പോ
 ന്ന രാജസ്രീയെ ബ്രാഹ്മണനെ കൊണ്ടു വിവാഹം ക
 ഴിപ്പിച്ചു. അതിലുണ്ടാകുന്ന സന്തതി ക്ഷത്രിയൻ എ
 ന്നും കല്പിച്ചു. (ഈ കേരളത്തിൽ നല്ല സൂര്യക്ഷത്രി
 യരെ വേണം എന്നു ബ്രാഹ്മണരും വെച്ചു വസ്തുതിരി
 ച്ചു കൊടുക്കയും ചെയ്തു. അങ്ങിനെ ആ ക്ഷത്രിയസ്രീ
 യേ മൂഷികരാജ്യത്തിങ്കൽ കുലശേഖരപ്പെരുമാൾ വാ
 ണ ചിത്രകൂടത്തിന്റെ സമീപത്ത് ഒരു കോയിലകം
 തീർത്തു അവിടെ തന്നെ ഇരുത്തി). (അതിൽ ൨ പുരു
 ഷന്മാരുണ്ടായി, ജ്യേഷ്ഠനെ ചിത്രകൂടത്തിങ്കലും അനു
 ജനെ തുളുനാട്ടിലും കല്പിക്കയും ചെയ്തു. ചേരമാൻ
 പെരുമാൾ ചേരമാൻകോട്ടയിൽ വാഴുന്ന കാലത്തു
 ഉത്തരഭൂമിയിങ്കൽ (മാലിനി എന്ന) ഒരു നദീതീര

ത്തിൽ ഇരിവർ വെള്ളാളസ്രീകളും ഒരു രാജസ്രീയും കൂടി നീരാട്ടത്തിന്നു വന്നതിന്റെ ശേഷം, പുഷ്പത്തിൻ സുഗന്ധം കേട്ട് പുഷ്പം പറിപ്പാൻ മൂവരും തോണിയിൽ കയറീട്ടു തോണിയുടെ തലതൊറി സമുദ്രത്തിങ്കലകപ്പെട്ട് ഏഴിമലയുടെ താഴെ വന്നുകയും ചെയ്തു. അവർ മൂവരും തോണിയിന്നു ഇറങ്ങി മലയുടെ മുകളിൽ കരയേറി നില്ക്കയും (ഇരിക്കയും) ചെയ്തു. ആ വർത്തമാനം ചേരമാൻ ചെരുമാൾ അറിഞ്ഞപ്പോൾ അവരെ കൂട്ടി കൊണ്ടു വരുവാൻ അരുളി ചെയ്തു പരവതാനിക്കോട്ടിൽ ഒരു വിളക്കും പലകയും വെച്ചു ചൊന്നിന്തളികയിൽ അരിയുമിട്ടു നില്ക്കുമ്പോൾ മൂവരും ചേരമാൻ കോട്ടയുടെ അകത്തു കടന്നു. അതിൽ ഒരു സ്രീ ആസ്ഥാനമണ്ഡപത്തിന്നു നേരിട്ട് (—ർപെട്ട്) ചെന്നു ഒരു കാൽ എടുത്തു വെപ്പാൻ ഭാവിച്ചു പരവതാനിക്കോട്ടിൽ കരോതെ തമ്പുരാൻ എഴുന്നള്ളിയതിന്റെ വലത്തുഭാഗത്ത് നില്ക്കയും ചെയ്തു. മറെറു സ്രീ തമ്പുരാൻ എഴുന്നള്ളിനിന്നതിന്നു നേർ പെടാതെ ചുഴന്നു തമ്പുരാൻറെടത്തുഭാഗത്തു ചെന്നുനിന്നു. മൂന്നാമതു രാജസ്രീ തമ്പുരാൻറെ നേരെ വന്നു ആസ്ഥാനമണ്ഡപത്തിൽ കരേറി വഴിപോലെ വന്ദിച്ചിരിക്കയും ചെയ്തു. അതു കണ്ടു ചെരുമാൾ ചൊന്തളികയിൽ അരിവാരി മൂന്നു വട്ടം തൃക്കൈ കൊണ്ടു ചാർത്തി, ഇവളിലുണ്ടാകുന്ന സന്തതി ഏഴിഭൂപൻ എന്നരുളിച്ചെയ്തു. അവർക്കീ രാജ്യത്തിന്നവകാശം എന്നും കല്പിച്ചു (തമ്പുരാട്ടിക്ക് എഴുന്നള്ളി ഇരിപ്പാൻ ഏഴിമലയുടെ താഴെ ഏഴോത്ത് കോയിലകവും പണിതീർത്തു). നേരിട്ടു വന്നതുനേർട്ടു സ്വ

രൂപം, ചുഴന്നതു ചുഴലിസ്വരൂപം. (പിന്നെ മലയാളത്തിൽ ഹവ്യഅഴിമുഖത്തുനിന്നും കച്ചോടം ചെയ്യേണം എന്നു കല്പിച്ചു പലവർത്തകന്മാരെയും ചോനകരെയും വരുത്തി ഇരുത്തി. പെരുമാൾ ജനിച്ചുണ്ടായ ഭൂമി ആർച്ചുപുരത്ത് വേളാപുരം എന്ന നഗരത്തിങ്കന്നു ഒരു ചോനകനെയും ചോനകസ്ത്രീയെയും വരുത്തി ആർച്ചുപ്പടികൾ ഇരുത്തി. ഇവരെ ഇരുത്തേണ്ടും നല്ല പ്രദേശം നാട്ടിന്നു ഒരു കണ്ണാക കൊണ്ടു കണ്ണന്നൂർ എന്നും വേളാപുരം പെരുമിട്ട് ചോനകനെ അഴിരാജാവെന്നും സ്ത്രീയെ ഉമ്മ എന്നും കല്പിച്ചു അരിയും ഇട്ടിരുത്തുകയും ചെയ്തു). ശേഷം പെരുമാളുടെ ഗുണാധിക്യം ഏറ കാണുകൊണ്ടു ബ്രാഹ്മണർ ചേരമാൻ പെരുമാളെ പിരിഞ്ഞു കൂട എന്നു കല്പിച്ചു.

അങ്ങിനെ ചേരമാൻ എന്ന രാജാവു നൂറു കാലം വാണതിന്റെ ശേഷം ബ്രാഹ്മണർ പരദേശത്തു ചെന്നതുമില്ല ചേരമാൻ പെരുമാളെ കണ്ടതുമില്ല എന്നു കല്പിച്ചു, കൃഷ്ണരായർ മലയാളം അടക്കുവാൻ തക്കവണ്ണം പട കൂട്ടുകേയല്ലോ ചെയ്തു.

[ശേഷം ബ്രാഹ്മണർ ചോഴമണ്ഡലത്തിങ്കൽ ചെന്നു ചേരമാൻ എന്ന രാജാവിനെ കൂട്ടി കൊണ്ടുവന്നു പട്ടാഭിഷേകം ചെയ്തു. ൧൨ ആണ്ടു നാടു രക്ഷിച്ച ശേഷം കലിയുഗത്തിന്റെ ആരംഭം വർഷം കൊണ്ടു ബ്രാഹ്മണരും അവിടെ പെട്ട പ്രജകളും രണ്ടു പക്ഷമായി വിവാദിച്ചു, ചേരമാൻ പെരുമാളുടെ ഗുണങ്ങൾ കൊണ്ട് ശ്രീ പരശുരാമൻ അരുളി ചെയ്ത മർയാദയെ ഉപേക്ഷിച്ചു, പിന്നെയും ചേരമാൻ പെരുമാൾ തന്നെ കേരളം രക്ഷിപ്പാനതക്കവണ്ണം അനുവദിക്കയും

ചെയ്തു. പരശുരാമമയ്യോദയെ ഉപേക്ഷിക്കുകൊണ്ട്
 നൃശ ഗ്രാമവും ഒന്നിച്ചു കൂടാതെ പോകയും ചെയ്തു.
 അങ്ങിനെ ചേരമാൻപെരുമാൾ രക്ഷിക്കും കാലം പാ
 ണ്ദിരാജാവായിരിക്കും രായർ ഒപ്പം (?) രക്ഷിക്കേണ്ടു
 ന്ന മലയാളം ചോഴമണ്ഡലരാജാവ് അടക്കുക എ
 ന്നും വെച്ചാൽ കേരളം പാതി ഇങ്ങടക്കേണം എന്നും
 കല്പിച്ചു, ആനമല കയറി കാനത്തിൽ കിഴിഞ്ഞു കോ
 ട്തു ഇടുറപ്പിക്കയും ചെയ്തു. അപ്രകാരം ചേരമാൻ പെ
 രുമാൾ കേട്ട ശേഷം കേരളത്തിലുള്ള തന്റെ ചേ
 കവന്മാരെ എല്ലാവരെയും അതിൽ പ്രധാനപ്പെട്ട പ
 ടനായകന്മാരെയും തൃക്കടമതിലകത്ത് വരുത്തി, യോ
 ഗം തികച്ചു, തരവൂർ നാട്ടിൽ എഴുന്നള്ളി രായരുടെ
 കോട്ട കളയേണം എന്നു കല്പിച്ചു, പല പ്രകാരം പ്ര
 യത്നം ചെയ്തിട്ടും രായരുടെ കോട്ട കളവാൻ സംശ
 തി വന്നതുമില്ല; ചേരമാൻപെരുമാൾ ക്ലേശിപ്പുതും
 ചെയ്തു.]

അനന്തരം ബ്രാഹ്മണരും പെരുമാളും തൃക്കാരി
 യൂർ പൊന്മാടത്തിങ്കീഴിൽ [ശ്രീ നാവാക്ഷേത്രത്തിൽ]
 അടിയന്തരസഭയിന്ന് നിരൂപിച്ചു ഹൃ നാട്ടിലുള്ള
 പുരുഷാരത്തെ എത്തിച്ചു, (പടയിൽ ജയിപ്പാനുതക
 വണ്ണമുള്ള റംശപരസേവകളും ചെയ്യിപ്പിച്ചു കൊ
 ണ്ടു), ദിഗ്വിജയം ഉണ്ടായിട്ടുള്ളൂ എന്ന് അന്വേഷി
 ച്ച ശേഷം (ക്ഷത്രിയസ്ത്രീയുടെ മകനായ കരിപ്പത്തു
 കോവിലകത്ത് ഉദയവർമ്മൻ എന്ന തന്മൂരാനു ദി
 ഗ്ജയം ഉണ്ടെന്നു കണ്ടു), പൂന്തൂറയിൽ മാനിച്ചൻ എ
 ന്നും വിക്കിരൻ (വിക്രമൻ) എന്നും ഇരിവർ ഏറാടി
 മാർ (രണ്ടു ഏറാടിക്കിടാങ്ങൾ) അവരെ കൂട്ടി കൊ

ണ്ടു പോന്നാൽ പട ജയിക്കും എന്നു കണ്ടു, കൂട്ടി കൊണ്ടുപോരുവാൻ ആയുർബ്രാഹ്മണരുടെ കൈയിൽ അടയാളം എഴുതി അയക്കയും ചെയ്തു. അവർ പൂന്തുറയിൽ ചെന്നു അന്വേഷിച്ചാറെ എഴുത്തുപള്ളിയിൽ എന്നു കേട്ടു അവിടെ ചെന്നു കണ്ടു, ഇരിവർ ഏറാടിമാരെയും എഴുതിക്കും എഴുത്തച്ഛൻ തൊടുവ(—വി)ക്കുളത്ത് ഉണ്ണിക്കുമാരനമ്പിയാരെയും കണ്ടു എഴുതിവിട്ട അടയാളവും കൊടുത്തു അവസ്ഥയും പറഞ്ഞു. അത്: എല്ലാവരും കൂടി പോരുമ്പോൾ വെഞ്ചാലപറമ്പത്ത് പേരാലനടക്കാവിൽ കാഞ്ഞിരത്തിൻ മുവട്ടിൽ കൂടയും മലത്തി വെച്ചു കിഴക്കോട്ട് തിരിഞ്ഞിരിക്കുന്ന ആഴവാഞ്ചേരി തമ്പ്രാക്കളും അവിടത്തേ ദിഗ്ഗാരനമ്പൂതിരിയും (?ശിഷ്യകളും) കണ്ടു നമസ്കരിച്ചാറെ, അവരോട് ചോദിച്ചു തമ്പ്രാക്കൾ: “നിങ്ങൾ എവിടെ പോകുന്നു” എന്നു കേട്ടുവാറെ എഴുത്തച്ഛൻ: “അടിയങ്ങൾ തൃക്കാരിയൂർ അടിയന്തരസഭയിന്നു അയച്ച ആയുർബ്രാഹ്മണരോട് കൂടി അവിടേക്ക് വിട കൊള്ളുന്നു”. എന്നതു കേട്ടു തമ്പ്രാക്കളും: “ഞങ്ങളും അവിടേക്ക് തന്നെ പുറപ്പെട്ടു” എന്നു പറഞ്ഞ് ദണ്ഡനമസ്കാരം ചെയ്തപ്പോൾ പ്രസാദിച്ചു: “(നിങ്ങളു മേലാൽ നന്മ വരുവുതാക) നിങ്ങൾ പോകുന്ന കായ്കും സാധിച്ചിട്ടു തരുന്നണ്ടു എന്ന് സമയം ചെയ്തു. അവിടെനിന്നു പുറപ്പെട്ടു പോകുന്ന വഴിക്ക് ഏ പന്ത്രുകൾ ചത്തു കിടക്കുന്നു. അതിൽ ഒരു പന്ത്രവിന്റെ അണയത്തു (൧൪) കഴുകൾ ഇരുന്നിരുന്നു, മറെറാന്നിനെയും തൊട്ടതില്ല. തമ്പ്രാക്കൾ ആയതു കണ്ടാറെ: “ഹേ കഴുകളേ ഏ പന്ത്രചത്തു കിടക്കുന്നതിൽ ആറിനെയും

നിങ്ങൾ തൊടാതെ ഇരിപ്പാൻ എന്തൊരു സംഗതി ആകുന്നു” എന്നു ചോദിച്ചാറെ, ഒരു മുടകാലൻ പൂവൻകുഴവ് ചിറകു തട്ടിക്കൂടാതെ ഒരു തൂവൽ (കൊത്തി) എടുത്തു കൊടുത്തു. അതു കൈയിൽ എടുത്തു ഞാനു പശുക്കളെ നോക്കിയാറെ അവരിൽ ഒന്നിനെ മാത്രമേ പശുജന്മം പിറന്നിട്ടുള്ളു മറെറല്ലാം ഓരോ മൃഗങ്ങളെ ജന്മമായി കണ്ടു; ഇരിവർ ഏറാടിമാരെയും (നമ്പിയാരെയും) മനുഷ്യജന്മമായ്കണ്ടു. ആ തൂവൽ തന്ത്യാക്കൾ നന്ത്യാരുടെ കയ്യിൽ കൊടുത്തു അതിന്റെ ഉപദേശവും തിരിച്ചു കൊടുത്തു. ഏറാടിമാരും നമ്പിയാരും തന്ത്യാക്കളുടെ കാക്കൽ നമസ്കരിച്ച് അനുഗ്രഹവും വാങ്ങി. (അതു ഹേതുവായിട്ട് ഇന്നും ആഴ്വാഞ്ചേരി തന്ത്യാക്കളെ കണ്ടാൽ കുന്നലകോനാതിരിരാജാവു തൃക്കൈ കൂട്ടേണം). അവിടെനിന്നു പുറപ്പെട്ട് തൃക്കാരിയൂർ അടിയന്തരസഭയിൽ ചെന്നു വന്നിട്ടു “(ഞങ്ങളെ) ചൊല്ലി വിട്ടു കായ്കും എന്ത്” എന്നു ബ്രാഹ്മണരോടും ചേരമാൻ പെരുമാളോടും ചോദിച്ചാറെ: “ആനകണ്ടി കൃഷ്ണരായർ മലയാളം അടക്കുവാൻ സന്നാഹത്തോടും കൂടി പട്രെട് വന്നിരിക്കുന്നു. അതിന്നു ഹൃ നാട്ടിലുള്ള പുരുഷാരത്തെയും എത്തിച്ചു പാപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു; അവരുമായി ഒക്കത്തക്കു ചെന്നു പട ജയിച്ചു പോരേണം” എന്നുതളിച്ചെഴുത്തുപോൾ, അങ്ങിനെ തന്നെ എന്നു സമ്മതിച്ചു സഭയും വന്നിട്ടു പോന്നു. [ചേരമാൻ പെരുമാൾ ഭഗവാനെ സേവിച്ചിരിക്കും കാലം അർക്കവംശത്തിങ്കൽ ജനിച്ച സാമന്തരിൽ പൂന്തൂറ എന്നഭിമാനവീരന്മാരായ സാമന്തർ ഇരിവരും കൂടി രാമേശ്വരത്ത് ചെന്നു

സേതുസ്താനവും ചെയ്തു കാശിക്ക് പോകുന്ന വഴി
 യിൽ ശ്രീ നാവാക്ഷേത്രത്തിങ്കൽ ചെന്നു. അവിടെ
 ഇരിക്കുമ്പോൾ തോലൻ എന്ന് പ്രസിദ്ധനായി പെ
 രുമാളുടെ ഇഷ്ടമന്ത്രിയായിരിക്കുന്ന ബ്രാഹ്മണൻ വഴി
 പോകുമായിരുന്ന സാമന്തരോട് കാരോ വിശേഷങ്ങൾ
 പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിന്റെ ഇടയിൽ, രായർ മലയാളം
 അടക്കുവാൻ കോട്ടയിട്ട പ്രകാരവും ചേരമാൻ പെ
 രുമാൾ യുദ്ധത്തിൽ മടങ്ങിയ പ്രകാരവും പറഞ്ഞ
 പോൾ മാനവിക്രമന്റെ സത്യംകൊണ്ടും ശീലത്വം
 കൊണ്ടും വളരെ പ്രസാദിച്ചു. പിന്നെ ബ്രാഹ്മണരും
 പെരുമാളും വെള്ളത്തിൽ ഏറിയതിന്റെ ശേഷം രാ
 യരോട് ജയിപ്പാൻ പോകുന്ന പ്രകാരം കല്പിക്കുകൊ
 ണ്ട് അവരോട് പറഞ്ഞാറെ, സാമന്തർ ഇരിവരും കൂ
 ടി നിരൂപിച്ചു: ഞങ്ങളെ കൂടെ അയച്ചാൽ യുദ്ധം ചെയ്
 ത്തു രായരുടെ കോട്ട ഇളക്കാം എന്ന് ബ്രാഹ്മണരോട്
 പറകയും ചെയ്തു. അപ്രകാരം പെരുമാളെയും ഉണ
 ത്തിച്ചതിന്റെ ശേഷം ഇരിവരെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു വ
 ന്നു ബഹുമാനിച്ചിരുന്നതി, പല ദിവസവും അന്യോ
 ന്യവിശ്വാസത്തിനായ്കൊണ്ടും ബുദ്ധിശക്തികളും പ
 രാക്രമങ്ങളും പരീക്ഷിച്ചുടത്തു് സാമന്തർ യുദ്ധകൌ
 ശലത്തിങ്കൽ ശക്തന്മാർ എന്നറിഞ്ഞിട്ട് കാലതാമ
 സം കൂടാതെ പുരുഷാരത്തെ വരുത്തി യോഗം തിക
 ച്ചു കൂട്ടി, പെരുമാളും തന്റെ പടനായകന്മാർ ഹര
 പേരും അവരോട് കൂടി ബെതുന്തറായിരും ചേകവ
 രും കാരായ്മയായിരിക്കുന്ന ഈ ശരീരം അനിത്യം എ
 ന്നുറെച്ചു, സാമന്തരോടും കൂടി കണക് എഴുതുവാൻ ത
 കവണ്ണം കീഴ്ച ഉണ്ണിക്കുമാരമേനോനെയും വരകൾ

ഉറവിടം പാഠപരമ്പരയിലെയും കല്പിച്ചയക്കയും ചെയ്തു. പട്രൺ പോകുന്ന വഴിയിൽ രാത്രിയിൽ പടയാളികൾ ഉറങ്ങുന്നിടത്തു സാമന്തർ ചെന്നു പുരുഷാരം ൩ പ്രദക്ഷിണം വെച്ചു, കഴുവിന്റെ തുവൽ കൈയിൽ വെച്ചു മനുഷ്യജന്മം പിറന്നിട്ടുള്ളവർക്കും വെള്ളികൊണ്ടു ഓരോ അടയാളമിട്ടു നോക്കിയാറെ ൧൦൦൦൦ നായർ മനുഷ്യജന്മം പിറന്നവരുണ്ടായിരുന്നു; (൩൦൦൦൦ ദേവജന്മം പിറന്നിട്ടും ശേഷമുള്ള പുരുഷാരം അസൂരജന്മമായ്കൊണ്ടു). ൧൦൦൦൦ നായർക്ക് മോതിരം ഇടുവിച്ചു പോരികയും ചെയ്തു. [ഉറക്കത്തു ശൂരന്മാരായിരിക്കുന്നവരെ ലക്ഷണങ്ങൾകൊണ്ടറിഞ്ഞ് അവരുടെ ആയുധങ്ങളിൽ ഗോപികൊണ്ടും ചന്ദനംകൊണ്ടും അടയാളം ഇട്ടു, ആരും ഗ്രഹിയാതെ കണ്ടു യഥാസ്ഥാനമായിരിപ്പതും ചെയ്തു]. ഈ ൧൦൦൦൦ നായരും നമ്പിയാരും കൂടി വലത്തേ കോണിൽ പട ഏറ്റു, പെരുമാളുടെ കായ്ക്കാരിൽ പടമലനായർ ഒഴികേ ഉള്ള കായ്ക്കാരന്മാർ ൧൧ പേരും കൂടി ഇടത് കോണിൽ പട ഏറ്റു. ഇടത് കോൺ പട ഒഴിച്ചു പോന്നു. വലത്തേ കോണിന്നു പട നടന്നു മലയാളം വിട്ടു, പരദേശത്തു ചെന്നു പോകും ഉറപ്പിച്ചു, മാറാണെ മടക്കി പൊരുതു ജയിച്ചു പോന്നിരിക്കുന്നു. [സാമന്തർ വില്പം ശരങ്ങളും (തോക്കും തിരിയും) കൈക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ൩൦൦൦൦ നായരെ മുമ്പിൽ നടത്തി, അവരുടെ പിന്നിൽ ൧൨ ആയുധങ്ങളിലും അഭ്യസിച്ചു മേൽകിരിയത്തിൽ ഒരുമയും ശൂരതയും നായ്കസ്ഥാനവും ഏറി ഇരിക്കുന്ന ൧൦൦൦൦ നായരെയും നടത്തിച്ചു, ൩൨ പടനായകന്മാരോടും കൂട ചെന്നു രായ

തടെ കോട്ടെക്ക് പുറത്ത് ചെന്നു വെച്ചിരിക്കുന്ന പാ
 ഉയത്തിൽ കടന്നു. അന്നു പകൽ മുഴുവൻ യുദ്ധം ചെ
 യ്തു, വളര ആനകൾക്കും കുതിരകൾക്കും കാലാൾക്കും
 തട്ടുകേടും വരുത്തി, പാളയം ഒഴിപ്പിച്ചു കോട്ടയുടെ ഉ
 ള്ളിൽ ആക്കുകയും ചെയ്തു. രാത്രിയിൽ മാനച്ചനും
 വിക്രമനും കൂടി വിചാരിച്ചു, കോട്ടയുടെ വടക്കേ വാ
 തില്ലൽ ൧൦൦൦൦ നായരെ പാതിയാക്കി നിർത്തി, ശേഷ
 മുളുവരെ ൪ ഭാഗത്തും നിർത്തി ഉറപ്പിച്ചു, ൩ ദിവസം
 രാപ്പകൽ യുദ്ധം ചെയ്തു രായരെ ഒഴിപ്പിച്ചു കോട്ട
 പിടിക്കുകയും ചെയ്തു]. അന്നു പെരുമാൾ എല്ലാവർക്കും
 വേണ്ട സമ്മാനങ്ങളെ കൊടുത്തു, പുരുഷാരത്തേ
 യും പിരിച്ചു, [സ്രാമന്തരിൽ ജ്യേഷ്ഠനെ തിരുമടിയിൽ
 ഇരുത്തി, വീരശ്രംഖല വലത്തേ കൈക്കും വലത്തേ
 കാലും ഇടീപ്പുതും ചെയ്തു. ൧൦൦൦൦ നായർക്ക് കേരള
 ത്തിൽ അത്യന്തം തെളിഞ്ഞ നാട്ടിൽ ഇരിപ്പാന്തക്കവ
 ണ്ണം കല്പിച്ചു, പോലനാട്ടിൽ ഇരിക്കേണം എന്ന മ
 ന്ത്രികൾ പറഞ്ഞിട്ട് അവിടെ ഉള്ള പ്രജകളെ അവി
 ടന്നു വാങ്ങിച്ചു, നാട്ടിലുള്ള നഗരങ്ങളെ ഒഴിപ്പിച്ചു,
 അവർ കെട്ടുന്നതും മാറി ഒരു കൂട്ടത്തെ എടുക്കുശി നാ
 ട്തറയിൽ ഇരുത്തി, അടുത്തിൽ ഉള്ള നായരെ ഇരി
 ങ്ങാടിക്കോട്ടും തെരിഞ്ഞ നായരിൽ പ്രധാനന്മാരെ
 കോഴിക്കോട്ടുദേശത്തും ആക്കി ഇരുത്തിയ പ്രകാര
 വും മന്ത്രികൾ പെരുമാളെ ഉണർത്തിക്കുകയും ചെയ്തു.
 മാനവിക്രമന്മാരെ തിരുമുന്വിൽ വരുത്തി: നിങ്ങൾ
 ഇരിവരെയും അനന്തരവരാക്കി വാഴ്ച ഇവിടെ തന്നെ
 ഇരുത്തേണം എന്ന് കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നരുളിച്ചെ
 യ്താരെ: ഞങ്ങൾ കാശിക്ക് പോയി ഗംഗാസ്നാനവും

ചെയ്തു കാവടിയും കൊണ്ട് രാമേശ്വരത്തു ചെന്നു ഇരിവരും ഇങ്ങു വന്നാൽ ചെയ്യുവണ്ണം ചെയ്തു കൊള്ളുന്നതുണ്ടു. ഇതുവണ്ണം ഉണർത്തിച്ചു കാശിക്ക് പോവുതും ചെയ്തു.]

൬. ശങ്കരാചാര്യർ കല്പിച്ച കലക്രമവിവരം.

പടജയിച്ചിരിക്കും കാലം ശ്രീ മഹാദേവന്റെ പുത്രനായി (അംശമായി) എത്രയും പ്രസിദ്ധനായിട്ട് ഒരു ദിവ്യനാണായി; അതാർ പിന്നെ ശങ്കരാചാര്യർ ആയതു. അതുണ്ടായ് ഏതുപ്രകാരം എന്നു കേട്ടുകൊള്ള: ഒരു ബ്രാഹ്മണസ്ത്രീക്ക് (വൈധവ്യം ഭവിച്ചശേഷം) അടുക്കളദോഷം ശങ്കിച്ചു നില്ക്കുംകാലം (അവളെ പുറന്നീക്കി വെച്ചു) ശ്രീ മഹാദേവൻ വന്നുല്പാദിക്കയും ചെയ്തു, (ഭഗവാന്റെ കാരുണ്യത്താൽ അവൾക്ക് പുത്രനായിവന്നവതരിച്ചു ശ്രംഗേരി ശങ്കരാചാര്യർ). ശങ്കരാചാര്യർ വിദ്യ കുറഞ്ഞൊന്നു പഠിച്ചുകാലം തന്റെ അമ്മ മരിച്ചുവാനെ ആ ഉഷ്ണത്തിൽ ക്രിയകൾക്ക് ബ്രാഹ്മണർ എത്തായ്കൊണ്ടു തന്റെ ഗൃഹത്തിങ്കൽ ഹോമകുണ്ഡംചമച്ചു മേലേറികൂട്ടി അഗ്നിയെ ജ്വലിപ്പിച്ചു ശവം ഘേദിച്ചു ഹോമിച്ചു ദഹിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. അനന്തരവൻ ചെയ്യേണ്ടും ക്രിയകൾ ശുഭ്രനെക്കൊണ്ടു (ബ്രാഹ്മണർക്കടുത്തവനെ കൊണ്ടു) ചെയ്യിപ്പിച്ചു. (അങ്ങിനെ താൻ ദഹിപ്പിക്കുകൊണ്ടു ബ്രാഹ്മണൻ കൂടാതെ ശുഭ്രനും ഒരു ക്രിയയില്ല ശുഭ്രൻ കൂടാതെ ബ്രാഹ്മണനും ഒരു ക്രിയയില്ല എന്നു കല്പിച്ചു). ശങ്കരാചാര്യർക്കു വിദ്യ അനേകം ഉണ്ടായവാനെ അവന്നു ശരി മറന്നാതെല്ല. ബ്രാഹ്മണരും നില്ക്കാതെ

ആയി. സകല വിദ്യകളും ഗ്രഹിച്ചു പ്രസിദ്ധനായി. സർവ്വജ്ഞപീഠം ഏറി ഇരിക്കും കാലം (ശോവിന്ദസന്യാസിയുടെ നിയോഗത്താൽ) കേരളഭൂമിയിങ്കലേ അപസ്ഥ (൨൪൦൦൦) ഗ്രന്ഥമാക്കി ചമെച്ചു. നൃപ ഗ്രാമത്തെയും വരുത്തി അടുക്കും ആചാരവും നീതിയും നിലയും കുലഭേദങ്ങളും മയ്യാദയും യഥാക്രമവും എച്ചിലും വീഴ്ചം തീണ്ടലും കുളിയും കുഴിവരഞ്ഞു നീർ കോരവാനും കലം വരഞ്ഞു വെച്ചുണ്മാനും അവരവർക്കു ഓരോരോ പ്രവൃത്തികളും ആചാരങ്ങളും ഭാഷകളും അതാത കുലത്തിന്നു തക്കവണ്ണം കല്പിക്കയും ചെയ്തു. നാലു വണ്ണുകൊണ്ടു ഹൃദയം കുലം ആക്കി; അതുകൊണ്ടു നൃപ കുലവണ്ണം എന്നും ഹൃദയം കുലം എന്നും കല്പിച്ചു.

അപ്പറയുന്ന കുലപ്പേരുകൾ വെച്ചേറെ കേട്ടുകൊള്ള. ബ്രാഹ്മണാദി നാലു വണ്ണമുള്ളതു തന്നെ അനേകം പേരുണ്ടു. ബ്രാഹ്മണരിൽ തന്നെ അനേകം പേരുണ്ടു: (ഓത്തന്മാർ, മന്ത്രവാദികൾ, സ്മാർത്തന്മാർ, ശാസ്ത്രാംഗക്കാർ, പിതൃകർമ്മക്കാർ, ഗ്രന്ഥികൾ, ജ്യോതിഷക്കാർ (— ഷാരികൾ), വ്യാകരണക്കാർ, ശാന്തിക്കാർ, ശാസ്ത്രീകൾ, വേദാന്തികൾ, വൈദികന്മാർ, ഗൃഹസ്ഥന്മാർ, സന്യാസികൾ). ബ്രാഹ്മണസ്ത്രീകൾ അകത്തു നിന്നു പുറപ്പെടാതെ ഇരിക്കുന്നവരാകകൊണ്ടു അന്തർജനങ്ങൾ എന്നും അകത്തമ്മമാർ എന്നും പേരായി, ബ്രാഹ്മണരുടെ ബാലന്മാർ ഉണ്ണി എന്നും ബാലന്മാർ തങ്ങപ്പിള്ളമാർ എന്നും പറയുന്നു. ആയ്യാവത്തത്തിങ്കൽനിന്നു വന്ന ബ്രാഹ്മണർ നമ്പൂതിരിമാർ (നമ്പൂരിപ്പാടു), എമ്പ്രാന്മാർ (എമ്പ്രാന്തിരി) എന്നും,

അവരിൽ പ്രമാണികളെ തിരുമുൽപാടന്മാർ (തിരുമുന്യ) എന്നും ഭട്ടത്തിരിപ്പാടെന്നും (പട്ടേരി) വന്ദനാത്മം പറയുന്നു. ഓരോ യാഗാദികർമ്മങ്ങളെ ചെയ്തുകൊണ്ടു സോമാതിരിമാർ (ചോ—), അഗ്നിഹോത്രികൾ (അക്കിത്തിരി) എന്നിങ്ങിനെ ചൊല്ലുന്നു. പരദേശബ്രാഹ്മണർ ഭട്ടന്മാർ (പട്ടർ) തന്നെ; ഇവർ വൈദികന്മാർ.— നമ്പിടീക്ക് ഓത്തില്ലായ്കൊണ്ടു മുക്കാൽബ്രാഹ്മണൻ; അതിൽ പ്രമാണി കക്കാട്ടുകാരണപ്പാടു എന്നനമ്പിടി. (ആയുധം എടുത്ത് അകമ്പടിചെയ്ത), പിതൃപൂജയ്ക്ക് ദർശ്യം സൂവവും ചമതക്കോലും വരുത്തിയ വെങ്ങനാട്ടിൽ നമ്പിടി ബ്രാഹ്മണസഭയിൽ ഒന്നിച്ച് ആവണപ്പലക ഇട്ടിരിക്കുന്ന പ്രഭു; ഇതിൽ താണതു കറുകനമ്പിടി. (നമ്പിടീക്ക് മരുമക്കത്തായം ഉണ്ടു).— പിന്നെ അന്തരാളത്തിൽ ഉള്ളവർ: അമ്പലവാസികൾ ശുഭ്രകൽനിന്നു കരേറിയവർ ബ്രാഹ്മണകൽനിന്നു കിഴിഞ്ഞവർ. അതിൽ ചൊതുവാന്മാർ രണ്ടു വകക്കാർ: അകപ്പൊതുവാൾ (ശിവബലിക്ക് തിടമ്പു എഴുന്നള്ളിക്കു, ദേവസ്വം ക്ഷേത്രം ദേവനെയും പരിപാലിച്ചു സൂക്ഷിക്കു, സോപാനം കഴുക). പുറപ്പൊതുവാൾ (വഴിപാടു വാങ്ങിക്കൊടുക്കു, ഇല വിറകുപാൽ തേൻ നെയ്യിത്യാദി ഒരുക്കുക). ഭഗവതിസേവയിൽ ശക്തിപൂജ ചെയ്യുന്നവർക്ക് പിടാരന്മാർ (പിഷാരകന്മാർ) എന്നും അടിയന്മാർ (അടികൾ) എന്നും ഓരോ പേരുണ്ടു. പുഷ്പകൻ നമ്പിയച്ചനും (ദേവനു പൂകൊടുക്കു, മാലകെട്ടുക, ക്ഷേത്രപ്രവൃത്തി ചെയ്തുകൊള്ളുക. അവന്റെ ഭായ്ക്കു ബ്രാഹ്മണി എന്നു പേർ. ഗൃഹത്തെ പൂമം എന്നും പാദോദകം എന്നും,

അവനെ പൂനമ്പി എന്നും ചൊല്ലുന്നു. ബ്രാഹ്മണി
 ക്ക് വേളിച്ചടങ്ങുപാടുക തന്നെ ജീവിതം).— പിഷാ
 രോടിക് സന്യാസിയുടെ ആചാരവും ക്ഷേത്രത്തി
 കൽ അടിച്ചു തളിയും മാലകെട്ടും കല്പിച്ചു.— കൈ
 ലാസവാസിയെ ക്ഷേത്രപ്രവൃത്തിക്കു കല്പിച്ചു; അ
 വന്റെ വക്ടലാക്കിയ സ്ത്രീക്ക് അടിച്ചു തളിപ്രധാന
 മാക്കി വാരിയത്തി എന്നു പേരും, വാരിജാതിക്ക് ക്ഷത്രി
 യരുടെ പുലയും പുണ്യാഹവും പുഷ്പകന്റെ പ്രവൃ
 ത്തിയും കല്പിച്ചു. (ഇതിൽ പെററും പിറന്നും ഉണ്ടായ
 വർ ക്കയും ആഴ്വാഞ്ചേരിത്തമ്പ്രാക്കുളുടേയത് എ
 ന്നു പറയുന്നു).— ശ്യാംഗ്യാരിൽ പുരുഷന്നു ചാക്യാർ
 എന്നും സ്ത്രീക്കു നണ്യാർ എന്നും പേർ; (ഇശ്വരകഥ
 കളെ പ്രകടിച്ചു പറക, വ്യാകരണം നാടകപുരാ
 ണങ്ങളും വായിക്ക, കൂത്താടുക, കൂത്തുപറയിക്ക). അവ
 ക്ക് പലകമ്ങ്ങളായിട്ടും ചാൻവർ എന്ന് ഒരു കൂട്ട
 ത്തെ കല്പിച്ചു; അവർ നമ്പിയാർ. (അതിൽ ഇളയതു
 ശുഭ്രക് ശ്രാദ്ധത്തിന്നു ചോറുവെപ്പിച്ചു വാങ്ങുക).
 മൃസ്സതു (ഉരിലേപരിഷ തങ്ങന്മാർ): പരശുരാമദോ
 ഷം ഏല്ക്കുകകൊണ്ടു ബ്രാഹ്മണകമ്തം ഒന്നും ഇല്ല.
 ഇവരോട് കൂടുന്ന ചിലമ്പാണ്ടികൾ തിരുവനന്തപുര
 ത്ത് ഭഗവാന്റെ അടിയാർ.— ശാസ്താവിങ്കൽ കൂത്താടു
 വാൻ തീയാടിനമ്പി എന്നൊരു പരിഷയും കല്പിച്ചു.
 തൈയമ്പാടി എന്നൊരു ചാൻ പരിഷയും ഉണ്ടു;
 അവർ കളം എഴുതി ദൈവം പാടുന്നവർ. ഭദ്രകാളി
 അടിയാന്മാരുടെ പൂജ ഉള്ളേടത്ത് കഴകപ്പൊഴുത്തി
 കായിട്ട് ചാൻവർ എന്ന് മാനാരി പുത്തില്ലം അങ്ങി
 നെ രണ്ടു കൂട്ടത്തെ കല്പിച്ചു; ഇവരും ഉണിത്തിരിമാരും

(അകമ്പടി) അമ്പലവാസികളിൽ കൂടിയവർ. മാറയാർ (മാരാന്മാർ) അമ്പലവാസികളിൽ കൂടുകഇല്ല; അവർ വാദ്യപ്രയോഗക്കാർ (കൊട്ടുമാറയാർ). അസ്ഥികുറച്ചി (അസ്ഥിവാരി); ശവസംസ്കാരത്തിൽ പരിചാരം ചെയ്തുകൊണ്ടു പരിയാരത്തവരിൽ ആകുന്നു. ഇവർക്കു നാലു വണ്ണത്തിൻ ഇടയിൽപെട്ട അന്തരജാതികൾ.

ക്ഷത്രിയരിൽ സൂര്യവംശവും സോമവംശവും രണ്ടു വകയിൽ മുഷികക്ഷത്രിയനും മുടികക്ഷത്രിയനും സാമന്തരം ഉണ്ടു. (ഏറാടിയും നെടുങ്ങാടിയും വള്ളോടിയും അവരിൽ താണ പരിഷ എന്നും അടിയോടികൾ എന്നും പറയുന്നു). മയൂരവർമ്മൻ മലയാളം (തെളവം) വാണതിൽ പിന്നെ ഉണ്ടായ രാജാക്കന്മാരുടെ നാമധേയാന്ത്രത്തിങ്കൽ ഒക്കയും വർമ്മൻ ശർമ്മൻ എന്നുള്ള പേർ കൂടുന്നു.)

വൈശ്യന്മാർ മലയാളത്തിലുണ്ടു എന്നും ഇല്ല എന്നും പറയുന്നു. (വയനാട്ടിലുണ്ടു).

ബ്രാഹ്മണർക്ക് വേദശാസ്ത്രങ്ങളും യാഗാദികർമ്മങ്ങളും ജപഹോമാദിശാന്തികളും, ക്ഷത്രിയർക്ക് രാജത്വം രക്ഷാശിക്ഷപ്രജാപരിപാലനവും, വൈശ്യന്മാർ കൃഷി ഗോരക്ഷവാണിഭവവും, ശൂദ്രന്മാർ പട നായാട്ടു മൂന്നാഴിപ്പാട്ടു കാവൽചങ്ങാതം. അതിൽ കിഴിഞ്ഞവർക്ക് താളി പിഴിഞ്ഞു കളിപ്പിക്കു, തണ്ടെടുക്കു, ചുമടുക്കെടുക്ക, എള്ളിടുക, പൂഞ്ചേല മുക്കുക മറ്റും കൂലിച്ചേകവും ഉണ്ടു.

ശൂദ്രജാതികൾ പലപ്രകാരവും പറയുന്നു. അതിൽ വെള്ളാളസ്വരൂപത്തിൻ പേരുകൾ: തങ്ങൾ എന്നും കമ്മരം എന്നും കുറുപ്പെന്നും പണിക്കർ എന്നും

നാം നായകൻ (നായർ) എന്നും, അടിയോടി, നമ്പിയാർ, ചെല്ലട്ടന്മാർ, തലച്ചെണ്ണോർ (— ചുന്മാർ), തലച്ചെണ്ണോർ (— പ്പന്മാർ), മേനോക്കി, മേനോൻ, അപ്പൻ എന്നും, അമ്മോന്മാർ (അമ്മാവൻ) എന്നും ഓരോ സ്വരൂപത്തിങ്കൽ ഓരോ പേർ പറയുന്നു. ഈ തറവാട്ടുകാർ ഒക്കെയും ൧൧ കിരിയത്തിൽ (ഗ്രഹത്തിൽ) ഉള്ളവായുള്ളവരാകുന്നു. (൧. മുതുകിരിയം, ൨. ഇളങ്കിരിയം, ൩. അടുങ്കുടിക്കിരിയം, ൪. അമയങ്ങലത്തുകിരിയം, ൫. എടത്തുകുടിക്കിരിയം, ൬. നെല്ലുളിക്കിരിയം, ൭. നീലഞ്ചേരിക്കിരിയം, ൮. ഇടിമകിരിയം, ൯. മമ്പാട്ടുകിരിയം, ൧൦. തിരുമംഗലത്തുകിരിയം, ൧൧. പൂത്തൂർകിരിയം. ഇതിൽ കിഴിഞ്ഞുപോയ പരിഷകര ചാൻപരിഷകര. (നാലുവണ്ണത്തിൽ ചാൻവർ ഉണ്ടു, സാമന്തക്കും ചാൻവരണ്ടു എന്നു പറകകൊണ്ടു ൫. എന്നും നാലെന്നും പറയുന്നു: അകത്തു ചാൻവർ, പുറത്തു ചാൻവർ, പരപ്പുവർ (പ്രഭുസേവകർ), പള്ളിച്ചേകവർ (പള്ളിച്ചാന്മാർ), മടവർ എന്നിങ്ങിനെ ഉള്ളവർ ക്ഷേത്രത്തിലും എടത്തിലും മടത്തിലും മാടത്തിലും കോയിലകത്തുനിന്നു വേലചെയ്യേണ്ടും പരിഷകര. (അവർ ഉള്ളാളർ, ഉള്ളാട്ടിൽ നായർ, ഉള്ളകത്തുനായന്മാർ ഏറനാട്ടിലും മറ്റും കൂലിച്ചേകവർ, പള്ളിച്ചാന്മാർ പണ്ടേ തളിയാതിരിമാരുടെ പള്ളിത്തണ്ടു എടുത്തവർ).

അതിൽ കീഴ് പെട്ടുള്ള ജാതികൾ: വെളുത്തേടൻ (ഠരംരങ്കൊല്ലി, വണ്ണത്താൻ: അലക്കിവിഴിഞ്ഞു കൊടുക്ക, തിരുവുടാട ഞെറിക), വിളക്കത്തറവൻ (വളിഞ്ചിയൻ: ക്ഷൗരംകഴിക്ക, പിതൃകർമ്മം), കുശവൻ (കുലാ

ലൻ, കോയപ്പൻ, ആന്ത്യൻ: മങ്കലം നിമ്നിക്ക),
 ഉരാളി (കല്ലേരിനായർ, മനയാളികൾ, ഏതമാൻ:
 മതിൽമാടുക, മച്ചുപടുക, കുന്നടിക്ക, കുഴിതൂക്കുക, കു
 ഉങ്കിണറുകഴിക്ക, കൂലിക്കുകത്തുക), വട്ടക്കാട്ടവൻ (വാ
 ണിയൻ, പതിയാതം, ചക്കാലവാണിയനം: എൽ
 ആട്ടി പിഴിക), എന്നിങ്ങിനെ ൫ ജാതിയും.— പിന്നെ
 കുടുമ്പർ (കടുപ്പട്ടർ: ചുമടുക്കെട്ടുക ഉപ്പുംമീനും വില്ക്ക),
 കച്ചേരിനായർ (പീടികകെട്ടി വാണിഭം; അവനും വ
 ട്ടക്കാട്ടവനും ഒന്നു തന്നെ), നായികന്മാർ (കൂട്ടം കൊട്ടി
 കുറിക്ക), കൂട്ടാൻനായർ, കണ്ടത്തിൽനായർ (ക്ഷേത്ര
 ത്തിൽ അരിക്കത്തുക, പാത്രംതേക്ക, ഗോപുരം കാക്ക
 ക). ഇവർ ചാൻപരിഷയിൽനിന്നു കിഴിഞ്ഞവർ,
 (അകത്തട്ടുപരിഷ).— കച്ചേരിച്ചെട്ടിയാൻ ഒഴികെ
 ന കച്ചോടക്കാർ: രാവാരീ (യാവാരീ, വ്യാപാരീ
 കപ്പലോട്ടം പാണ്ടിശാലകെട്ടി വാണിഭം, ചരക്കുകൾ
 ഓട്ടക്കാക്ക് കൊടുത്തും കൊണ്ടും കച്ചോടം), ചെട്ടി
 (പൊൻവാണിഭം, കമ്മട്ടത്തിൽ പണം അടിപ്പിച്ചാ
 ൽ പൊൻമാറുക, തുറമരക്കാരെ മക്കത്തുകപ്പൽ വെ
 റ്റിക്ക, ഓട്ടവൊഴിക്കവും കച്ചോടം കണക്കെഴുത്തും),
 ചോനകർ (ബൌദ്ധന്മാർ, അസുരവംശത്തിങ്കലു
 ണ്ടായവർ: കച്ചോടം കപ്പലോട്ടം).— പിന്നെ ചീനർ,
 കഞ്ചരാത്തിക്കാർ, പൌരവർ. ഇവർ ഓരോരു ദ്വീപി
 കൽനിന്നു കപ്പലിൽ കൂടി വന്നു മലയാളത്തിൽ ഇരിപ്പു
 ണ്ടു. (ഇതിൽ കൊങ്ങിണിയർ, ചെരിപ്പുകത്തി, നസ്രാ
 ണി, ഓത്താന്മാർ, പൌരൻ ഇത്യാദി ഹൃവംശം ഉ
 ണ്ടു).— പരിങ്കി, ലന്താ, പരിന്തിരീസ്സ്, ഇങ്കിരിസ്സ് എ
 ന്നിങ്ങിനെ നാലു വട്ടത്തൊപ്പിക്കാർ (അതാത ദ്വീപു

കളിൽ കടന്നിരുന്നു കോട്ടയിട്ടുറപ്പിച്ചു, കച്ചോടം തുടങ്ങി ഇരിക്കുന്നു).— ചാലിയർ പരദേശത്തുനിന്നു വന്നു തെരു കെട്ടി നെയ്യു തുടങ്ങിയവർ (ചെട്ടിയാർ, ചേടർ,).— ഈഴവരും, തീയ്യരും (ദീപർ) ഈഴം (സീമളം, ചിങ്ങളം) എന്ന ദീപികുന്നു വന്നവർ (മരം കയറും ഈച്ച മുച്ചയ്യം, കാച്ചം വാണിഭവം; അവിരിൽ തണ്ടായ സ്ഥാനമുണ്ടു; കാവുതീയൻ: ക്ഷുരകൻ). അവരോട് കൂട മുകവർ (മുകയർ: പുഴയിൽ മീൻ പിടിക്ക), മുക്കുവരും (കടവർ: വലകെട്ടി മീൻ പിടിക്ക, തോണി കടത്തുക, കെട്ടെടുക്ക) ഈഴത്തുനിന്നു വന്നവർ എന്നു പറയുന്നു.— കമ്മാളർ (കമ്മാളർ) ഐവർ (ഐങ്കടി) എന്നും നാല്പർ എന്നും പറയുന്നു അതിൽ ബ്രാഹ്മണൻ ആചാരി (ആശാരി: മരം വെട്ടി കുറെക്ക), ക്ഷത്രിയൻ തട്ടാൻ (പെരുന്തട്ടാൻ: ആഭരണവും വിഗ്രഹവും ഉണ്ടാക്കുക, ചോഴിത്തട്ടാൻ: കമ്മട്ടം പുകുപണമടിക്ക, പൊൻപണി; ചക്രകത്തിയാക്കു കുത്തുപണി), വൈശ്യൻ മൂചാരി (മൂശാരി, ഓട്ടുപണി, പൂജാപാത്രങ്ങൾ മറ്റും വാർത്തുണ്ടാക്കുക), ശൂദ്രൻ കൊല്ലൻ (പെരുങ്കൊല്ലൻ: ഇരിമ്പുപണി), ചെമ്പുകൊട്ടി (ചെമ്പോട്ടി: ചെമ്പുപണി). കമ്മാളരിൽനിന്നു പിരിഞ്ഞ് കിഴിഞ്ഞ് പോയവർ: നാലു കൊല്ലർ; അതിൽ തീക്കൊല്ലൻ, കരുവാൻ, അമ്പുകെട്ടിക്കൊല്ലൻ (പടക്കുറുപ്പു: വില്ലുഴിക, അമ്പ കെട്ടുക, പയറിക്ക), പലിശക്കൊല്ലൻ (കിടാരൻ: പലിശ എടുത്തുകൊടുക്ക, തോല്പണി), വാലുകൊല്ലൻ (കടച്ചുകൊല്ലൻ: ആയുധം വെളുപ്പിക്ക, എടുത്തു കൊടുക്ക.— കൂലിച്ചേകം ഇല്ലാത്ത നാലു കുറുപ്പും ഉണ്ടു: വടിക്ക

റുപ്പു (കുന്തവടിതീർക്ക്), പരക്കുറുപ്പു (കുമ്മായം ഉണ്ടാക്കുക: പരവൻ), കാടുകുറുപ്പു, വേലക്കുറുപ്പു (വേലൻ, പേറി: ചികിത്സ, ഞരംറെടുക്ക, ശസ്ത്രപ്രയോഗവ്യംസൃതികാകമ്വം). — പാണർ (മുന്തററൻ, അഞ്ഞൂററൻ, വേലൻ, പരവൻ: മരം ഏറുക, കളം മനിയുക, കെട്ടിയാട്ടം, കൂളി അടക്കുക, ഒടി തീർക്ക്, മന്ത്രവാദം) കമ്മാളക് അടിമയായി നില്ക്കുന്നു; അതിൽ അവക: മങ്ങുത്തി, മരംകയറി, കോടഞ്ചി, കൊട്ടമുട്ടി; ഇവർ ഒന്നുതന്നെ. — വണ്ണാൻ (മണ്ണാൻ, പെരുവണ്ണാൻ: എററും മാററും, കെട്ടിയാട്ടം, ചാഴിയും പൂഴുവും വിലക്കുക, മന്ത്രവാദം, കുത്തുപണി). — പിന്നെ കണിശൻ (കണിയാൻ: ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രം, മന്ത്രവാദം, നാല്പത്തിരടിസ്ഥാനത്തിൽ ആയുധം എടുത്തു കൊടുക്കുക, കളരിയിൽ ആചാര്യസ്ഥാനം, കൂട്ടംബാധ തിരിക്ക). — വേട്ടുവക്: ഉപ്പുവിളക്കുക, മണ്ണണി. — പുളുവന്നം (ഔഷധക്കാരൻ), വള്ളുവന്നം: കൂലിപ്പണി. — പിന്നെ കുന്നവാഴികൾ എന്നു പരയുന്നു: പുളിയർ (ഇവക് കുറുമ്പിയാതിരിക്കുന്നിൻകൂർവാഴ്, വെട്ടിയടക്കം, കെട്ടിപ്പിച്ചു, നായാട്ടു, പട, കൂലിപ്പേകം, ഈ അവകാശങ്ങൾ കൊടുത്തു), മലയിൽ പണിയന്നാർ (പയറുക), പണിയർ, കാടർ, കാട്ടുവർ, കുറിച്ചിയപ്പണിക്കർ, മാവിലവർ, കരിമ്പാലർ, തുളുവർ [കുളുവർ] (കാട്ടുവാഴ് നായാട്ടു, വല്ലിപ്പൊഴുത്തി), ഇറയവൻ (എറവാളൻ, തേൻകുറുമ്പർ), മലയർ, കളാടിമാർ (എറവകളി: കെട്ടിയാട്ടം കൂളിയടക്കം), ആളർ (പേരാളർ, ഉള്ളാളർ, ഉള്ളുവർ), മലയാളർ, കുറുമ്പർ (പലവിത്തുകളും എടുക്ക), മൃത്തോരൻ (നായാ

ട്ടുവല കെട്ടുക, ഉറിമിടുക), കുറവൻ (വിഷം കിഴിക്ക, പാമ്പാട്ടം, ചപ്പിടിക്കളി, കൈനോക്കുക, കാക്കമാംസം ഭക്ഷിക്ക, പുല്ലായിടുക).— പറയൻ (പറയി പെററപന്തീരുകലം— വായില്ലാകുന്നിലപ്പൻപരദേവത; കുടയുറ മുറവുറ കെട്ടുക, ഒടിക്ക, മാട്ടുക, പശുമാംസം ഭക്ഷിക്ക).— ചെറുമരിൽ കയറിയവർ ഇരുളർ (എരുൻ), കണക്കരം; ഒടുക്കം പുലയരം (പായുണ്ടാക്കുക), നായാടികളും (നായടിച്ചു തിന്നുക).

ഇങ്ങിനെ റെ കുലത്തിന്നും ചിലർ തമ്മിൽ തമ്മിൽ തൊട്ടുകളി തീണ്ടിക്കളി എന്നുള്ള ക്രമങ്ങൾ അടുക്കും ആചാരം നീതിയും നിലയും, തളിയും കുളിയും, പുലയും പുണ്യാഹവും, എറും, മാറും, ദിനവും മാസവും എന്നിങ്ങിനെ ഉള്ളത് എല്ലാം ശങ്കരാചാര്യർ ൩൪ ഗ്രാമം ബ്രാഹ്മണരെയും, മറ്റു ഉരും ഗ്രാമവും സ്വരൂപവും നാനാവണ്ണങ്ങളും നിറയപ്പെട്ടിരിപ്പൊരു സമയം കർക്കടവ്യാഴം പൂക്കു വരുന്ന കുറമാസത്തിൽ വന്ന മഹാമഖത്തിൻ പിററന്നാലം തിരുന്നവായെ പേരാറിൽ മണപ്പറത്തനിന്നു മഹാരാജാവായി മലയാളത്തിൽ മറന്നാടുമടക്കി വാഴും പെരുമാളെയും, നമ്പി മാടമ്പി സ്മാത്തൻ മറ്റും പല പ്രഭുക്കന്മാരെയും വരുത്തി ബോധിപ്പിച്ചു— സർവ്വജ്ഞരായിരിപ്പൊരു ശങ്കരാചാര്യർ എന്നറിക. ഈശ്വരന്നു ആരിലും ഒരു കുലദേവുമില്ല. പരദേശികൾ ഒരു ജാതിക്കും തീണ്ടിക്കളിയുമില്ല ഏകവണ്ണിച്ചിരിക്കുമത്രേ. അതു പോര ഈ കർമ്മഭൂമിയിൽ ഭൂമിക്ക് കർമ്മം കൊണ്ട് ശുദ്ധി വരുത്തുകേ ഉള്ളു. ജ്ഞാനഭൂമിയാകുന്ന രാജ്യങ്ങളിൽ ഒന്നിച്ചു നടക്കാം കർമ്മഭൂമിയിങ്കൽ കർമ്മം

കൊണ്ടു ഗതി വരുത്തി കൂടും; അതു കൊണ്ടീവണ്ണം കല്പിച്ചുറപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിന്നു വിപ്ലവം വരുത്തുന്നവർ ദാരിദ്ര്യവും മഹാവ്യാധിയും അല്ലലും മനോഭംഗവും ഒരുക്കാലും തീരുക ഇല്ല. അതുകൊണ്ട് അതിന്നു നീക്കം വരുത്തി കൂട എന്ന് നൃപ ഗ്രാമവും ശങ്കരാചാര്യരും രാജാക്കന്മാരും പല ദിവ്യജനങ്ങളും മഹാലോകരും കൂടിയ സഭയിങ്കൽനിന്നു കല്പിച്ചു.

൭. ചേരമാൻ പെരുമാൾ കേരളത്തെ വിഭാഗിച്ചു കൊടുത്തതു.

(ചേരമാൻ പെരുമാൾ ഇങ്ങിനെ സ്വൈരമായി വാഴും കാലത്ത് തിരുമനസ്സ് കൊണ്ടു നിരൂപിച്ചു കല്പിച്ചു: ഈ ഭൂമിയെ ബ്രാഹ്മണർക്കു പരശുരാമൻ ഉദകദാനം ചെയ്തതു വളരെ കാലം ഞാൻ അനുഭവിച്ചതിന്റെ ദോഷപരിഹാരത്തിന്നു എന്തു കഴിവുള്ളു എന്നു നിരൂപിച്ചതിന്റെ ശേഷം, പല ശാസ്ത്രികളും ആറു ശാസ്ത്രത്തിങ്കലും ൩ വേദത്തിങ്കലും ഒരു പ്രായശ്ചിത്തം (പരിഹാരം) കാണാനില്ല നാലാം വേദത്തിങ്കൽ തന്നെ അതിന്നു നിവൃത്തി ഉള്ളു എന്നു നിരൂപിച്ചുണർത്തിച്ചു). അക്കാലം ചേരമാൻ പെരുമാൾ “അകമ്പടിക്കാർക്കു കാരനായ പടമലനായരെ പിടിച്ചു ശിക്ഷിക്കേ ഉള്ളു” എന്ന് പെൺചൊൽ കേട്ടു നിശ്ചയിച്ചു. (അതിന്റെ കാരണം: പെരുമാളുടെ ഭായ് ആ മന്ത്രിയെ മോഹിച്ചു കാമവാക്കുകൾ പറഞ്ഞിട്ടും സമ്മതിച്ചിട്ടില്ല. അതുകൊണ്ടു കോപിച്ചു “നിന്നെ തപ്തതൈലത്തിൽ പാകം ചെയ്തേ ഉള്ളു” എന്നാണയിട്ട് കൌശലത്താൽ പെരുമാളെ വശമാക്കുകയും

ചെയ്തു). അഴിയാൻ എന്ന പുഴയിൽ കൊണ്ടു നിറുത്തി ശിക്ഷിപ്പാനുടങ്ങുമ്പോൾ “എന്റെ ജീവിതം തന്നെ എന്നെ കൊല്ലാവു” എന്നു പടമലനായർ പറഞ്ഞു. അവന്റെ ജീവിതം അടക്കി കൊടുക്കു എന്ന് ചേരമാൻ പെരുമാൾ അരുളിച്ചെയ്തു. പടമലനായരുടെ മൂണ്ടിന്തുടറിഞ്ഞു പുഴയിൽ കാട്ടി മടി പിടിച്ചു നാളും കോളും തീർത്തു ജീവിതം അടക്കി കൊടുത്തു, അരിയളവും കഴിച്ചു; അന്നഴിയാരെന്ന പുഴക്കു അരിയാരെന്ന പേരുണ്ടായി. ശിക്ഷിപ്പാനുടങ്ങുമ്പോൾ സ്വർഗ്ഗലോകത്തിൽനിന്നു വിമാനം താഴ്ന്നു “വിമാനത്തിന്മേൽ കയറിക്കൊൾക” എന്നു ദേവകൾ പറഞ്ഞു. “എന്റെ അകമ്പടിസ്ഥാനം നടത്തി കൊൾക” എന്നു പടമലനായർ പതിനായിരത്തോടും പറഞ്ഞു വിമാനത്തിന്മേൽ കരേറി പോകുമ്പോൾ “എനിക്ക് എന്തു ഗതി” എന്നു പെരുമാൾ അപേക്ഷിച്ചതിന്റെ ശേഷം “അശുവിങ്കൽ (ഹജ്ജ്) ചതുരപുരത്തു വേദഭ്രാശിയാർ (ഭ്രജിയാർ, ഭ്രതിയാർ) എന്ന ഒരു ചോനകൻ ഉണ്ടു; അവനെചെന്നു കണ്ടാൽ നാലാം വേദമുറപ്പിച്ചു അടയാളം കാട്ടി തരും. അതിന്നീ വേദക്കാരരെ ഒലമാരിക്കപ്പൽ വെച്ചിച്ചു തിരുവഞ്ചാഴിമുഖത്ത് കരൈക്കെത്തിച്ചു മാറ്റം വിശ്വസിച്ചു അവരുമായി അശുവിനു പോയി കൊണ്ടാൽ പാതി മോക്ഷം കിട്ടും” എന്നു പറഞ്ഞു പടമലനായർ സ്വർഗ്ഗം പൂക്കു. അതിന്റെ ശേഷം ബ്രാഹ്മണരും പെരുമാളും കൂടി മഹാമഖത്തിന്നാളെത്തേ മഹാതീർത്ഥമാടും കാലം വേദിയരാൽ വേദംകൊണ്ടിടഞ്ഞു ബൌദ്ധന്മാരുമായി അശുവിനു പോകണം എന്നുറച്ചു, ചേരമാൻ

ചെരുമാൾ എന്ന തമ്പുരാൻ (വാൽകൃമായതിന്റെ ശേഷം) തന്റെ രാജ്യം തനിക്കു വേണ്ടപ്പെട്ട ജനങ്ങളുടേ പകുത്തു കൊടുക്കേണം എന്നു കല്പിച്ചു. കന്യാകുമാരി ഗോകുണ്ഠത്തിന്റെ ഇടയിൽ, കന്നേറ്റി പുതുപ്പട്ടണത്തിന്റെ നടുവിൽ, തെക്കേ ചങ്ങലപ്പുരത്തു ശിയം വടക്ക് പുതുപ്പട്ടണത്തുശിയം, കിഴക്ക് ഹവു മുരത്തിൻ (കണ്ടി) വാതിലും, പടിഞ്ഞാറേ (കടലു) ഹവു അഴിമുഖവും, വടക്ക് പടിഞ്ഞാറ് മൂല അഗ്നി കോണ്, വടക്ക് കിഴക്ക് മൂല റംശാനകോണ്, തെക്ക് കിഴക്ക് മൂല വടപുറായിമൂല, തെക്ക് പടിഞ്ഞാറ് മൂല ചെമ്പുറായിമൂല: ഇതിന്നിടയിൽ ചേരമാൻനാടു (പരശുരാമഭൂമി) ഹനും കാതം വഴിനാടും, രുരവു ദേവപ്രതിഷ്ഠയും, ഹവു ഭൂഗ്ഗാലയവും, റനും ഭൂതപ്രതിഷ്ഠയും, ഹവു നാലുത്തീരടിയും, നുര ഗ്രാമവും, ന്ന നഗരവും, ഹവു കോട്ടപ്പടിയും, ഹവു നാടും (തുളു നാടു, കോലത്തുനാടു, പോലനാടു, കുറുമ്പനാടു, പൂരവഴിനാടു, ഏറനാടു, പറപ്പുനാടു, വള്ളുവനാടു, രാവണനാടു, വെട്ടത്തുനാടു, തിരുമാനശ്ശേരിനാടു, പെരിമ്പടപ്പുനാടു, നെടുങ്ങനാടു, വെങ്ങനാടു, മുറിങ്ങനാടു, ഓണനാടു, വേണനാടു). അണഞ്ഞ ൫ നാടു: പാണ്ടി, കൊണ്ടു, തുളു, വയനാടു, പുന്നാടും എന്നു പറയുന്നു. കേരളവും കൊങ്കണവും (കൊടകം) കൂടാതെ ൫൬ രാജ്യമുണ്ടെന്നു കേൾപ്പുണ്ടു.

ഇങ്ങിനെ ഉള്ള ചേരമാനാട്ടിൽ ഉദയവർമ്മൻ കോലത്തിരി വടകമ്പെരുമാൾ (കിരീടപതിയും കേരളാധിപതിയും) എന്നു കല്പിച്ചു (തൊള്ളായിരത്ത് നാലുത്തുനാലു ഇല്ലത്തിൽ) ൩൫൦൦൦൦ നായർ വളർ

ടുത്ത് കോട്ടയുടെ വലത്തു ഭാഗത്ത് മുതുകു നിവിൻ
 ചുരിക കെട്ടി ചേകിച്ചു (സേവിച്ചു) കാണാന്തകവ
 ണ്ണം കല്പിച്ചു. (പെരുമാളുടെ കട്ടാരവും കൊടുത്തു വെ
 ന്നുക്കോവിലപ്പന്റെ അംശം മേല്പെടുക്കേണം എന്ന്
 കല്പിച്ചു, പെരിഞ്ചെല്ലൂർ പുളിയപ്പടമ്പ ഗൃഹത്തിൽ
 നായകനമ്പൂതിരിപ്പാട്ടിലേ വരുത്തി, ദേവന്റെ അ
 ശം നടത്തുവാനാക്കി, ദേവന്റെ അരിയം ചാത്തി രാ
 ജ്യാഭിഷേകം കഴിപ്പിച്ചു. കോലസ്വരൂപത്തിന്റെ മാ
 ടമ്പികളായ ചുഴന്ന കമ്മര (ചുഴലി) എന്നും നേ
 പ്പെട്ട കമ്മര എന്നും രണ്ടു നമ്പിയാക്ട് ൧൨ കാതം
 വഴി നാട്ടിൽ ഇടവാഴ്ചസ്ഥാനവും ആയിരത്തിരണ്ടു
 നൂറ് നായരെയും കൊടുത്തു, ഉദയവർമ്മനെ അനുഗ്ര
 ഹിച്ചു “വരുവിൽ ഇളങ്കുറു, വരയ്ക്കിൽ ചേരമാൻപ
 ടം (മേൽകോയ്മസ്ഥാനവും)” എന്നരുളിച്ചെയ്തു “ഇ
 ണ്ണിനെ മേല്പെട്ടു ൧൦൦ കൊല്ലം വാഴ്ച വാണോളക പി
 നെ വമ്പന്നു വാഴുവാനവകാശം” എന്നും കല്പിച്ചു).
 തെക്കു (കുലശേഖരന്റെ സ്വരൂപമായ) വേണാടടി
 കയ്ക്കു ൩൫൦൦൦൦ നായരെ (കല്ലുളത്ത് കോട്ടയുടെ
 വലത്തുഭാഗത്തു) ഓമന പുതിയ കോവിലകത്ത് ചു
 റിക കെട്ടി ചേകിപ്പാന്തകവണ്ണം നാടുകോയ്മസ്ഥാ
 നവും (ഓണനാടും വേണനാടോട് ചേർത്തും) കല്പി
 ചു കൊടുത്തു. (കോലസ്വരൂപത്തിൽ നീ തുണയാ
 യിനിന്നു അത്ഥം ചെലവിട്ടുകൊള്ള എന്നരുളിച്ചെയ്തു
 കൂവളരാജ്യത്തിങ്കൽ വാഴുവാൻ കല്പിക്കയും ചെയ്തു.
 രണ്ടു സ്വരൂപത്തിന്നും ഇന്നും തമ്മിൽ പുലസംബ
 ഡമുണ്ടു). (വളരെ വസ്തുവും കൊടുത്തു ചിത്രകൂടം
 രക്ഷിപ്പാനും കല്പിച്ചു). പിന്നെ സൂര്യക്ഷത്രീയന്നു

ഒരുകാതം നാടും വളരെ പുരുഷാരവും ചുവ്വ മാടമ്പികളും രുര (റെ) കായ്കാരെയും കല്പിച്ചു കൊടുത്തു പെരിമ്പടപ്പ് എന്ന പേരും വിളിച്ചു. (കായ്കാരിൽ ബാല്യത്തച്ഛൻ മുമ്പൻ എന്നറിക; അവർ യുദ്ധത്തിന്നു ഒട്ടും കുറവു ഇല്ല).

[അവന്റെ അനുജനായ കവിസിംഹരോ തമ്പുരാനെ തുളുനാടു രക്ഷിപ്പാൻ കല്പിച്ചു പെരിമ്പടപ്പ് വടക്ക് മേല്ക്കോയ്മ സ്ഥാനവും കൊടുത്തു. പരമ്പർ (നന്ദവാരിലേബംഗർ), അജലർ (അജിലർ), സവിട്ടർ (മൂഡുബിട്രിയിലേ ചെറുടർ), സാമന്തരോ (മുളുക്കിയിലേ സാമന്തർ) എന്നിങ്ങനെ രു പ്രഭുക്കന്മാരും കവിസിംഹരോക്കു തുണ എന്നും കല്പിച്ചു]. മികച്ച നാടാകുന്ന പോലനാടും മനുഷ്യജന്മം പിറന്ന നായർ ൧൦൦൦൦൦വും അതിൽ ൩ കൂട്ടവും ൭൨ തറയും അഞ്ചു കമ്പടിയും എന്നിങ്ങനെ മുക്കാതം നാടു പൊറളാതിരിരാജാവിന്നു കൊടുത്തു, [മല്ലൂർ കോയിലകത്ത് എഴുന്നള്ളി] ചുവ്വ ആചാരവും നടത്തുവാൻ കല്പിച്ചു. അതാകുന്നതു: തോലും കാലും, കണയും കരിമ്പടവും, അങ്കവും (വിരുത്തിയും) ചുങ്കവും, ഏഴയും കോഴയും, ആനയും വാളും, വീരചങ്ങലയും വിരുതും, വാദ്യം, നിയമവെടി, നെററിപ്പട്ടം, (പടവീരം) പടവീടു, പരക്കും കൂത്തു, മുന്നിൽതളി, ചിരുതവിളി എന്നിങ്ങനെ ചുവ്വ പോലനാട്ടാചാരം. — ശേഷം കുറുമ്പറാതിരി (— ന്വിയതിരി)രാജാവിന്നു ൩൩ കാതം നാടും ദേവജന്മം പിറന്ന നായർ ൩൦൦൦൦൦൦വും അവർക്ക് ൧൨൦൦ തറയും കൊടുത്തു. (പിന്നെ കൊല്ലം മുക്കാതം നാടുവാഴുവാൻ കൊല്ലത്തുരാജാവിന്നും, വേണനാടും ഓണ

നാടും കൂടിയ നടുവിൽ ഐക്യാതം വഴിനാടു പന്തളം രാജാവിന്നും കൊടുത്തു. പറപ്പുസ്വരൂപം, വെട്ടത്ത് സ്വരൂപം, കായങ്കുളത്ത് ചേറായി സ്വരൂപവും മറ്റും കല്പിച്ചു). (ഒടുക്കം മഹാമഖവേല ആചരിച്ചു നടത്തുവാൻ വള്ളുവക്കോനാതിരി രാജാവിന്നു തിരുനാവായി മണൽപുറവും നാടും ൧൦൦൦൦ നായരും കല്പിച്ചു കൊടുത്തു, ആറങ്ങാട്ടു (ആങ്ങോട്ടൂർ) സ്വരൂപം എന്നരുളിച്ചെയ്തു. സ്വരൂപം രക്ഷിപ്പാൻ ചോവരക്കുറ്റിൽ തിരുമാനാംകുന്നത്തു ഭഗവതിയെ സ്ഥാനപരദേവതയാക്കി കല്പിക്കയും ചെയ്തു).— ഇങ്ങിനെ ൧൭ നാടും ൧൧൮ രാജാക്കന്മാർക്കു കൊടുത്തു ൧൧൮ ആചാരവും കല്പിച്ചു. പന്നിയൂരും ചോവരവും ൨ കൂറ്റം (പരവുകൂറ്റം ഇങ്ങിനെ മൂന്നു), ഭാട്ടപ്രഭാകരവ്യാകരണം ഈ മൂന്നു കൂറ്റിൽ ആറാറു (൧൧൮) സംഘവും അവർക്കു കല്പിച്ചു. (അതിന്റെ പേരുകൾ, ഭാട്ടകൂറ്റിൽ: നെന്മിനി ചോവരം, ആട്ടിച്ചുണ്ട, നാട്ടി ഇങ്ങിനെ ആറും, പ്രഭാകരക്കൂറ്റിൽ: പാലവാക്ക, വിതിവെള്ളം, തിട്ടചാഴി ഇതാറും, വ്യാകരണകൂറ്റിൽ: തത്തവെഴുവും, വല്ലകണ്ട, ഇതാറും ഇങ്ങിനെ ൧൧൮ സംഘം). ഓരോരുത്തനെ ഓരോരുത്തനാട്ടിൽ വാഴ്ച ചെയ്തു ചേരമാൻ പെരുമാൾ എന്ന രാജാവ്.

പെരുമാൾ രാജ്യം അംശിച്ചു കൊടുത്തു കഴിഞ്ഞു എന്നും മകുത്ത് അശുവിന്നു പുറപ്പാടായെന്നും കേട്ടു പൂന്തറക്കോണം (ഇരിവർ ഏറാടിമാരും) [മാനിച്ചൻ കൃഷ്ണരായരോട് പട ഏററു മരിച്ചു എന്നു കേട്ടിരിക്കുന്നു]. മങ്ങാട്ടുണ്ണിക്കുമാരമേനോണം (തൃക്കാരിയൂർ ചിത്രകൂടത്തിൽ) ചെന്നു പെരുമാളെ കാണുംപോഴെക്കു, രാ

ജം വേണ്ടപ്പെട്ട ജനങ്ങൾക്ക് പകർത്തുകൊടുത്തു പോയല്ലോ, ഇനി എന്തു വേണ്ടതു എന്ന് വിചാരിച്ചു. “ഇനി കോഴികൂവുന്ന ദേശവും ചുള്ളിക്കാടും ഉണ്ടു. അതു നിങ്ങൾക്കു തരാം. (നിങ്ങൾ കുറഞ്ഞത് ഒന്നു മുൻപെ വന്നില്ലല്ലോ)” എന്നു പെരുമാൾ അരുളിച്ചെയ്താറെ, അതു മതി എന്നു നിശ്ചയിച്ചതിന്റെ ശേഷം ചേരമാൻ പെരുമാൾ (വള്ളുവക്കോനാതിരിയെ കൂട നിർത്തി പൊൻശംഖിൽ വെള്ളം പകർന്നു ശേഷിച്ചുണ്ടായിരുന്ന കോഴിക്കോടും ചുള്ളിക്കാടും ആനക്കോലാൽ മുക്കോൽ വഴിയും (കാതിയാർ മുതലായ ജോനകരെയും മക്കത്തേ കപ്പൽ ഓടിപ്പാനും മാമാങ്ങവേല പാലിപ്പാനും) വാളും വാളിൻ (മുന) മേൽ നീരും പകർന്നു കൊടുത്തു “നിങ്ങൾ ചത്തും കൊന്നും അടക്കിക്കൊൾക” എന്നു ജ്ഞയും “ഈ മനനാട്ടിൽ മുഴുവനും ഞാനീയായിട്ടു മേൽകോയു സ്ഥാനം നടത്തിക്കൊൾക” എന്നു ജ്ഞയും കൊടുത്തശേഷം, കൈനിയ വാങ്ങി പൂന്തൂറക്കോനാതിരി രാജാവു വഴിഞ്ഞ നീർ മുന്പിനാൽ കുടിച്ചു കൊണ്ടാൻ തൊടുവികളത്ത് ഉണ്ണിക്കുമാരനമ്പിയാർ. അന്നേരം പെരുമാൾ തിരുനാവാൽ മങ്ങാട്ടുരാരിച്ചമേനോൻ എന്നും കുന്നലക്കോനാതിരിക്ക് ഇളങ്കൂറ് നമ്പിയാതിരി തിരുമുല്ലാടെന്നും അരുളിച്ചെയ്തു. അന്നു പരമധാനിയം (—വതാനി) പള്ളിമാറടിയും, വെങ്കൊററക്കുടപിടിപ്പിക്കു, വെള്ളിക്കാളം വിളിപ്പിക്കു, ആലവട്ടം, വെഞ്ചാമരം വീശിക്കു, കള്ളരെയും ദുഷ്ടരെയും ശിക്ഷിക്കു, പശുവെയും ബ്രാഹ്മണരെയും ആനന്ദിപ്പിക്കു, പെണ്ണു പിള്ളയെ രക്ഷിക്കു, നാട്ടുകാരും, പാവു ആചാരവും, കർത്തുവിളക്ക്,

പന്തകിഴയ്യം, മുത്തുക്കടയ്യം, പച്ചത്തഴയ്യം, അനപമ
 കൊടി, നടവെടി ഇങ്ങിനെ ഉള്ള രാജഭോഗങ്ങളും
 കൊടുത്തു, “അറയ്യം തുറയ്യം (തളയ്യം) ആമവ്യം കഴ
 വ്യം തീർത്തു തളിയ്യം സങ്കേതവ്യം രക്ഷിച്ചു രാജ്യാലങ്കാ
 രത്തോടും കൂടി ഏകമത്രാധിപതിയായി ആഴിച്ചുഴും
 ഉഴിയിങ്കൽ കമാരിഗോകണ്ഠപയ്യന്തം അടക്കിവാ
 ണ കൊരുക” എന്നരുളിച്ചെയ്തു. നരപതിയംശ
 ത്തോട് കൂടി നൂറൊട്ടു പട്ടം കെട്ടി വാഴുവാന്തകവണ്ണം
 മാനിച്ചു വാളും വിക്രമനു നീരും കൊടുത്തു. അതു
 കണ്ടപ്പോൾ വള്ളുവക്കോനാതിരി ചേരമാൻ പെരുമാ
 ലോടുണർത്തിച്ചു “വെട്ടി ജയിച്ചു കൊരുക എന്നിട്ട
 ല്ലൊ വാൾ കൊടുത്തതു. ഇനി എന്നിക്കൊരു രക്ഷ
 കല്പിക്കണം.” എന്നാറെ പെരുമാൾ ആകട്ടെ “ത
 ടുത്തുനിന്നു കൊരുക” എന്നു കല്പിച്ചു വള്ളുവക്കോ
 നാതിരിക്ക് പലിശയ്യം കൊടുത്തു. (പലിശയ്യം മൂന്നു
 വെട്ടും കൊടുത്തു) ജയിപ്പാനായിട്ട് വാളും, തടുത്തു ര
 ക്ഷിപ്പാനായി പലിശയ്യം കൊടുത്തു പോക കൊണ്ടു
 എന്നും വള്ളുവക്കോനാതിരിയോട് പട കൂടിക്കൂടാ. വേ
 ണാടടികളും കോലത്തിരിയ്യും ഇവർ ഒഴികെ ഉള്ള രാ
 ജാകന്മാരോട് ഏതുപെട്ടു കൊരുക എന്നും അരുളി
 ചെയ്തു (നെടിയിരിപ്പു) നിടിവിരിപ്പിൻ സ്വരൂപം എ
 ന്നും കല്പിക്കയ്യം ചെയ്തു. (ഇങ്ങിനെ ൧൭ നാട്ടിലും
 ൧൧ രാജാക്കന്മാരെ വാഴിച്ചതിന്റെ ശേഷം: നമ്പി,
 നമ്പിടി, നമ്പൂരി, നമ്പിയാതിരി എന്നിങ്ങിനെ ഉള്ള
 വക്ട് ഓരോ ദേശം കൊടുത്തു. അവർ ഓരോ സ്വരൂ
 പത്തിങ്കൽനിന്നു മാടമ്പിയായി കല്പിച്ചു. വെള്ളാ
 ഉട്കം പല നാട്ടിലും ഇടവാഴ്ച സ്ഥാനവും വാഴും (വാ

ഴനോർ), കർത്താ, കമ്പമിഹികൾ, നായർ, മേനോൻ, പിള്ള, പണിക്കർ എന്നിങ്ങിനെ ഉള്ള പേരുകളും കല്പിച്ചു. ഹ നാട്ടിലും കല്പിച്ച നീതിക്കും നിലക്കും വാട്ടം വരാതെ നടത്തേണം എന്നും മയ്യാദയും ആചാരവും പട്ടോലപ്പെടുക്കേണം എന്നും ര ആളോടു കല്പിച്ചു. ൧. വേണനാട്ടുതുപ്പാസ്വരൂപത്തിങ്കൽ കല്ലുളത്ത് ഓമന പുതിയ കോവിലിൽ പണ്ടാരപ്പിള്ള, ൨. പെരിമ്പട്ടപ്പിൽ വാലിയത്തുമേനോൻ, ൩. ഏറനാട്ടുനെടിവിരിപ്പിൽ മങ്ങാട്ടുരാരിച്ചമേനോൻ, ൪. കോലത്തിരിസ്വരൂപത്തിൽ പുതുശ്ശേരി നമ്പിയാർ, നാട്ടധികാരി കണക്കുപ്പിള്ള. മങ്ങാട്ടച്ചനു പ്രഭുത്വം കൂട കല്പിക്കുകൊണ്ടു ശേഷം ൩ ആളും മേനോനു വഴക്കം ചെയ്യേണം. കർക്കടവ്യാഴം മകരമാസത്തിൽ വരുന്ന സൽപൂയത്തിനാൾ തിരുന്നാവായി മണലൂറത്ത് ഈ നാലു പട്ടോലക്കാരരും ഒരു നിലയിൽ കൂടി ഇരുന്നു, ൪ പട്ടോലയും നിവിൻ, കുമാരിഗോകണ്ണത്തിന്നകത്ത് അഴിയുന്ന മയ്യാദയും അടുക്കും ആചാരവും മേല്പെടുത്തു, ബ്രാഹ്മണരെയും മാടമ്പികളെയും പ്രജകളെയും പ്രഭുക്കന്മാരെയും ബോധിപ്പിച്ചു, വള്ളുവക്കോനിൽ തൃക്കൈക്കടൈക്കു വേലയായി ഹ നാട്ടിലേ പ്രജകൾക്കു ഒക്കയും അലങ്കാരമായ ഒരു മഹാമഖവേല നടത്തേണം എന്നു കല്പിച്ചു.) [പതിനേഴു നാട്ടിലുള്ള മാടമ്പികളും നാടുകി വളർട്ടത്ത് കോട്ടയിൽ പുരുഷാന്തരത്തിങ്കൽ രാജ്യാഭിഷേകത്തിന്നു കെട്ടും കിഴിയും ഒപ്പിച്ചേപ്പു എന്നും, കോലത്തിരി വടക്കമ്പെരുമാളുടെ തുകാലു കണ്ടു വഴക്കം ചെയ്യു എന്നും അരുളിച്ചെയ്തു].

ഇങ്ങിനെ എല്ലാം കല്പിച്ചു (തിരുന്നാവായി മണ

പുറത്തുനിന്നു തിരുവഞ്ചിക്കുളത്തിന്നു വേദക്കാരരെ കപ്പലിൽനിന്നു കരെക്കെത്തിച്ചു) അശുവിന്നു എഴുന്നള്ളുവാൻ കൊടുങ്ങല്ലൂർ കോയിൽ എഴുന്നള്ളുകയും ചെയ്തു. (വേദക്കാരുമായി ഒക്കത്തക കപ്പലിൽ കരേറി ചേരമാൻപെരുമാൾ മക്കത്തിന്നു എഴുന്നള്ളുകയും ചെയ്തു. ചേരമാൻ ദേശപ്രാപ്യം എന്ന കലി, ക്രിസ്താബ്ദം ൩൫൫.)

[മാപ്പിള്ളമാർ പറയുന്ന പഴമ കേട്ടാലും: ചേരമാൻപെരുമാൾ കൊടുങ്ങല്ലൂർ തുറമുഖത്തുനിന്നു കപ്പലിൽ ഗ്രന്ഥമായി കയറി, കൊയിലാണ്ടിക്കൊല്ലത്തിന്റെ തുക്കിൽ ഒരു ദിവസം പാർത്തു, പിററാം ദിവസം ധർമ്മപട്ടണത്തു എത്തി, ൩ ദിവസം പാർത്തു ധർമ്മപട്ടണത്തു കോവിലകം രക്ഷിപ്പാൻ താമൂതിരിയെ ഏല്പിച്ചു; കപ്പലിൽ കയറി പോയതിന്റെ ശേഷം കൊടുങ്ങല്ലൂർനിന്നു കപ്പലുമാറ്റം മറ്റും പോയി പെരുമാൾ കയറിയ കപ്പലുമാറ്റമായി വളരെ യുദ്ധമുണ്ടായി പിടികൂടാതെ സെമർമുകുല്ല എന്ന വന്തരിൽ ചെന്നിറങ്ങുകയും ചെയ്തു. അപ്പോൾ മഹമ്മദ് നൈവി ജീല എന്ന നാട്ടിൽ പാർത്തുവരുന്നു. അവിടെ ചെന്നു തങ്ങളിൽ കണ്ടു മാറ്റം വിശ്വസിച്ചു, താജ്ദീൻ എന്ന പേരുമായി, മാലിക്കുഹബിബദീന എന്ന അറവിൽ രാജാവിന്റെ പെങ്ങളായ റജിയത്ത എന്നവളെ കെട്ടി. ൫ വർഷം പാർത്തതിന്റെ ശേഷം മേൽപറഞ്ഞ രാജാവും മക്കൾ പതിനഞ്ചും പെരുമാളും കൂടി സെമർമുകുല്ല എന്ന നാട്ടിൽ വന്നു വിശാലമായ വീടും പള്ളിയും ഉണ്ടാക്കി. സുഖേന പാർത്തുവരുന്നപോൾ മലയാളത്തിൽ വന്നു ദീൻ നടത്തേ

ണ്ടതിന്നു യാത്രഭാവിച്ചു ഒരുങ്ങി ഇരിക്കുമ്പോൾ ശീതപ്പനി പിടിച്ചു വലഞ്ഞതിന്റെ അനന്തരം മലയാളത്തിലേ രാജാക്കന്മാർ കത്തുകളോടും കൂടി പറഞ്ഞ് രാജാവെ പുത്രരോടും കൂട പുറപ്പെട്ടിട്ടുതിന്റെ ശേഷം താജ്ദീൻ കഴിഞ്ഞു താനുണ്ടാക്കിയ പള്ളിയിൽ തന്നെ മറചെയ്യയും ചെയ്തു. ആ രാജാവു പെരുമാളുടെ മുദ്രയും എഴുത്തുകളും എടുത്തു ഭായ്യാപുത്രാദികളോടും കൂടി ൨ കപ്പലിലായി കയറി ഓടിയപ്പോൾ ഒരു കപ്പൽ മധുരയുടെ തുകിലെത്തി നാലാം മകനായ തകയുദ്ദീനും മറ്റും ഇറങ്ങി പള്ളിയും മറ്റും എടുത്തു പാക്കയും ചെയ്തു. മറേ കപ്പൽ കൊടുങ്ങല്ലൂരിൽ എത്തി രാജസമ്മതത്താലേ അവിടെ ഒരു പള്ളി ഉണ്ടാക്കിച്ചു മുഹമ്മദ് കാദിയായ്യാർത്തു. ൩ആമത് കൊയിലാണ്ടിക്ക് സമീപം കൊല്ലത്തുപള്ളി: അസൻകാദി, ൪. മാടായിപ്പള്ളി: അബിദുറഹ്മാൻ കാദി, ൫. വാക്കന്തർപള്ളി ഇബ്രാഹീംകാദി, ൬. മൈക്കളത്ത് പള്ളി: മൂസ്സുകാദി, ൭. കാഞ്ഞരോട്ട്: മാലിക്കുകാദി, ൮. ശിരവുപട്ടണത്തു പള്ളി: ശിഹാബുദ്ദീൻകാദി, ൯. ധമ്ബപട്ടണത്തുപള്ളി: ഉസൈൻകാദി, ൧൦. പന്തലാനിയിൽ പള്ളി: സൈദുദ്ദീൻകാദി, ൧൧. ചാലിയത്തു: സൈനുദ്ദീൻകാദി. ഇങ്ങിനെ അറവിൽനിന്നു കൊണ്ടുവന്ന കരിങ്കല്ല് ഓരോന്നിട്ട് ൧൧ പള്ളികളെ എടുത്തു, രാജാവും മറ്റും വന്നു മലയാളത്തിൽ എല്ലാടവും ദീൻ നടത്തിച്ചു സുഖമായിരിക്കുമ്പോൾ ദീനം പിടിച്ചു കഴിഞ്ഞു കൊടുങ്ങല്ലൂർ പള്ളിയിൽ തന്നെ മറചെയ്യയും ചെയ്തു. പെരുമാളുമായി കാണുമ്പോൾ നെവിക്ക് (൫൭ വയസ്സാകുന്നു.)

൩. തമ്പുരാക്കന്മാരുടെ കാലം.

൧. താമുതിരി പോലനാടുകിയതു.

മലയാളഭൂപതിമാരിൽ വിശേഷം പ്രതി കുന്നലക്കോനാതിരിരാജാവ് കുന്നിന്നം ആലുക്കും അധിപതി എന്നു മലവഴിയും കടൽവഴിയും വരുന്ന ശത്രുക്കളെ നിർത്തുകകൊണ്ടത്രേ പറയുന്നതു. കുന്നലക്കോനാതിരിപോലനാട് ലോകരെയും തനിക്കാക്കിക്കൊള്ളാൻ എന്ത് ഒരുപായം എന്നു നിരൂപിച്ചു പന്നിയങ്കരവാതിൽ മാടത്തിൽ ഇരുന്നു ചരവക്കുറ്റിലും പുതുക്കോട്ടക്കുറ്റിലും ഉള്ള ഇടപ്രദേശന്മാരെ എഴുതി അയച്ചു വരുത്തി. “നിങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ ബന്ധുവായിരിക്കണം (തൃണയായി നില്ക്കുകയും വേണം)” എന്നാൽ അങ്ങിനെ തന്നെ എന്നു കൈപിടിച്ചു സമയം ചെയ്തു. ചരവക്കുറ്റിൽ മുല്ല്യട്ട വെട്ടുമുടയകോവിൽ പാട്ടിന്ന (൫൦൦൦ നായക് പ്രഭു) പയ്യന്നാട്ട് നമ്പിടീക്ക് ൫൦൦൦ (൪൦൦൦—൧൦൦൦) നായർ, മങ്ങാട്ട് നമ്പിടീക്ക് ൧൨ നായർ, മുക്കടക്കാട്ട് ൩ താവഴിയിലും കൂടി ൫൦൦ നായർ (൫൦൦൦), പെരിയാണ്ടമുക്കിൽ കിഴക്കേ നമ്പിടീക്ക് ൧൦൦൦ നായർ. ഇത് ക്കെയും കൂടുകടവിന്നു പടിഞ്ഞാറേ ചരവക്കുറ്റായിട്ടുള്ളത്. ഇനി പുതുക്കോട്ടക്കുറ്റിൽ കാരണപ്പെട്ട തിരുമലശ്ശേരി നമ്പൂതിരിപാട്ടിന്ന ൩൦൦൦ നായർ, മാണിയൂർ നമ്പിടീക്ക് ൧൦൦, കോഴിക്കൊല്ലി (—ള്ളി) നായക് ൩൦൦, പെരിയാണ്ടമുക്കിൽ പടിഞ്ഞാറേ നമ്പിടീക്ക് ൫൦൦, കൊടുമ്മൽ പടനായകൻ ൩൦൦, ഇരിക്കാലിക്കൽ അധികാരൻ ൩൦൦. ഇതൊക്കെയും കൂടുകടവിന്നു പടിഞ്ഞാറേ പുതുക്കോട്ടക്കുറ്റിലു

ജൂത. നെടുങ്ങനാട്ടു മീത്തൽ തെക്കുകൂറ്റിൽ ക
 ത്താവു ൧൦൦ നായർ, കാരക്കാട്ടു മൂത്തനായർ ൧൦൦൦,
 വീട്ടിയക്കാട്ടുപടനായർ ൩൦൦, വീട്ടി(ൽ)ക്കാട്ട് തെക്കു
 നായർ ൧൦൦; ഇതുതെക്കുകൂറ്റു. കൂടക്കടവിന്നു കിഴക്കേ
 നെടുങ്ങനാട്ടിന്നു മീത്തൽ വടക്കൻ കൂറ്റിൽ കത്ത്
 വു ൧൦൦, കരിമ്പുഴ ഇളമ്പിലാശ്ശേരി നായർ ൩൦൦, കണ്ണ
 നൂർ പടനായർ ൫൦൦, നെടുങ്ങനാട്ടുപടനായർ ൩൦൦,
 തെക്കുകൂറ്റിൽ വടക്കന്നായർ ൩൦൦, മുരിയലാട്ട്നായർ
 ൩൦൦, ചേരങ്ങാട്ടു കുളപ്പള്ളി നായർ ൩൦൦, മുളഞ്ഞ പ
 ടനായർ ൩൦൦, മങ്കര ൫൦൦, വെണ്ണണ്ണൂർ വെള്ളോട്ടുഅ
 ധികാരൻ ൧൦൦, കഴൽകുന്നത്തു പുളിയക്കോട്ടു മൂത്ത
 നായർ ൫൦൦, കൊങ്ങശ്ശേരി നായർ ൧൦൦, ആലിപ്പറ
 മ്പിൽ മേനോൻ ൧൦൦, മേലേതലപാക്കും കേളനെല്ലൂർ
 തലപാക്കും കൂടി ൫൦൦, അതുവു കൂടി കുതിരപട്ടത്ത്
 നായർ ൫൦൦൦, വെങ്ങനാട്ട് നമ്പിടി ൧൦൦൦, മാച്ചുറി രാ
 മൻ ഉള്ളാടർ ൧൦൦൦, വടകരേ കൂറ്റിൽ പിലാശ്ശേരി നാ
 യർ ൫൦. ഇങ്ങിനെ ഉള്ള ഇടപ്രദേശന്മാരും മാടമ്പി
 കളും പുരുഷാരവും അന്നു കൂടി ചരവക്കുറായുള്ളവർ
 താമ്രതിരിത്രക്കൈക്കടക്കീഴ് വേലയാക്കി, പുതുക്കോട്ട
 കൂറ്റിൽ ഉള്ളവർ (ഏറനാട്ടു) ഇളങ്കുറുനമ്പിയാതിരി
 തിരുമുല്ലാട്ടിലേ ത്രക്കൈക്കടക്കീഴ് വേലയാക്കി, പുരു
 ഷാരവും അടുപ്പിപ്പുതും ചെയ്തു. പന്നിയങ്കര ഇരുന്ന
 തളി നാലുപന്തിരാണ്ടു കാലം ചൊറളാതിരി രാജാ
 വോട് കുന്നലക്കോനാതിരി പട കൂടുകയല്ലോ ചെയ്ത
 തു.— ചോലനാട്ടു മുക്കാതം വഴിനാട്ടുറെ തറയും ൧൦൦൦൦
 നായരും അതിൽ ൩ കൂട്ടവും ൩൨ തറവാട്ടുകാരും ൫
 അകമ്പടിജനവും (ഓരമ്മപെററമക്കര, ഒരു കൂലി

ച്ചേകും, ഒരു ചെമ്പിലേ ചോറ്, ഒരു കുടക്കീഴിൽ വേല); ഇങ്ങിനെ അത്രെ പൊറുമാതിരി രാജാവിനാകുന്നതു.

അവരോട് കുന്നലക്കോനാതിരി പട വെട്ടി ആവതില്ലാത്ത ഒഴിച്ചുപോയതിന്റെ ശേഷം—[ശ്രീ ചോർക്കൊല്ലിക്ക് എഴുന്നള്ളി, നൂ മാസം ഭഗവതിയെ സേവിച്ചു പ്രത്യക്ഷമായാറെ: ഞാൻ ചെല്ലുന്നദിക്ക് ഒക്കെ ജയിപ്പാനുവണ്ണം നിന്തിരുവടി കൂടി എന്റെ രാജ്യത്തേക്ക് എഴുന്നള്ളുകയും വേണം എന്നുണർത്തിച്ചാറെ: അപ്രകാരം തന്നെ എന്ന് വരവു കൊടുത്തു, വാതിലിന്മേൽ മറഞ്ഞിരുന്നതു കണ്ടിട്ട് ഭഗവതിയുടെ നിത്യസാന്നിദ്ധ്യം വാതിലിന്മേൽ തന്നെ ഉണ്ട് എന്നു നിശ്ചയിച്ചു വാതിൽ കൂടെ കൊണ്ടു പോരുവുതും ചെയ്തു. ഇങ്ങു വന്നു മാനവിക്രമന്മാരും വെട്ടുമുടയ കോവിലും കൂട വിചാരിച്ചിട്ട് അ കമ്പടിജനം പതിനായിരത്തേയും സ്വാധീനമാക്കേണം എന്നു കല്പിച്ചു, ഉണ്ണിക്കുമാരമേനവനേയും പാറചങ്കരനമ്പിയേയും അകമ്പടിജനവുമായി കണ്ടു പറവാന്തക്കുവണ്ണം പറഞ്ഞയച്ചാറെ, അവർ ഇരുവരും കൂടി ചെന്നു പ്രധാനന്മാരുമായി കണ്ടു പറഞ്ഞു, ഗണപതിയുടെ നിത്യസാന്നിദ്ധ്യമുള്ള പേരമ്പിലാകുൽ എന്നു കുറിച്ചു അയക്കുകയും ചെയ്തു. ഉച്ചതിരിഞ്ഞിട്ടു മാനവിക്രമന്മാരും ബ്രാഹ്മണരും പേരൻപിലാകലേക്ക് ചെന്നപ്പോൾ അകമ്പടിജനത്തിൽ പ്രധാനമായിരിക്കുന്നവരെ കണ്ടു സന്തോഷിച്ചു, അന്യോന്യം കീഴിൽ കഴിഞ്ഞ വൃത്താന്തങ്ങൾ എല്ലെപ്പൊട്ടുതും പറഞ്ഞു, പൊറുമാതിരിയെ ഒഴിപ്പിച്ചാൻ പ്രയത്നം ചെയ്യുന്ന

തിന്ന് ഞങ്ങൾ വിപരീതമായ്യാദിക ഇല്ല എന്നും പറഞ്ഞാറെ; നമ്മുടെ സ്ഥാനവും നിങ്ങളുടെ സ്ഥാനവും ഒരുപോലെ ആക്കി വെച്ചേക്കുന്നുണ്ടു എന്നു സമയം ചെയ്തു. പിന്നെ പൊറളാതിരിക്ക് ഇഷ്ടനായി കാൽക്കാരനായിരിക്കുന്ന മേനോക്കിയെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു വിചാരിച്ച യുദ്ധം ചെയ്യാതെ പൊറളാതിരിയെ പിഴുക്കി അന്നാടു കടത്തിയാക്കി പോലനാടു സ്വാധീനമാക്കി തന്നാൽ ഞങ്ങളും ഞങ്ങളും രാജ്യം ഉള്ളെന്നും ഏറ്റക്കുറവില്ലാതെ സ്ഥാനങ്ങൾ കൂട്ടി തരുന്നതിനെ സമയം ചെയ്താൽ ഒഴിപ്പിക്കേണ്ടുന്ന പ്രകാരവും പറഞ്ഞാറെ, മേനോക്കിയോട് ഇളമയാക്കിയേക്കുന്നുണ്ട് (൨ കൂറായേറനാട് വാഴ്ചയായി പാതി കോയ്മസ്ഥാനവും നാടും ലോകരെയും തന്നേക്കുന്നുണ്ടു) എന്നു സമയം ചെയ്തു] — നാലർ കാൽക്കാർ (൧ അച്ചനും, ൨ ഇളയതും, ൩ പണിക്കരും, ൪ പാറനമ്പിയും) കൂടി നിരൂപിച്ചു (നായികിയായിരിക്കുന്ന ചാലപ്പുറത്തമ്മ) നാലകത്തുട്ടമ്മയെ കണ്ടു, (ഇങ്ങു ബന്ധുവായിനിന്നു കൊണ്ടു) കോട്ട പിടിപ്പാന്തക്കവണ്ണം ഒരുപായം ഉണ്ടാക്കി (ഒരുപദേശം) തരേണം എന്നാൽ ൪ ആനയും ൪൦൦൦ പണവും തന്നേക്കുന്നുണ്ടു; (അതു തന്നെയല്ല കോട്ടവാതിൽ തുറന്നു തന്നു എന്നു വരികിൽ ൪ വീട്ടിൽ അമ്മസ്ഥാനവും തന്നു നാലാം കൂറാക്കി വാഴിച്ചേക്കുന്നതുണ്ടു) എന്നു സമയം ചെയ്തു സമ്മതിച്ചു ചെയ്തതിന്റെ ശേഷം, (പൊറളാതിരി ജ്യേഷ്ഠനെ കാണാൻ അനന്തരവരായിട്ടുള്ള തമ്പുരാക്കന്മാരെയും തമ്പുരാട്ടിമാരെയും കോലത്തുനാട്ടിലേക്ക് എഴുന്നള്ളിച്ചു താൻ പോലൂരെ കോട്ടയിൽ ഇരിപ്പുതും ചെയ്തു.

അപ്രകാരം കോഴിക്കോട്ടേക്ക് എഴുതി അയച്ചാറെ
മാനവികമന്മാരും മറ്റും എല്ലാവരും ശ്രമിച്ചു പു
ലകാലേ) പൊറുത്തിരി ഉലപ്പെണ്ണ ചാത്തി മരക്ക
ഉങ്ങരെക്ക് എഴുന്നള്ളിയ നേരം കോട്ടവാതിൽ തു
റന്നു കൊടുത്തു, (നെടിയിരിപ്പു) കോട്ടേക്കകത്തു കട
ന്നിരുന്നു മൂന്നു (കുറി) വെടിയും വെച്ചിട്ടു. വെടി
കേട്ടാറെ “ചതിച്ചിതോ” എന്നൊന്നു പൊറുത്തിരി
രാജാവരുളിച്ചെയ്തു, നീരാട്ടുകളി കഴിയാതെ കണ്ടു
കോലടി (കോലോടി) കോവിലേക്ക് എഴുന്നള്ളുക
യും ചെയ്തു. അവിടുന്നു നീരാട്ടുകളി കഴിഞ്ഞു കായ
ക്കഞ്ഞി അമരേത്തും (അമൃതം) കഴിഞ്ഞ് കീഴലൂതം
കുറുന്വട്ടുതം ഉള്ള ലോകരെ വരുത്തി അരുളിച്ചെയ്തു:
“പോലൂതം ചെറുപറയും (പൊറയും) ആൺ
പെറാതെ (പിറകാതെ) ഇരിക്കട്ടെ ആൺ പിറന്നു
എങ്കിലും ഉചിതം നടത്താതെ ഇരിക്കട്ടെ. നമ്മുടെ
നാട്ടിൽ പുരമേലൂരയും വിരിയൻവളയും വീരാളിപ്പട്ടു
ക്കയും പോത്തു (കൂട്ടി) ഉഴുകയും (കറകയും) അരുത്.
നിങ്ങൾ എനിക്ക് തുണയായി നില്ക്കുകയും വേണം (തു
ണയായിരിക്കട്ടെ). നാട്ടിൽ ശിക്ഷാരക്ഷയ്ക്കും (ചൈത
ന്യത്തിന്നു) ഏറക്കുറവു കൂടാതെ (വന്നു പോകാതെ)
ഇരിക്ക എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ ഒരു താഴ്മയും വീഴ്മയും വ
രാതെ കണ്ണിന്നും കൈക്കും മുമ്പു (മുൻകൈസ്ഥാന
വും അവകാശം നാട്ടിൽ നിങ്ങളോടായി) ഇരിക്കട്ടെ”
എന്നു പൊറുത്തിരി രാജാവ് അനുഗ്രഹിച്ചരുളിച്ചെ
യ്തു. (അങ്ങിനെ തന്നെ ഉണർത്തിപ്പുതും ചെയ്തു. അക
മ്പടി നടന്നു തുറശ്ശേരി കടത്തി വിട്ടു വണങ്ങി പോന്നു
കീഴലൂർ നായന്മാർ എന്നു കേട്ടിരിക്കുന്നു). തുറശ്ശേരി

കടന്നെഴുന്നള്ളുകയും ചെയ്തു. [നീരാട്ടുകളിക്ക് എഴുന്നള്ളുമ്പോൾ ആയിരം നായർ കോട്ട വളഞ്ഞ പ്രകാരം അറിഞ്ഞിട്ട് വേഗേന കോട്ടെക്കുള്ളിൽ എഴുന്നള്ളി മേനോക്കിയെയും ചാലപ്പറത്ത് നായകിയെയും തിരുമുന്ദിയിൽ വരുത്തി: നിങ്ങൾ ഇരിവരും മുന്ദിനാൽ പറഞ്ഞത് സത്യം തന്നെ എന്നു നമുക്കു വഴിപോലെ ബോധിക്കുകയും ചെയ്തു. മരിക്കുകയോ രാജ്യം ഒഴിഞ്ഞു പോകുകയോ വേണ്ടു എന്നു നിങ്ങൾ വിചാരിച്ചു പറയേണം എന്നരുളിച്ചെയ്താറെ: യുദ്ധം ചെയ്തു രാജാവ് മരിക്കുമ്പോൾ ഞങ്ങൾ കൂട മരിക്കേണ്ടി വരും എന്നു കല്പിച്ചു, മാനവിക്രമന്മാരോട് യുദ്ധം ചെയ്തു ജയിപ്പാൻ പണിയാകുന്നതു; അതുകൊണ്ടു രാജ്യം ഒഴിഞ്ഞു പോകുന്നത് നല്ലതാകുന്നു എന്നുണർത്തിച്ചാറെ: നമ്മുടെ ലോകരെ കൂട്ടി വരുത്തി യുദ്ധം ചെയ്യിച്ചു നില്ക്കുകയും വേണം അപ്പോൾ ഞാൻ വേഷം മാറി പോയ്ക്കൊള്ളുന്നതുണ്ടു. അപ്രകാരം ചെയ്തു പൊറളാതിരി കോട്ട ഒഴിഞ്ഞു പോകയും ചെയ്തു].

|പൊറളാതിരി രാജ്യഭ്രഷ്ടനായി യുദ്ധത്തിൽ തോറ്റു പുറപ്പെട്ടു ചെന്നു ആ സ്വരൂപത്തിങ്കൽ വിശ്വസിച്ച് കോലത്തിരിയെ കണ്ടാറെ മുഖ്യസ്ഥാനത്തിന്നു മൂക്കാതം നാട്ടും ൩൦൦൦ നായരെയും കൊടുത്തു നാട്ടടി എന്ന (അടിയോടി) പേർ കൊടുത്തിരുത്തുകയും ചെയ്തു. ആ വംശമത്രേ കടുത്തനാട്ട് തമ്പുരാനാകുന്നതു. കുറുമ്പിയാതിരി രാജാവുടെ സംവാദത്താൽ കോലത്തിരി കൊടുത്തിരിക്കുന്നു പൊറളാതിരി രാജാവിന്നു: കടുത്ത നാട്ടു മൂക്കാതം വഴിനാട്ടും, പുതിയ കോയിലകത്തു വാഴുന്നോലും, ഇളങ്കുളം കുറുപ്പും, തോ

ട്ടത്തിൽ നമ്പിയാരും, നാരങ്ങോളി നമ്പിയാരും, പോ
കാട്ടുശ്ശേരി നമ്പിയാരും, ചെമ്പറകുറുപ്പും, ൩൦൦൦ നാ
യരും, കാവിൽ ഭഗവതിയും; ഇങ്ങിനെ കവിയടക്കം.

അങ്ങിനെ അടക്കം ചെയ്തതിന്റെ ശേഷം താ
മൂതിരിപ്പാട്ടിലേ വലിയ തമ്പുരാൻ മേനോക്കി ഏറ
നാട്ട് വാഴ്ചയാക്കി പാതി കോയ്യയും ൫൦൦൦ നായരേയും
കല്പിച്ചു, “പൊറളാതിരിയുടെ കോയ്യ നടത്തി കൊ
രുക വേണ്ടും” എന്നു പ്രഭാകരക്കുററിൽ കിഴിന്നിയാ
രെ (കീഴന്നീർ മേനോക്കിയെ?) കൈ പിടിച്ചു “ഒള്ളൂർ
പോലൂർ, തലകൊല്ലത്തൂർ, ചേളന്നൂർ എന്നിങ്ങിനെ
൪ മുക്കാല്പട്ടം ക്ഷേത്രത്തിങ്കൽ ദേവനേയും ദേവസ്വ
വുറക്ഷിച്ചു, കിഴിന്നിയാക്ക് സംബന്ധമുള്ള ഇല്ലങ്ങളും
ഭവനങ്ങളും പരിപാലിച്ചു, ശേഷം ഒന്നിന്നു പാതി
ഓളം ഇടവാഴ്ചക്കുറായി നടത്തി കൊള്ളൂ” എന്നു ക
ല്പിച്ചു, “ഏറനാട്ടുമേനോനെന്ന്” തിരുനാവൊഴിഞ്ഞു
മിരിക്കുന്നു. കുനലക്കോനാതിരി രാജാവു നായകിയാ
ക്ക് വാഴ്ച സ്ഥാനങ്ങളും “കോഴിക്കോട്ട് തലച്ചെണ്ണോർ”
എന്നു പേരും കല്പിച്ചു, വാളും പുടവയും കൊടുക്കയും
ചെയ്തു. — ശേഷം വടക്കും പുറത്ത് ലോകർ ഇണക്കം
ചെയ്യാതെ പോർ തിരിഞ്ഞുനിന്നു:” നാട്ടിൽ ഞര
കോയ്യ നടത്തി എങ്കിൽ നമ്മുടെ പെണ്ണും പിള്ളക്കും
അടുക്കും ആചാരവും നീതിയിൻ നിലയും ഏറക്കുറ
വു വന്നുപോം” എന്നു ചൊല്ലിയ നേരം: “നാട്ടിൽ വ
ഴിപിഴ വന്നു പോകാതെ കോയ്യ നടത്തുവാൻ തളി
യിൽ ദേവൻ എന്നു കല്പിച്ചു, ദേവനെ സമക്ഷത്തി
റക്കി കോവിൽ ഇരുത്തു” തലച്ചെണ്ണോർ എന്ന് ക
ല്പിച്ചു; “നാട്ടിൽ വഴിപിഴെക്ക് വരും മുതൽ തളിയിൽ

ദേവന്നു നെയ്യുമൃതം മുട്ടാതെ കഴിച്ചു കൊള്ളു” എന്നു കല്പിച്ചു ലോകരേയും ബോധിപ്പിച്ചു, കാരണരെ കല്പിക്കയും ചെയ്തു. ശേഷം ൧൦൦൦൦൦൦൦ രാജാവും തമ്മിൽ വഴക്കം ചെയ്തു. അവർക്ക് ഓരോരു സ്ഥാനവും മേനിയും അവകാശവും കല്പിച്ചു, തന്റെ ചേകവ രാക്കി ചേകവും കല്പിച്ചു, അച്ചനും ഇളയതിന്റെയും കടക്കീഴ് വേലയാക്കി, പേരൻപിലാക്കീഴ് യോഗം ഒരുമിച്ചു കൂട്ടം ഇരുത്തി, അച്ചനും ഇളയതും നിഴൽ തലക്കൽ ചെന്നു നിഴൽ ഭണ്ഡാരവും ചെയ്തു, തിരുവളയനാട്ടുഭഗവതിയെ നിഴൽ പരദേവതയാക്കി, രാജാവിന്റെയും ലോകരുടെയും സ്ഥാനവും മേനിയും പറഞ്ഞു, കോട്ടനായന്മാരെ വരുത്തി, കൂട്ടവും കൊട്ടി കുറിച്ചു, പാറനമ്പിയെ കൊണ്ടു പള്ളിപ്പലക വെപ്പിച്ചു, ലോകർക്ക് ശിലവിന്നും നാളും കോളും കൊടുപ്പാനുക്തവണ്ണം കല്പിച്ചു, മേല്പുയാദയും കീഴ്പുയാദയും അറിവാൻ മങ്ങാട്ടച്ചൻ പട്ടോലയാക്കി എഴുതി വെച്ചു, ലോകർക്ക് പഴയിട പറവാനും എഴുതി വെച്ചു. അങ്ങിനെ ലോകരും വാഴ്ചയും കൂടി ചേർന്നു ൧൦൦൦൦൦൦൦ ൩൦൦൦൦൦൦൦൦ അകത്തുട്ടുപരിഷയും ചെയ്ത നാട്ടികരലോകരും കൂടി നാടു പരിപാലിച്ചിരിക്കും കാലം ഇടവാഴ്ചയും നാടുവാഴ്ചയും തമ്മിൽ ഇടഞ്ഞു. ഇടവാഴ്ചക്കുററിൽ പക്ഷം തിരിഞ്ഞ വടക്കും പുറത്തേ ലോകരും നാടുവാഴ്ചക്കുറിലേ പക്ഷം തിരിഞ്ഞ കിഴക്ക് പുറത്തേലോകരും തമ്മിൽ വെട്ടിക്കൊല്ലിപ്പാനുക്തവണ്ണം കച്ചിലയും കെട്ടി, ചന്ദനവും തേച്ചു, ആയുധം ധരിച്ചു. വടക്കുപുറത്ത് ലോകർ താമൂരി കോയിലകത്ത് കടന്ന് മരിപ്പാൻ വരുമ്പോൾ കിഴക്കുപു

റത്ത് ലോകരും ആയുധം ധരിച്ചു, കോവിലകത്തിൻ പടികൾ പാർത്തു. അതുകണ്ടു മങ്ങാട്ടച്ചൻ “ഇവർ തമ്മിൽ വെട്ടിമരിച്ചു സ്വരൂപവും മുടിക്കും” എന്നു കണ്ടു അവരുടെ മുമ്പിൽ ചെന്നു കായ്ബോധം വരുത്തി, ഇടച്ചയും തെളിയിച്ചു, ലോകർ തമ്മിൽ കൈ പിടിപ്പിച്ചു: “തൊഴുതു വാങ്ങിപ്പോയി കൊരവിൻ എന്നാൽ നിങ്ങൾക്ക് എന്നേക്കും കൂലിച്ചേകമയാദയായി നില്ക്കും” എന്നു മങ്ങാട്ടച്ചൻ പറഞ്ഞു, രാജാവിൻ തിരുമുമ്പിൽനിന്നു ലോകരെക്കൊണ്ടു അച്ചുണ്ണു വേലയും ചെയ്യിപ്പിച്ചു. പിന്നെ ലോകരുമായിട്ട് പല നിലത്തും കളിയും ഓലേരിപ്പാച്ചിൽ ഇങ്ങിനെയും നടത്തി തുടങ്ങി. ശേഷം ആയമ്പാടി കോവിലകത്ത് തമ്പുരാട്ടിയായിരിക്കുന്ന അമ്മയെ വാഴ്ച കഴിച്ചു, ൫ കൂറു വാഴ്ചയും ൫ കോവിലകവും ചമെച്ചു, പരദേവതമാരെയും കുടിവെച്ചു. അച്ചുണ്ണു തന്നെ ഇടവാഴ്ച കൂറിലേക്ക് “൫ കൂറു വാഴ്ചയായി നടത്തി കൊള്ളു” എന്നു വാളും പുടവയും കൊടുത്തു, “തണ്ടും പള്ളിച്ചാനെയും പെണ്ടികളേയും മുന്നിത്തളിയും ചിരത വിളിയും അകമ്പടിസ്ഥാനവും ചെയ്തു കൊള്ളു” എന്ന് കല്പിച്ചു കൊടുത്തിരിക്കുന്നു കുന്നിന്നു കോനാതിരി.

൨. കോഴിക്കോട്ട് നഗരം കെട്ടിയതു.

അതിന്റെ ശേഷം കോഴിക്കോട്ട് വേളാപുറത്തു കോട്ടയും പണിതീർത്തു അറയും തുറയും അടക്കി, ആലവട്ടവും വെഞ്ചാമരവും വീശിപ്പുതും ചെയ്തു. [കിഴ

കേ സമുദ്രതീരത്തിങ്കൽ ഇരുനൊരു ചെട്ടി കപ്പൽ കയറി മകുത്തേക്ക് ഓടി കച്ചവടം ചെയ്തു, വളരെ ചൊന്നും കൊണ്ടു കപ്പൽ പിടിപ്പതല്ലാതെ കയറുകകൊണ്ടു കപ്പൽ മുങ്ങുമാറായി. കോഴിക്കോട് തുറക്ക് നേരെ വന്നതിന്റെ ശേഷം കരകുറന്നു, ഒരു ചെട്ടിയിൽ ചൊന്നെടുത്തു കൊണ്ടു താമൂരി തിരുമുമ്പിൽ തിരുമുല്ലാഴ്ച വെച്ചു വൃത്താന്തം ഉണർത്തിപ്പുതുചെയ്തു. അതു കേട്ടു രാജാവു: നീ തന്നെ ചൊന്ന ഇവിടെ സൂക്ഷിച്ചു കൊള്ളു എന്നരുളിച്ചെയ്തുവാറെ, ആ ചെട്ടി താമൂരി കോയിലകത്തു ഒരു കരിങ്കല്ല് പണി ചെയ്തുവാറെ, സമ്മാനങ്ങൾ വളരെ കൊടുത്തു അറയും കൈയേറു, കപ്പൽ പിടിപ്പതുകണ്ടു നിർത്തി, ശേഷം ചൊന്നുകൾ ക്ഷയം കൊണ്ടുവന്നു തിരുമുമ്പിൽ വെച്ചു സംഖ്യയും ബോധിപ്പിച്ചു, നല്ലൊരു ചൊഴുതിൽ ആ ധനം കല്ലറയിൽ വെച്ചുടച്ചു, യാത്ര ഉണർത്തിച്ചു കപ്പൽ കയറി പോകയും ചെയ്തു. അങ്ങിനെ കാലം സ്വല്പം ചെന്നവാറെ അവൻ സൂക്ഷിച്ചു ദ്രവ്യം കൊണ്ടുപോവാന്തക്കവണ്ണം വന്നു തിരുമുൽകാഴ്ച വെച്ചു അവസ്ഥ ഉണർത്തിച്ചശേഷം, കല്ലറ തുറന്നു വെച്ചു ദ്രവ്യം എടുത്തു തിരുമുമ്പിൽ കാണെ സംഖ്യ ബോധിപ്പിച്ചു, രണ്ടാക്കി പകർത്തു ഓരോ രാജാവിന്നും ഓരോടം തനിക്കും എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ: “നിന്റെ ദ്രവ്യം നീ തന്നെ കൊണ്ടുപോയി കൊൾക” എന്നരുളിച്ചെയ്തു കേട്ടാറെ: “ഇത്ര നേരമുള്ള രാജാവു സ്വരൂപവും ഉണ്ടായില” എന്നുവന്നു ബോധിച്ചു: “ഈ തുറയിൽനിന്നു കച്ചോടം ചെയ്യാന്തക്കവണ്ണം എനിക്ക് ഏകി തരികയും വേണം എന്നു

മങ്ങാട്ടച്ചനോട് കേൾപ്പിച്ചപ്പോൾ അപ്രകാരം ഉണർത്തിച്ച തിരുമനസ്സിൽ ബോധിച്ചു: അങ്ങിനെ തന്നെ എന്നു രാജാവും അരുളിച്ചെയ്തു. പിന്നെ തക്ഷന്മാരെ വരുത്തി, കടപ്പറത്തു നഗരം കെട്ടുവാൻ കോവിലകത്തുനിന്നു മറി തീർത്തു, നൂൽ പിടിച്ചു അളന്നു, സ്ഥാനം നോക്കി കുറി തറച്ചു, നല്ലൊരു പൊഴുതിൽ കല്ലിട്ട് കെട്ടി തൂൺനാട്ടി തെരു കെട്ടുകയും ചെയ്തു. ചെട്ടി അവിടെ ഇരുന്നു ദാനധർമ്മങ്ങളെ ചെയ്തു ഓട്ടവൊഴുക്കവും കച്ചോടങ്ങളും തുടങ്ങി; അംബരേശൻ എന്നവന്നു പേർ. അവൻ കോയിലകത്തു പണി ചെയ്തതു അംബരേശൻകെട്ട് എന്ന് ഇന്നും പറയുന്നു. നഗരം കെട്ടി തുടങ്ങിയ ഇടം ചെട്ടിത്തെരു. പലരും തെരു കെട്ടി വാണിഭം തുടങ്ങി. തുറമുഖത്തും മകുത്തു കപ്പൽ വെപ്പിക്കയും ഓട്ടവൊഴുക്കവും കണക്കെഴുത്തും വരവും ശിലവും വഴിയും വിഴയും കച്ചോടലാഭങ്ങളും ഇതുപോലെ മറെറാരുന്നാടും നഗരവും കോയ്യയും ലോകത്തില്ല എന്നു പലരും പറയുന്നു. നഗരപ്പണിക്ക് ഉഴരാളികൾ പ്രധാനം. മുമ്പെരു ശ്ലമ്മരത്തു ഭഗവാൻ കാലി കെട്ടിക്കുന്നു പാലും നെയ്യും കൊടുത്തു; ഗോപാലന്മാർ എന്ന ഞായം. കോലത്തിരി രാജാവ് അവരെ ദേവിക്കുകൊണ്ട് അവിടെ ഇരിക്കുതാഞ്ഞു, നാട്ടിൽനിന്നു വാങ്ങിപ്പോന്നു, പറപ്പു കോയിൽ അകത്തു വന്നു രാജാവെ കണ്ടിരുന്നു, ദിവസവൃത്തികഴിപ്പാൻ ഓരോ പ്രവൃത്തികൾ തുടങ്ങി ഇരിക്കും കാലത്തു കോഴിക്കോട്ടു നഗരപ്പണി തുടങ്ങി; അന്നു കടപ്പറത്ത് ചുള്ളിക്കാട്ടു വെട്ടി കോരുവാൻ ഇവരെ വരുത്തി. ഇങ്ങിനെ നീളെ നടന്നു

പണിഎടുക്കും കാലത്തു കന്നലക്കോനാതിരിയുടെ നി
യോഗത്താൽ മങ്ങാട്ടച്ചൻ അവരെകൊണ്ടു തളിയി
ൽ ഉഴരാളരായിരുന്ന നും നമ്പിമാരെ വെട്ടിക്കൊല്ലി
ച്ചു വലിച്ചു നീക്കിക്കളയിച്ചു. അതിന്നു അവരുടെ ജ
ന്മവും തറവാടും തളിയിൽ ഉഴരായ്മയും അവർക്കു കൊടു
ക്കയും ചെയ്തു. രാജാവ് പതിനായിരത്തിൽ കൂലിച്ചേ
കവും നടത്തി ഇരിക്കുന്നു.]

൩. വള്ളുവക്കോനാതിരിയെ ജയിച്ചതു.

കോലുക്കുന്നത്തു ശിവാങ്ങര (ശിവയോഗികര, ശി
വമയൻ) എന്ന സന്യാസിയുടെ അരുളപ്പാടാൽ തളി
യിൽ കർമ്മദാനങ്ങര ചെയ്തു. ബ്രാഹ്മണരുടെ അനു
ഗ്രഹത്തോടും കൂടി തളിയും സങ്കേതവും രക്ഷിച്ചു, മക്ക
ത്ത് കപ്പൽ വെപ്പിച്ചു,— തിരുനാവായി മണലുറത്ത്
നിന്ന് മഹാമഖവേല രക്ഷിച്ചു നടത്തുവാൻ കല്പിച്ചു
(ആറങ്ങോട്ടു സ്വരൂപത്തെ വെട്ടി ജയിച്ചു നെടിയി
രിപ്പിൽ സ്വരൂപം അടക്കി നടത്തി) വള്ളുവക്കോനാ
തിരിരാജാവിനെ നീക്കം ചെയ്തു, നേരും ന്യായവും
നടത്തി, ൧൭ നാടും അടക്കി, ൧൮ കോട്ടപ്പടിയും അ
ടുപ്പിച്ചു. അങ്ങിനെ ഇരിക്കുന്നു നെടുവിരിപ്പിൽ സ്വ
രൂപം.

[മസ്കിയത്ത് ദ്വീപികൾ ഇരുവർ പുത്രന്മാർ ജ
നിച്ചുണ്ടായി (ഒരു ബാവായെഴുത്ത് പിറന്നവർ). ഇടത്തെ
പ്പോഴേ അവരുടെ ബാവ മൂത്തവനോട് പറഞ്ഞു:
“നിങ്ങൾ തമ്മിൽ മത്സരിച്ചു മററയവൻ നിന്നെ
വധിക്കും. എന്റെ ശേഷത്തിങ്കൽ; അതുകൊണ്ട് നി

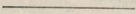
ങ്ങൾ ഇരിവരും ഇവിടെ ഇരിക്കേണ്ടാ. നീ വല്ല ദ്വീപാന്തരത്തിങ്കൽ പോയി നിന്നേടം കഴിക്കേ അത്ര നിന്നെ നല്ലതു. അതിന്നു നിന്നെ പൊറ്റുപ്പാൻ മാത്രം പൊന്നു തരുന്നണ്ടു” എന്നു പറഞ്ഞു, ഒരു കപ്പലിൽ പിടിച്ചതു ദ്രവ്യം കൊടുത്തു അവനെ അയച്ചു. അവൻ അനേകം രാജ്യങ്ങളിൽ ചെന്നു അവിടവിടെ വാഴും രാജാക്കന്മാരെ കണ്ടു തിരുമുല്ലാഴ്ച വെച്ചാൻ. അതോ എന്തെല്ലാം കാഴ്ച വെച്ചു: അച്ചാറു പൂച്ചിപ്പെട്ടിയിൽ പൊന്നും വെച്ചുടച്ചു അച്ചാറെന്നു പറഞ്ഞ് വെക്കും. അങ്ങിനെ വെപ്പാൻ കാരണം: അവരുടെ നേരം നേരുകേടും തിരിച്ചറിഞ്ഞ് വിശ്വസിപ്പാനായിട്ട് (നേരള്ളിടത്തു തനിക്കിരിപ്പാൻ) അവരെ പരീക്ഷിപ്പാൻ തന്നെ ഇങ്ങിനെ വെച്ചു കണ്ടതു. രാജാക്കൾ ആരും അതിന്റെ നേർ പറഞ്ഞില്ല. പിന്നെ പൂന്തൂറക്കോനെ കണ്ടു വെച്ചുവാറെ പറഞ്ഞു: “ഇതാ ഇതു നിന്നോട് പകർന്നു പോയി; ഇതച്ചാറല്ല സ്വണ്ണം (ആകുന്നു)” എന്നു പറഞ്ഞുവാറെ “വിശ്വസിപ്പാൻ നന്നു” എന്നുവന്നു ബോധിക്കയും ചെയ്തു. ഇങ്ങിനെ കോഴിക്കോട്ട് കോയ (കോശ) വന്ന പ്രകാരം.—ഒരു നാൾ വിലപമംഗലത്തു ശിവാങ്ങൾ (ശിവമയന്മാർ) വടക്കുനിന്നു രാമേശ്വരത്തിന്നാമാറ് എഴുന്നള്ളുമ്പോൾ കോഴിക്കോട്ട് തളിയിൽ പൂന്തൂറക്കോൻ തന്റെ വർത്തമാനം കേൾപ്പിച്ചു നേരം ശിവാങ്ങൾ അരുളിച്ചെയ്തു: “ഈ സ്ഥലത്തിന്നും ഈ സ്വരൂപത്തിന്നും വരുന്നോർ അനന്തം പോവാനായ്ക്കൊണ്ടു ദാനധർമ്മാദികളും ഈശ്വരസേവകളും ചെയ്തിപ്പിക്കയും വേണം”; എന്നാറെ: “അതോ എങ്ങി

നെ” എന്നും “എന്തെല്ലാം വേണ്ടുവത്” എന്നും ഉ
 ണർത്തിച്ചുവാറെ ശിവാങ്ങര അരുളിച്ചെയ്തു: “ദാന
 മാകുന്നതു ഈ ക്ഷേത്രത്തിങ്കൽ ആണ്ടൊന്നിനു തുലാ
 മാസത്തിൽ രേവതി തുടങ്ങി റ്റിദിവസം എത്തിയ ജന
 ത്തിനു (സൂത്ര) ഭക്ഷണവും കൊടുത്തു, നൂറൊന്നു
 സ്മാർത്തന്മാർക്ക് ൧൦൧ പണം കെട്ടി ദാനം ചെയ്തു,
 തുലാഭാരം, ഹിരണ്യഗർഭം, മഹാമൃത്യുഞ്ജയം, പരക്കും
 കൂത്തു, കൂടിയാട്ടം, ഭാരതം വായിപ്പിക്കു എന്നിങ്ങിനെ
 രാജാക്കന്മാർക്കായിട്ടുള്ള ക്രിയകളും വലുതായ ഗണപ
 തിഹോമവും ഭഗവതിസേവയും ഇവ ക്കെയും കഴി
 പ്പിച്ചു. താന്താൻ പരിചാലിക്കേണ്ടുന്നതും ഇങ്ങും
 അടക്കിയതും കുതം ഇല്ലാഞ്ഞ കൂടം വീഴുന്നതും അട
 ക്കി രക്ഷിച്ചു, അവിടവിടെ പൂജാനിവേദ്യാദികളും
 വഴി പോലെ കഴിപ്പിച്ചു കൊണ്ടാൽ ഈ സ്വരൂപം
 വർദ്ധിക്കും” എന്നരുളിച്ചെയ്തു. അപ്പോൾ അങ്ങോട്ടു
 ണർത്തിച്ചു “അതിനു ദ്രവ്യം ഇല്ല” എന്ന് കേട്ടുവാറെ:
 “അതിനേതും വേണ്ടതില്ല കടം വാങ്ങി ചെയ്തു കൊ
 ള്ളുമ്പോൾ നിനയാത്ത (നേരം) മുതൽ തനിക്കുണ്ടാ
 യ്തരും; പിന്നെ കണക്ക് എഴുതി ചിലവിട്ടു കൊള്ള.
 നിത്യദാനവും, വയറ വഴികയും, സ്വണ്ണലേപനവും
 ചെയ്തിരിക്ക, എന്നാൽ ശ്രീ നില്ക്കും. ശ്രീമദം ഏറി
 വരികിൽ ശ്രീ വിളിപ്പിക്കാം, മുന്നിൽ തളിപ്പിക്കാം എ
 ച്ചിൽ പാത്രത്തിൽ” എന്നിങ്ങിനെ സ്വരൂപമർയാദ
 കളും കല്പിച്ച അനുഗ്രഹിച്ച മഹാസന്യാസി.— അ
 കാലം വിശ്വാസത്തോട് അങ്ങിനെ ചെയ്തു തുടങ്ങി.
 അന്നീവന്നവൻ (ചോനകൻ) വളരെ പൊന്നും കൊ
 ടുത്തു ഈ സ്വരൂപത്തിങ്കൽ വിശ്വാസത്തോട് വീ

ടെടുത്തു. അവിടെ ഇരിക്കും കാലം കർക്കടകവ്യാഴം കുംഭമാസത്തിൽ ഉണ്ടല്ലോ മഹാമകം; അന്നാൽ തിരുനാവായി പേരാറിൽ തീർത്ഥം. അവിടെ ഈ കേരളത്തിങ്കൽ ചോവരക്കൂറിലുള്ള രാജാക്കന്മാർക്കു് നിലപാടും സ്ഥാനമാനങ്ങളുമുണ്ടല്ലോ. അതിനെ കാണാൻ കോയ പുറപ്പെട്ടു രാജാവിനെ കേറ്റിച്ചു മഹാമകവും കണ്ടു വരികയും ചെയ്തു. “എങ്ങിനെ” എന്നുവാറെ “ഈ മഹാമകത്തിന്നു ദിവ്യ തീർത്ഥം ഷ്ടകക എന്നിയേ മറെറൊന്നല്ലാം അലങ്കാരം ഉള്ളു” എന്നു രളിച്ചെഴുത്തുവാറെ: “അവിടെ ഉള്ള അലങ്കാരാദികൾ കൈവെ അറിയിച്ചു എന്നല്ല, ഈ സ്ഥലങ്ങൾ കൈവെ നമ്മുടെ സ്വരൂപത്തിങ്കൽ അത്രെ വിധി ആകുന്നത്” എന്നുണർത്തിച്ചുവാറെ അരളിച്ചെഴുത്തു മഹാരാജാവ്: “അതിന്നു നമ്മാൽ കർത്തവ്യമില്ല” എന്നു കേട്ടുവാറെ പറഞ്ഞു: “ഈ സ്ഥാനം ഇങ്ങു വേണം എന്നുവരികിൽ അടിയേൻ പിടിച്ചടക്കി തരുന്നണ്ടു” എന്നു കേട്ടുവാറെ പൂന്തൂറക്കോൻ: “എങ്കിൽ നിന്നെ വലത്തു ഭാഗത്തു നിർത്തിടുന്നണ്ടു” എന്നു കേട്ടപ്പോൾ, അവൻ കടലൂടെയും മറുുള്ളവർ കരയുടെയും തെക്കോട്ടേക്ക് പടകൂടി ജയിച്ചു, ഓരോരോ നാടും നഗരങ്ങളും ഗ്രാമങ്ങളും ക്ഷേത്രങ്ങളും അടക്കി കൊണ്ടു, വ്യാഴവട്ടം തികയുംപോഴേക്കു തിരുനാവായിൽ എത്തി ഇരിക്കുന്നു (ആ സ്ഥാനങ്ങളും അടക്കി). അവന്നു മികവിനാലെ കമ്പവെടിയും കല്ലലയും (കപ്പുലോട്ടവും?) തീർത്തു, പണ്ടാതം കണ്ടിട്ടില്ലാത്ത വിശേഷം എന്നേക്കും കുറവു വരാതെ ഇരിപ്പാൻ മുതലും വെച്ചു, അങ്ങു “കോഴിക്കോട്ടു് കോയ” എന്നു പേരും

വിളിച്ചു, അനേകം സ്ഥാനങ്ങളും കൊടുത്തു പല ഭാഗത്തു നിൽക്കുകയും ചെയ്തു. അതുപോലെ പ്രതിയോഗി ഇല്ല എന്നു ശംഖം കൂടയും പിടിച്ചു ശാന്തസ്ഥായിയെ അരികെ നിർത്തിക്കുന്നു. — അന്നു ചോവരക്കൂറ്റിൽ ഉള്ള സ്ഥാനം പന്നിയൂർകൂറ്റിലേ അടങ്ങി ഇരിക്കുന്നു. ആ പരിഭവത്തിന്നു അന്ന് തുടങ്ങി തിരുമാനം കുന്നത്ത് ഭഗവതിയുടെ ആജ്ഞയാലെ ഇന്നും (അങ്കപോരണ്ടായി) മരിക്കുന്നു ആങ്ങോട്ടൂർ (ആറങ്ങോട്ടു) സ്വരൂപത്തിലുള്ള ചേകവർ എന്നറിക. അന്നു പത്തു കുറയ ൪൦൦ തണ്ടും, ൧൨൦൦ (നെടിയ) കൂടയും കൊടുത്തിട്ടുണ്ടു; ആങ്ങോട്ടൂർസ്വരൂപത്തിലേ മേല്ലോയ്ക്കു വിട്ടു നെടിയിരിപ്പു സ്വരൂപത്തിലേക്കുടങ്ങി ഇരിക്കുന്നു. അന്നു തുടങ്ങി അവർക്ക് രാത്തൈണ്ടലും മറോയവർക്ക് പകൽ തൈണ്ടലും ആയ്ക്കുന്നു — ഓരോരോ നാടും നഗരവും പിടിച്ചുടക്കി തുടങ്ങി. അന്നീസ്വരൂപത്തിങ്കൽ ഏല്ക്കും മാറാനില്ലാതെ ആയി.]

|വെള്ളപ്പനാട്ടുകരേ പ്രവൃത്തിക്കായ്ക്കോണ്ടു തറകൾ ഇട്ടുണ്ണിരാമവാരി ചുന്നക്കാടു തലചെണ്ണോരായി വാളും പൂടവയും കൊടുത്തു ൧൦൦൦ നായർക്ക് യജമാനനായിട്ടു. പിന്നെ ചുള്ളിയിൽ ശങ്കരനമ്പിയെന്നൊരു തിരുവുളക്കായ്ക്കാരൻ വള്ളുവകോനാതിരിപ്പാട്ടിലേ നാടു മലപ്പുറം മുക്കാതം പിടിച്ചുടക്കി. അതു കൊണ്ടു ആ സ്ഥാനത്തേക്ക് അവനായ്ക്കോണ്ടു കണ്ണും മുകവും തിരിയും കൊടുത്തിരിക്കുന്നു; അതുകൊണ്ടു “മലപ്പുറത്ത് പാറനമ്പി” എന്നു പറവാൻ കാരണം.

൪. കോഴിക്കോട്ടു മഹത്വം.

(മലയാളത്തിൽ കുന്നലക്കോനാതിരി രാജാവ് മഹാരാജാവ് എന്നു സിദ്ധാന്തം). അന്നു തുടങ്ങി തെക്ക് വേണാടികളും വടക്ക് കോലത്തിരി രാജാവും ഇവർ ഒഴികെ ഉള്ള രാജാക്കന്മാരോട് അന്നന്നു ചെന്നു ഏല്ക്കും എടവ പാതി കഴിവോളം. എടവ പാതി കഴിഞ്ഞാൽ പേരൻപിലാക്കീഴ് കൂടി കൊട്ടിൽ കുറിച്ചു ലോകക്ക് ശിലവിന്നും കൊടുത്തു അച്ചനും ഇളയതും മൂന്നടന്നു പടകുടുമ്പോൾ ചോവരക്കുറിൽ എഴുതിയയച്ചു ഏല്ക്കും. മങ്ങാട്ടച്ചന്നു ചതിപ്പടയില്ല എന്നതിന്റെ കാരണം “കൂടിനിന്നു പോകിലും താഴ്ന്നു ആകിലും കാണാം” എന്നറിയിക്കും; നേതുകൊണ്ടു ജയിച്ചു വർദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നു നെടിയിരിപ്പു സ്വരൂപം എന്നറിക.

[പരദേശങ്ങളിലുള്ള രാജാക്കന്മാർ:— പുന്നാടൻ, മയിസൂരൻ, മയിലോമ്പൻ (— നട്ടൻ), ചടക്കരൻ, മുക്കിളൻ, മൂക്കുപറിയൻ, ഇക്കേറിയാൻ, മുളുക്കി, അമ്മാശി, കൊങ്ങൻ, പാണ്ടിയൻ, പാലേറിയാൻ, സേതുപതി, കാശിരാജാവു, പാൾവാവു, ചോഴരാജാവു, പലിച്ചെയൻ, പരിന്തിരീസ്സു, ഇങ്കിരീസ്, പറ്റുങ്ങി, ലത്താ, ദ്വീപാഴി, പുതുക്കരാജാവാദിയായുള്ളവരും പടയും പണ്ടു കടലൂടെയും കരയൂടെയും വന്ന് എതിർക്കും ഈ ഭൂമി അടക്കുവാൻ; അവരെയും മടക്കി മാറ്റാൻ ഒരുത്തരും നേരെ നില്പാതെയായി.— ഈ ഭൂമിയിങ്കൽ ഹൃദയവെണ്ണ വങ്ങളും ന്ന നഗരങ്ങളും തികവായുണ്ടല്ലോ. അതിൽ കേളി മികച്ചതു കോഴിക്കോട്ടു; ഒരു കാലം താഴ്ന്നു ഇല്ല ഒരു കാലം അനന്തവുമില്ല. അതിന്റെ

കാരണം: ചെമ്മങ്ങാട്ട് ഔച്ചായി (ചെങ്ങോട്ട് അവയൻ) എന്ന് ഒരു ചോനകൻ ശ്രീഭഗവതിയെ സേവിച്ചു അവനുമായി തമ്മിൽ സമയം ചെയ്തു: “പിറേനനാൾ രാവിലെ: കാന്തപ്പറമ്പിൽ ആകട്ടെ എന്ന് പറഞ്ഞു, അവിടെ കണ്ടില്ലയാകിൽ ഉച്ചതിരിഞ്ഞാൽ നഗരത്തിൽ ആകട്ടെ എന്നു പറഞ്ഞ്, പിന്നെ അവിടെ കണ്ടില്ല എന്നു വരികിൽ മൂവന്തിനേരം മുക്കാടിയിലാകട്ടെ എന്നു പറഞ്ഞു, അവിടെ കണ്ടില്ലാ എന്നു വരികിൽ എന്നെ കാണോളം ഈ മൂന്നു സ്ഥാനത്തും പാപ്പ്” എന്നു പറഞ്ഞ് സമയം ചെയ്തു. അവനന്നു മരിച്ചു കളിയും ചെയ്തു. അതുകൊണ്ടു ഭഗവതിക്ക് അവിടെനിന്നു ഒരു കാലം വാങ്ങിപ്പോയി കൂടുകഇല്ല; (അന്നു തുടങ്ങി വിരാടപുരം പോലെ വേണ്ടും പദാർത്ഥങ്ങൾ ഈ പുരത്തിങ്കൽ ഉണ്ടായെന്നു അനേകം വസ്തുക്കൾ വന്നു നിറഞ്ഞു തുടങ്ങി പുരുഷാരവും നിറഞ്ഞു തുടങ്ങി). എത്രയും തേജസ്സോടും കൂടിയ ഭഗവതിയെ ചോനകൻ കാണാനുള്ള സംഗതി: “ബൌദ്ധന്മാർക്കത്രേ നെഞ്ഞിന്നുറപ്പുള്ളു” എന്നിട്ട് ഈ ശ്വരൻ തന്നെ ഇപ്രകാരം കല്പിച്ചു.]

ശേഷം താമൂരിപ്പാട്ടന്നു തീപ്പെട്ടാൽ തിരുവന്തളി കഴിവോളം ആ സ്ഥാനത്തേക്ക് മങ്ങാട്ടച്ചൻ ഉടയതായി. തിരുവന്തളി കഴിഞ്ഞാൽ വഴിമൂപ്പിൽ രാജാക്കന്മാരെ പട്ടം കെട്ടിപ്പാൻ തക്കവണ്ണം ഉൾനീരും ഗ്രാമത്തിന്നും മറ്റും പല പ്രഭുക്കന്മാരും എത്തി തിരുവളയനാട്ടമ്മയെ എഴുന്നള്ളിച്ചു, “ബ്രഹ്മൻവിഷ്ണുമഹേശ്വരൻ” എന്നു കല്പിച്ചു, പൊൻവിളക്കും നിറപറയും വെച്ചു, നിലമണിഞ്ഞു വിതാനിച്ചു, പള്ളി

മാറടി എഴുന്നള്ളിച്ചു, ചേരമാൻ വാളം പിടിച്ചു, സിംഹാസനത്തിന്മേൽ വെള്ളയം കരിമ്പടവു വിരിച്ചു, വീരചങ്ങലയം ധരിച്ചു, തിരുമുടിപ്പട്ടം കെട്ടി, അഴലൂർ (അയലൂർ) ശാർക്കര രണ്ടു വഴിയിൽ മൂവാറ്റു (പു) സംഘവും കൂടി എത്തി, “ചേരമാനാടു പൗര വഴി നാട്ടിലും കോയ്മസ്ഥാനം നടത്തി, പശുബ്രാഹ്മണരെയും ദേവന്മാരെയും രക്ഷിച്ചു, പെണ്ണും പിള്ളയും ആനന്ദിപ്പിച്ചു, വഴിപിഴ തീർത്തു, മഹാരാജാവായിരുന്നു വാഴുക” എന്നു കല്പിച്ചു — ബ്രാഹ്മണരും വെട്ടത്തുകോവിലും, തിനയഞ്ചേരി ഇളയതും, ആഴവാഞ്ചേരി തമ്പ്രാക്കുളം കൂടി തിരുമുടി പഴയരി ചാത്തി, ധർമ്മണത്തു പണിക്കർ ഉടവാൽ അണച്ചു പണ്ഡാര ഭൂമുഖത്തിരുന്നതളി, ൫൦൦൦ നായർ പ്രഭുകർത്താവു തൊഴുതു ചേകിച്ചു, പിന്നെ ൧൦൦൦൦ത്തിന്റെ ചേകവും കഴിഞ്ഞു, നല്ലനേരം കൊണ്ടു കോഴിക്കോട്ടേക്ക് എഴുന്നള്ളുമ്പോൾ പമ്പു വാട്ടുവും അടിപ്പിച്ചു, മുത്തുകടയും (വെങ്കൊററക്കട) രത്തത്തഴയും പിടിപ്പിച്ചു, പള്ളിത്തണ്ടിന്മേൽ ഇരുന്നതളി വെള്ളി കാളാഞ്ചിയും പൊന്നിൻ കാളാഞ്ചിയും പിടിപ്പിച്ചു, പൊന്നും വെള്ളിയും കെട്ടിയ പലിശക്കാരെ കൊണ്ട് അകമ്പടി തട്ടും തട്ടിച്ചു, നടവെടി വെപ്പിച്ചു, കൈത്തോക്കിൻ പൂരച്ചാരത്തോടും കൂടി പന്നിയങ്കര എഴുന്നള്ളി ഭക്താദേവിതൃക്കുൺ ചാത്തു, ൫൦൦൦ പ്രഭുകർത്താവും, കോഴിക്കോട്ട് തലച്ചെണ്ണോരും, കോശയും കാതിയാരും, തണ്ടിന്മേൽ അകമ്പടി നടന്നു, ൧൦൦൦൦ത്തിൽ മുപ്പത്തു രണ്ടിലുള്ളവർ കച്ചയും തലയിൽ കെട്ടും കെട്ടി, ൧൦൦൦൦ ലോകരും കൂടി കല്ലായ്മൽ ചെന്നു “മുമ്പിൽ മാ

ററാൻ" എന്നു കല്പിച്ചു, മൂന്നാം ചുവട്ടിൽ കളിച്ചു, വഴക്കം ചെയ്തു, അകമ്പടി നടന്നു, പൂവാട വിരിച്ചു, കാൽനട എഴുന്നള്ളി ആയമ്പാടി കോവിലകം പൂക്കു അമ്മ വന്ദിച്ചു തിരുമുടി പഴയരി ചാത്തി അനുഗ്രഹവും കൊണ്ടു, തളിയിൽ ഭഗവാനെ തൃക്കണ് പാത്തു, തിരുവളയ നാടും പരക്കലും എഴുന്നള്ളി, ഓശവെടിയും വെപ്പിച്ചു, ചേരൻപിലാക്കീഴ് ൧൦൦൦൦ത്തിന്റെ കൂട്ടം വിരുന്നസ്ഥാനവും മാനവും മേനിയും പറഞ്ഞു, പഴമയ്യം പറഞ്ഞു (സ്വരൂപത്തിലേ പട്ടോലേക്കും പഴ നടെക്കും പഴയ മുനിമാർ വചനത്തിന്നും മറിയം പിഴയ്യം വരാതെ കണ്ടു) അനുവാദം കൊടുപ്പിച്ചു, ശിലവിന്നം (നാളും കോളും അതിന്നും പണയം പിടിപ്പാൻ അറയ്യം തുറയ്യം) കല്പിച്ചു, പരശ്ചാരപ്പാടും മുമ്പിൽ കല്പിച്ചു ഈശ്വരസേവകളും കഴിപ്പിച്ചു, ഭട്ടത്തിരിമാക്ക് കിഴിവെച്ചു നമസ്കരിച്ചു അനുഗ്രഹവും വാങ്ങി, നാടും നഗരവും തുറയ്യം കച്ചോടവും തെളിയിപ്പിച്ചു, വേളാത്ത പെണ്ണിനെ വേണ്ണിച്ചു, ഉപനയിക്കാത്ത ഉണ്ണിയെ ഉപനയിപ്പിച്ചു, ക്ഷേത്രങ്ങളും കാവുകളും ഓട്ടുപൊളി തീർത്തു കലശം കഴിപ്പിച്ചു മുതലും വെച്ചു ആളെയും കല്പിച്ചു, ബ്രാഹ്മണക്ക് കമ്മം കഴിപ്പാൻ മുതലില്ലാത്തവക്ക് മുതലും ദാനം ചെയ്തു, നാടുകളെ വഴിപോലെ രക്ഷിപ്പാൻ അവിടവിടെ ആളുകളെയും കല്പിച്ചു മുതലും വെച്ചു. മങ്ങാട്ടച്ചൻ, ഇളയതു പണിക്കരും തിരുവുള്ളക്കായ്ക്കാരും കൂടി സ്വരൂപകായ്കും വിചാരിച്ചിരിക്കും കാലം മഹാമകം വന്നണഞ്ഞ് മഹാമകവേലകഴിപ്പാനായിക്കൊണ്ടു തിരുന്നാവായ്ക്കെഴുന്നള്ളി ഇരിക്കുന്നു

മഹാരാജാവായിരിക്കുന്ന കുന്നലക്കോനാതിരി.— പിന്നെ അകാശകാർ എന്നു പറയുന്നതിൽ: മുന്തിൽ എഴുത്തച്ചനായ മങ്ങാട്ടച്ചൻ; പിന്നെ നാടുവാഴിയെ വാഴിപ്പാൻ ദേശവാഴിയാക്കി കല്പിച്ചിട്ടുള്ള തിനയഞ്ചേരി ഇളയതു; ധർമ്മഗുണത്തുപണിശർ ഉടവാൾ അണച്ച തിരുമേനി വിയപ്പിച്ചുശിവാന്നായ്ക്കൊണ്ടു രാജായുസ്ഥാനവും സമ്പ്രദായവും കല്പിച്ചു സ്വരൂപകാശ്ചകാരനായി; ശേഷം പാറനമ്പിയെ പള്ളിയറ പ്രവൃത്തിക്കായ്ക്കൊണ്ടു വെച്ചു അറപലകയും കിഴിയും കൊടുത്തിരിക്കുന്നു.

൫. പറങ്കി വന്നിട്ടു കറുന്തിയാതിരി ബന്ധുവായതു.

അങ്ങിനെ ഇരിക്കുമ്പോൾ പറങ്കി വന്നിന്നങ്ങി കോഴിക്കോട്ടു കോട്ടയിടുറപ്പിച്ചു കച്ചോടം ചെയ്തിരിക്കും കാലം (പാണ്ടിപ്പുരദേശിയായ ഒരു വട്ടത്തൊപ്പിക്കാരൻ അറയിൽ കുറിയൻ എന്നൊരു കപ്പിത്താൻ അവനോടു യുദ്ധം ചെയ്തു) കോഴിക്കോട്ടു പിടിച്ചടക്കി കരപ്പററിൽ ചില നാശങ്ങളും തുടങ്ങി. അന്നു തിനയഞ്ചേരി ഇളയതു ഒഴികെ ഉള്ളവർ തെക്കോട്ടേക്ക് പടേക്ക് പോയിരുന്നു. ആ അവസരത്തിങ്കൽ അടക്കിക്കൊണ്ടു, അവൻ അന്നു കറുന്തിയാതിരി സ്വരൂപത്തിങ്കലേക്ക് എഴുതി അയച്ചു അവരെ വരുത്തി (വേട്ടക്കുരുമകൻ നിയോഗത്താൽ) അവനെ വെട്ടി ഒഴിപ്പിച്ചു (നീക്കി) കോട്ട പിടിച്ചു കൊടുത്തിരിക്കുന്നു. അന്നു വളരെ മുതലും പണ്ടവും ചരക്കും കാളന്തോക്കും കിട്ടി എന്നു കേട്ടിരിക്കുന്നു. കിട്ടിയ മുതലും

ചരകിന്നും അററമില്ല എന്നു പറയുന്നു. വേട്ടക്കൂരു മകന്റെ വിലാസം കാണുകൊണ്ടു അന്നു തുടങ്ങി റം സ്വരൂപത്തിങ്കൽ പരദേവതയാക്കി കുടിവെച്ചു. കോഴിക്കാവിലും വിലാത്തിക്കുളങ്ങരയും കോവിലകത്തും തളിയിലും തിരുവളയനാട്ടും മറ്റും അനേകം കാവൽപാടുകളിലും കുടിയിരുന്നു തിരുവളയാട്ടമ്മ എന്നും വേട്ടക്കൂരുമകൻ എന്നും ൨ പരദേവതമാർ. അക്കാലം കുറുന്ധിയാതിരിയെ ബന്ധുസ്വരൂപമാക്കി തലക്കുളത്തൂർ മതിലകത്തു കുന്നലക്കോനാതിരിയും കുറുന്ധിയാതിരിയും കൂടി കാഴ്ച കഴിച്ചു “മാമാങ്ങവേല കഴിഞ്ഞു വരുവോളം പ്രജകൾ പരവശപ്പെട്ടു പോകാതെ രക്ഷിച്ചു കൊള്ളണം” എന്നുറപ്പിച്ചു, ചില സ്ഥാനങ്ങളും അങ്ങോട്ടും ഇങ്ങോട്ടും പകർന്നു വെച്ചു.

കുറുന്ധിയാതിരി സ്വരൂപത്തിങ്കൽ: ൩൦൦൦൦ നായരും, (൪) ൬ എടവകയും, ൨൨ കാരണവരും, വാലശ്ശേരി കോട്ടയിൽ വേട്ടക്കൂരുമകനും കുറുന്ധിനാട്ടുസ്വരൂപവും, ൩൨ കുറുപ്പന്മാരും, ൪ നാല്പാടിമാരും, ചെമ്പറ നെടുമ്പറ ൨ ഇല്ലം വാഴുന്നോലും (— നവരും), തൃച്ചാട്ടു മെയ്ക്കുളശ്ശേരി ൨ താവഴി(യിൽ) രാജാക്കന്മാരും, — കല്ലാറ പെരിങ്കുഴിമുററും, വീയൂർ, വെങ്ങുക്കുൽ, നെല്ലൂളി, നിലഞ്ചേരി, ആട്ടുങ്കുടി, അമയമങ്ങലം, കൂക്കൊളം, കോണിയത്തൂർ, മറ്റു പുള്ളിയൻ നന്ധിയാരും, — ഇങ്ങിനെ കവിയടക്കം.

൪ എടവകയും മറ്റും ഉണ്ടാവാൻ കാരണം:— ദേവജനം ജനിച്ചുള്ളവർ ൩൦൦൦൦ നായരെ ചേരമാൻ പെരുമാൾ കുറുന്ധിയാതിരിയുടെ ചേകവരാക്കി കുറുന്ധിനാട്ടു കൊണ്ടുവെക്കയല്ലേ ചെയ്തതു. ശേഷം ൬൪

ഗ്രാമത്തിലുള്ളവർ പോലനാടു വാങ്ങേണം എന്നു മു
 നിനാൽ കുറുന്ധിയാതിരിയോടു കല്പിച്ചു, അനന്തരം
 കുന്നലക്കോനാതിരിക്ക് കൊടുക്കേണം എന്നു കല്പിച്ചു,
 യോഗത്തിങ്കന്നു ര നായന്മാരെ കല്പിച്ചയക്കയും ചെയ
 യ്തു. അവർ ചെന്നു അവസ്ഥ പറഞ്ഞു കുറുന്ധിയാ
 തിരിയെ തടുത്തു പാത്തതിന്റെ ശേഷം അവരെ ത
 ന്റെ വിധേയന്മാരാക്കി, അവർ ര എടവകയും ക
 ല്പിച്ചു കൊടുത്തു കോയ്യസ്ഥാനവും കൊടുത്തു: ഒന്നു
 പയ്യർമല എടവക (പെയർമല മൂക്കാതം വഴിനാ
 ടും, ൫൦൦ നായരും, മൂന്നില്ലം വാഴുന്നവരും (— നോ
 ലും), പയ്യർമല സ്വരൂപവും, ൬൦ തറയും, ൫ മനയും,
 ൫ കുളവും); പിന്നെ ഉള്ളൂർ എടവക, പിന്നെ നിടി
 യനാട്ട് എടവക, പിന്നെ പുഴവായിടവക—എ
 ന്നിങ്ങിനെ അവർ അങ്ങു ചെല്ലാഞ്ഞതിന്റെ ശേ
 ഷം നാലെട്ടു (൩൨) ആളെ കല്പിച്ചയച്ചു. അവരും
 ചെന്നു കുറുന്ധിയാതിരിയെ തടുത്തു പാത്തതിന്റെ
 ശേഷം അവർക്കും ഓരോ സ്ഥാനവും വസ്തുവും കൊടു
 ത്തു, (൩൨ തറവാടുകാരാക്കി). അവരും അങ്ങു ചെ
 ല്ലാഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം ൧൨൦൦ ആളെ (നാശം ചെ
 യ്തു) മരിപ്പാത്തവണ്ണം കല്പിച്ചു യോഗത്തിങ്കന്നു; അ
 വരെയും വിധേയമാക്കി അവർ “൧൨൦൦ തറയിൽ
 നായർ വാഴ്ചയായിരുന്നുകൊള്ളു” എന്നു കല്പിച്ചുകൊ
 ടുത്തു കുറുന്ധിയാതിരി, “ഇനി എന്തു വേണ്ടു” എ
 ന്ൻ വിചാരിച്ചു പ്രഭാകരക്കുറ്റിൽ കിഴിനിയാരെ (കു
 ശിനിയാരെ) ബ്രാഹ്മണയോഗേന കല്പിച്ചയക്കയും
 ചെയ്തു. അവരും ചെന്നു പാത്തു നീരാടുകളി മുട്ടി
 ച്ചതിന്റെ ശേഷം: “മുപ്പത്താറു കാതത്തിലും മറ്റു

സംഘം വേണ്ടു; നിങ്ങൾ അടക്കിക്കൊണ്ടു ഇങ്ങിനെ രക്ഷയായിരിക്കേണം” എന്നു കല്പിച്ചു നിർത്തുകയും ചെയ്തു. അതുകൊണ്ടു “കുറുന്ദ്രനാട്ടു മറുസംഘമില്ല” എന്നു പറയുന്നു.

അവർക്ക് വേട്ടക്കൂട്ടമകൻ പരദേവതയായി വന്നുകാരണം:— പൂന്തൂറക്കോൻ പോലനാടുകൂടം ചെയ്തതിന്റെ ശേഷം കുറുന്ദ്രനാടുകൂടം ചെയ്യാനായിക്കൊണ്ടു യുദ്ധം ചെയ്തിരിക്കും കാലം നെടിയിരിപ്പോടാവതില്ല എന്നു കല്പിച്ചു, തളിപ്പറമ്പത്തു ചെന്നു, ഭഗവാനെ ഭജിച്ചിരുന്നു. അന്നു കുറുന്ദ്രിയാതിരിക്കു ഭഗവാന്റെ ദർശനമുണ്ടായി “രാജാവ് ഇനി ഒട്ടും വൈകാതെ പോകവേണ്ടും, നെടിയിരിപ്പോട് തടുത്തു നില്പാനുതകവണ്ണം ഇങ്ങുന്നു ഒരു ആളെ വരികയും ചെയ്യും. ആളെ മുനിർത്തി നടത്തിക്കൊണ്ടാൽ മാറ്റാനെന്തുത്തിനാടും സ്വരൂപവും കാത്തു രക്ഷിച്ചു കൊള്ളും” എന്ന ദർശനം കാട്ടി അയക്കയും ചെയ്തു. ഇങ്ങു വന്നു തിരുമൂപ്പു കിട്ടി വാഴുകഴിഞ്ഞു (വലം വെച്ചു) അരി അളപ്പാനുടങ്ങുമ്പോൾ, ചേകവനായി ചെന്നു മടി പിടിച്ചു അരി വാങ്ങി കാരാകോറെ നായരെ കൈ പിടിച്ചു മുമ്മൊഴിച്ചൊല്ലിച്ചു, വാലച്ചേരിക്കോട്ടയിൽ കൂടിയിരിക്കുന്ന നാടും സ്വരൂപവും കാത്തു രക്ഷിച്ചു, മഹാലോകർക്ക് വരുന്ന അല്ലലും മഹാവ്യാധിയും ഒഴിച്ചു, സംഘത്തെ പരിചാലിച്ചു, വഴിപോകർക്ക് അന്നദാനവും ചെയ്തിരിക്കുന്ന ഒരു വേട്ടക്കൂട്ടമകൻ എന്നറിക.

പുഴവായിടവക: മുക്കാൽ വഴിനാടും ൩൦൦൦ നായരും മതിലാച്ചേരിസ്വരൂപത്തിൽ ൧൦ അമ്മോ

ന്നാതം, ഔഹ ഇല്ലത്തിൽ മൃത്തോൽ എഴുവതം, ചാ
 ത്തിമംഗലത്തപ്പനും, മുവന്തിക്കാളിയും, അറയിൽ
 ഭഗവതിയും, (ഇരഞ്ഞോൻ, വെള്ളുവശ്ശേരി ൨ ഇല്ലം
 വാഴങ്കൽതാക്കന്മാരും), തെക്കിടം വടക്കിടം ൨ താവഴി
 യിൽ കൽതാക്കന്മാരും (പുത്തൂറയിൽ അമ്മവാഴ്ചയും അ
 ടിവരത്തിഇടവും) — ഇങ്ങിനെ ഉള്ള പുഴവായിൽനി
 ന്ന ചാലയിൽ ഭഗവതിക്ക് വിളക്കിന്നും ചിലവിന്നും
 മുതൽ വരേണ്ടുന്നതു, വരായ്കൊണ്ടു “വിളക്കും ചി
 ലവും മുട്ടി പാത്തിരിക്കുന്നു” എന്നു കല്പിച്ചു കോയ്മ
 യിൽനിന്നു ആളെ അയച്ചു, (പുഴവായിടവകയിൽ
 മേൽകോയ്മ ചൊല്ലി ഇടഞ്ഞപ്പോൾ) വിലക്കി നാശം
 ചെയ്തവാറെ ചെന്നു മുടക്കി അവരെ വെട്ടിക്കൊന്നു.
 അന്നു എരുമത്തടത്തിൽ ഉണ്ണിത്തിരിയും ഏതാനും
 ചേകവരും “നാടടക്കി യോഗ്യം വേണം” എന്നിട്ട്
 അവർ മദിച്ചു കൂടി. അന്നു ഹൃദയപ്പാട്ടിലും യോഗ്യം
 കഴിച്ചു. അന്നന്തരം വടക്കും തലക്കാർ എത്തി
 പുരപ്പല്ലിട്ടു, (കാണ) കേക്കോകന്നേടത്തോളം മുട്ടു.
 അതു മേതുവായിട്ടുണ്ടായിരിക്കുന്നു കണ്ടൻ പാലത്തു
 കണ്ടിയിൽ പട (പുഴവായിൽ). അന്നു ഇടവകയിൽ
 ലോകതം കൽതാക്കന്മാരും ഒരുമിച്ചു നിരൂപിച്ചു ൧൦൦൦൦
 തെക്കെണ്ടു ചേർന്നിരിക്കുന്നു. അന്നു പേരൻചിലാക്കുന്നു
 കൈപിടിച്ചു കൂട ഇരുത്തി, (അതുകൊണ്ടു ൧൦൦൦൦
 ത്തിൽ മുച്ചായിരമാകുന്നു), ആ ൩൦൦൦ വടകമ്പുറത്തേ
 ലോകതം തങ്ങൾക്ക് വിധേയമാക്കി, കിഴക്കമ്പുറത്ത്
 ലോകതം മുച്ചായിരത്തിന്റെ പക്ഷം തിരിഞ്ഞു പോർ
 നിലത്തേക്ക് ബന്ധുവായിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു ക
 ണ്ടമ്പാലത്തു കണ്ടിയിൽ പടൈക്ക് ൨ പക്ഷവും നിന്നു

വേല ചെയ്യുന്നു ൧൦൦൦൦ത്തിലുള്ള ലോകർ എന്നറിക. (അങ്ങിനെ തന്നെ ഓരോരു നാടു പിടിച്ചുവാറെ ഇങ്ങ മൻ. അതുകൊണ്ടു ൩൦൦൦൦ ഉണ്ടായി.)

താമരശ്ലേരിരാജാവു എന്ന് പറവാൻ കാരണം: പുഴവായിടവകയും കുറുമ്പിയാതിരിയും കൂടി ഇടഞ്ഞ് പലനാശങ്ങളും വന്നതിന്റെ ശേഷം പുഴവായി കമ്മന്മാരും ൩൦൦൦ നായരും മൂത്തോൽ എഴുവരും മറ്റും കൂടി ഒരുമിച്ചു കുതിരവട്ടത്ത് ഇല്ലത്തേക്കുണ്ടു, കോട്ടയകത്ത് രാജാവായ പുറവഴിയാകോവിലെ കൂട്ടികൊണ്ടുവന്നു, താമരശ്ലേരി ഇടമരം എന്ന രണ്ടി ല്ലത്ത് നമ്പൂതിരിമാർ തങ്ങളെ ദേശം കൊടുത്തു, രാജാവിന്നു താമരശ്ലേരി രാജാവായി അരി ഇട്ടു വാഴ്ച കഴിച്ചു ൫൦൦ നായക് അരിയളന്നു ചേകവരായി കോട്ടയിൽ ഭഗവതിയും കണ്ണിക്കരുമകനും ഇവരെ നാട്ടുപരദേ വതമാരായി കുടിവെച്ചു പുഴവായ്ക്ക് രക്ഷയായി ഇങ്ങോട്ടും, താമരശ്ലേരിക്ക് രക്ഷയായി അങ്ങോട്ടും, തമ്മിൽ ഏകീകരിച്ച സ്ഥാനങ്ങളും കല്പിച്ചു, ൧൦൦൦൦ ത്തിൽ ചിലക്കും ഐയ്യായിരം പ്രഭുകർത്താവിന്നും ചങ്ങാതവും കല്പിച്ചു, രക്ഷയായിട്ടിരിക്കുന്നു.

പിന്നെ പയ്യനാടു: ന്ന കാതം നാടും, ര കൂട്ടം (വെള്ളിയിന്നൂർകൂട്ടം തച്ചോളികൂട്ടം വീയൂർകൂട്ടം മൂട്ടാ ടികൂട്ടം; ഇങ്ങിനെ ര കൂട്ടായ്കാർ), ൩ കുറുമ്പടി (അ കമ്പടിയും), ൮൦൦൦ (൩൦൦൦൦) നായരും കുറുമ്പർനാടാ കുന്നതു. ഇപ്പോൾ പൂനൂറക്കോൻ കുടകൽ വേലയു ള്ളവർ (അവരും പേരമ്പിലാക്കീഴ് വരി ഒപ്പിച്ചു നിഴലി ൽ പലിശ കമിഴ്ത്തി ഇരിക്കുന്നു). കോരപ്പഴ കടന്നു തുറശ്ശേ റിക്ക് ഇപ്പുറത്തേ നാട്ടുകോയ്മ സ്ഥാനവും ഭോകരും

കുറമ്പിയാതിരി കൊടുത്തിരിക്കുന്ന നെടിയിരിപ്പിൽ സ്വരൂപത്തിലേക്ക് — പെൺവാഴയിൽ (പെൺ വഴിയിൽ) കൊടുത്തു കിട്ടി അടങ്ങിയ നാടും ലോകവും എന്നു പറയുന്നു.

൬. മറ്റേ മൂന്നു സ്വരൂപങ്ങളുടെ അവസ്ഥ.

൧. പിന്നെ ഏറനാടും പെരിമ്പടപ്പും തമ്മിൽ പണ്ടു പടയുണ്ടല്ലോ. എന്നാൽ പെരിമ്പടപ്പു സ്വരൂപത്തിൽ ചേകവരായിട്ട് വളരെ ആൾ ഉണ്ട്. (മൂലകാതം, ഹൃദയമാടമ്പികൾ, അകാഞ്ചുക്കാരും — അതിൽ ബാല്യത്തച്ഛൻ മുമ്പൻ).

പറവൂർ എന്ന കോവിലും മാടത്തിങ്കൽ കോവിലും കൊച്ചിയിൽ മൂത്ത കോവിലും കൊച്ചിയിൽ ഇളയ കോവിലും, അങ്ങിനെ ഇരിക്കും കാലത്ത് കൊച്ചിയിൽ നടുമുറുത്ത് ഒരു ചെറുനാരകം ഉണ്ടു; നാരങ്ങ കാച്ച് മൂത്താൽ ഇളയതാവഴിയും ആളുകളും കൂടി വന്നു പഠിച്ചുകൊണ്ടു പോയ്ക്കളയും. അക്കാലം രേവതി പട്ടഭാനം കഴിഞ്ഞു ഒരു ഭട്ടത്തിരി അവിടെ ക്ക് എഴുന്നള്ളി രേവതി പട്ടഭാനത്തിന്റെ ഉഴുതും സംഭാരവും ചോദിച്ചു: മൂത്ത താവഴിയിന്നു ഉഴുതും സംഭാരങ്ങളും പറഞ്ഞു നാരങ്ങക്കുറിയുടെ യോഗങ്ങളും കേൾപ്പിച്ചു: “ഈ ചെറുനാരങ്ങ മൂപ്പിച്ചു എനിക്ക് തരണം” എന്നരുളിച്ചെയ്തു ഭട്ടത്തിരി. “നാരങ്ങമൂത്താൽ ഇളയതാവഴിയും ആളുകളും കൂടി വന്നു പഠിച്ചു പോയി കളയും.” “അതിന്നൊരുപദേശം ഉണ്ടെന്നരുളിച്ചെയ്തു ഭട്ടത്തിരി, താമൂതിരിയുടെ ആളെ പാറ്റിച്ചാൽ നാരങ്ങ മൂത്തു കിട്ടും.” “എന്നാൽ ഓരാളെ കൂടി പാറ്റിച്ചു

പോകേണം” എന്നരുളിച്ചെയ്തു മൃത്തതാവഴിയിന്നു. എന്നാറെ തന്റെ വാല്യക്കാരനെ കൂടി നൃത്തി. “വെട്ടിക്കൊന്നു പോയാൽ ചോദ്യം എന്ത്” എന്നു അവൻ ചോദിച്ചു. “വെട്ടിക്കൊന്നു പോയാൽ താമ്രതിരിയെ കൊണ്ടു കൊച്ചിക്കോട്ടയുടെ ഓടു ചവിട്ടിച്ചേക്കുന്നുണ്ടു” എന്നു ഭട്ടത്തിരി അരുളിച്ചെയ്തു അവനെ പാഠിച്ചു എഴുന്നള്ളി. എന്നാറെ നാരങ്ങ മൂക്കുകയം ചെയ്തു, ഇളയതാവഴിയും ആളുകളും വന്നു നാരങ്ങ പരിപ്പാറുടങ്ങിയപ്പോൾ “നാരങ്ങ പരിക്കുരുത്” എന്നു വൻ പറഞ്ഞു. അതു കേളാതെ നാരങ്ങ പരിച്ചു തുടങ്ങി. എന്നാറെ നൊമ്പടെ തമ്പുരാന്റെ തൃക്കാലാണ ഇടു. ആണ കേളാതെ നാരങ്ങ പരിച്ചു; എന്നാറെ പരിച്ചവന്റെ കൈയും വെട്ടി അവനെയും കൊന്നു. അതു കേട്ടു ഭട്ടത്തിരി കൊച്ചിയിൽ എഴുന്നള്ളി നുകാട് എടുത്തു തന്നുടെ ഇല്ലത്ത് വന്നു വീരാളിപ്പട്ടിൽ പൊതിഞ്ഞു താമ്രതിരിക്കോവിലകത്ത് എഴുന്നള്ളി നൊമ്പടെ തമ്പുരാൻ തിരുമുൽകാഴ്ച വെച്ചു. “ഇത് എന്ത്” എന്നു അരുളിച്ചെയ്തു തമ്പുരാൻ. “ബ്രാഹ്മണകുടുംബം പരകയാവു അസത്യം പറയരുത്. താമ്രതിരിയുടെ ആളെ കൊച്ചിക്കോട്ടയിന്നു കൊച്ചിയിൽ ഇളയതാവഴിയും ആളുകളും കൂടി വെട്ടിക്കൊന്നു. അതിന്നു കൊച്ചിക്കോട്ടയുടെ ഓടാകുന്നിതു; തൃക്കാലടി എടുത്തു ചവിട്ടിക്കളകേ വേണ്ടു” എന്നു ഭട്ടത്തിരി ഉണർത്തിച്ചു. നൊമ്പടെ തമ്പുരാൻ തൃക്കുറുപ്പു ചുവന്നു തിരുമേനി വിയർത്തു തിരുവിൽചിറകുലേക്ക് എഴുന്നള്ളി, ൩൦൦൦൦ത്തിന്നും ൧൦൦൦൦ത്തിന്നും പയ്യന്നാടു ലോകകുടും തിരുവെഴുത്ത് എഴുതി വരുത്തി ലോകകുടും ചില

വിന്നം വെച്ചു, അച്ചനും ഇളയതും ഉണ്ടയും മര
ന്നും കെട്ടിച്ചു, കൊച്ചിക്കോട്ടെക്ക് നേരെ കൂട്ടി കോട്ട
യും തച്ചു തകർത്തു പോന്നിരിക്കുന്നു എന്നു മുന്തില
ള്ളവർ പറഞ്ഞു കേട്ടിരിക്കുന്നു.

൨. തെക്ക് വേണാടികളോടു കൂടി ജയിച്ചു
കപ്പം വാങ്ങി ചേർത്തിരിക്കും കാലം എന്നേക്കും മാറിവ
രാതെ ഇരിപ്പാൻ കാഴ്ചയായി മഹാമകത്തിന്നു ഒരു
കൊടിയും കൊടുത്തു വിട്ടു; ആ കൊടി വേണാട്ടിൻ
കൊടി എന്നു പറയുന്നു ഞായം. പിന്നെ ചെങ്ങന്നി
യ്ക്കു മതിലകത്തുള്ളിൽ കൊയ്യയും കൊടുത്തു; ആ
സ്ഥാനത്തേക്ക് തിരുമനച്ചേരി നമ്പൂതിരിപ്പാട്ടിന്നു
മാനുഷ്യമായി ഇന്നും നടക്കുന്നു.

[വേണാടികളുടെ കൂലിച്ചേകക്കാരിൽ ഒരുത്തൻ
കന്നേറിക്കടവിൽനിന്നു ഒരു ബ്രാഹ്മണനെ കുളിയും
ഉഷക്കയും മുടക്കി (മുട്ടിച്ചു) തടുത്തു പാപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.
അന്നു മൂന്നാം കൂറായ (പാടായ) തമ്പുരാൻ യഥാ
യോഗം അവിടേക്കെഴുന്നള്ളി അവനെയും വെട്ടി
ക്കൊന്നു ബ്രാഹ്മണന്റെ കുളിയും ഉഷക്കയും കഴിപ്പി
ച്ചു എഴുന്നള്ളി ഇരിക്കുന്നു. അതിന്നു വേണാടികൾ
പരിഭവിച്ചു പുരുഷാരത്തെ കല്പിച്ചു: “ചേറുവാ
യിൽ തെക്കോട്ട് നൊമ്പടെ തമ്പുരാന്റെ മേൽകൊ
യ്യസ്ഥാനം നടക്കരുത്” എന്നു കല്പിച്ചു. അക്കാലം
നൊമ്പടെ തമ്പുരാൻ തിരുവള്ളത്തിൽ ഏറി യോ
ഗം തികെച്ചു ചേറുവായി കടന്നു, കാഞ്ഞൂർപുഴക
ടന്നു, വേപ്പിയുടെ കൊച്ചി അഴി കടന്നു, കൊച്ചിയിൽ
കൂട പുറപ്പെട്ടു (ചിരങ്ങനാടു കരപ്പറത്തു കൂടി) പയ
റുകാട്ടുപാലം (എറുകൊട്ടുപ്പാലം) കടന്നു, (ആ

ലപ്പുഴെക്ക് പുറപ്പെട്ടു), തൃക്കുന്നത്തുപുഴെക്ക് കൂടി കാത്തികുപ്പള്ളി കടന്നു ഉടയനാട്ടുകരക്ക് (കാടു) എഴുന്നള്ളുമ്പോൾ — വേണാടികളും വന്നു നൊമ്പടേത് തൃക്കാലൂർ അഭയം ചൊല്ലി (ചെയ്തു), നൊമ്പടേത് അഴിഞ്ഞ അത്വം വടക്കോട്ട് തിരിച്ചു വെച്ചു, കാളത്തോക്കും പിഴവോക്കുവാനായിട്ട് ആനയും ഇരുത്തി. അന്നു ദില്ലിയംകൊണ്ടു. വീരമദളം അടിപ്പിച്ചു് ആനക്കഴുത്തിൽ ഏറി വടക്കോട്ട് എഴുന്നള്ളി, തിരുവനന്തപുരത്തു ഭഗവാന്നു വായിത്തരം (വൈചിത്ര്യം — ഉത്തരം) കെട്ടിയ ദേശങ്ങളും കല്പിച്ചു മഹാരാജാവു കുന്നലക്കോനാതിരി എന്നു കേട്ടിരിക്കുന്നു. (കൊല്ലം പുറം കുണ്ടത്തായറു നും തിയതി ബുധനാഴ്ച തൃക്കാവിൽ കോവിലകത്ത് നിന്നു തിരുമുടിപ്പട്ടം കെട്ടി തിരുനാടുവാണു ൪൦൦൦ പ്രഭുകന്മാരും ചേകിച്ചു].

൩. [ശേഷം കോലത്തിരിയോട് കൂടി ജയിപ്പാൻ പട കൂടിയപ്പോൾ നൊമ്പടെ തമ്പുരാന്റെ തിരുനെററികു് നേരെ ൩൫൨൦൦൦ പ്രഭു കോലത്തിരിയും കല്പിച്ചിട്ടില്ല. അക്കാലം പെരിഞ്ചെല്ലൂർഗ്രാമക്കാരെ മുനിർത്തി തളിപ്പറമ്പത്ത് മതിലകത്തു കോലത്തിരി കോയ്യയും കല്പിച്ചു കൊടുത്തു മഹാരാജാവു; അവിടെ ഇന്നും പന്നിയൂർ കൂറായി നടക്കുന്നു. തളിപ്പറമ്പത്തപ്പൻ എന്നു പെരുന്തു കോലപ്പന്നു (വെന്തു —) വഴക്കം ചെയ്തു, അവന്റെ അംശം നടത്തി സ്ഥാനങ്ങളും കല്പിച്ചു കുന്നലക്കോനാതിരി].

(കോലത്തിരിത്തമ്പുരാൻ വളർട്ടത്തു കോട്ടയിൽ മുപ്പത്തെമ്പർ പരദേവതമാരെ പരിപാലിച്ചു, ൩൫൦൦൦൦ നായരെയും തലതികെച്ചു ഒരു കോല്ലുടക്കി അവരെ

കൊണ്ടു ഓരോരോ വക ഭേദങ്ങളും തിരിച്ചു, അകത്തു ചാൻവർഷം പുറത്തു ചാൻവർഷം അടുക്കും ആചാരവും ഒരു പോലെ കല്പിച്ചു. തെക്കും കൂറ്റിൽ മുരിക്കുഞ്ചേരി കാരിഷത്തിന്നു മുന്വെമ്പന്നല്ലോ കല്പിച്ചതു; മുണ്ടയോടൻകാരിഷത്തിന്നു പിന്വെമ്പന്നം കല്പിച്ചു. രു ഇല്ലത്തിലും: ചെങ്ങുനി, മുരിക്കുഞ്ചേരി അകത്തു (അതിൽ ചെങ്ങുനിക്ക് പിന്വു), ചോമടവൻ, മുണ്ടയോടൻ പുറത്ത് (അതിൽ ചോമടവന്നു പിന്വു). ഇന്നാൽ ഇല്ലത്തിന്നും കൂടി ഓരാചാരം, തെക്കുംകൂറ്റിൽ കാരിഷം എന്നും അതിൽ ചെങ്ങുനിക്കും മുരിക്കുഞ്ചേരിക്കും മൂന്നും കൈയും എന്നും ചോമടവന്നും മുണ്ടയോടന്നും പിന്വും കല്പനയും എന്നും കല്പിച്ചു). — |മാടായി കോട്ടയിൽ ശിക്ഷാരക്ഷ നടത്തുവാൻ വടക്കും കൂറ്റിൽ കാരിഷവും, അതിന്നു ചേണിച്ചേരിക്ക് വായും കൈയും മൂന്നും കല്പനയും അവകാശവും, മാവില ഇല്ലത്തിന്നും കൂട ഓരാചാരവും കല്പിച്ചു കൊടുത്തു. തെക്കന്നു വരുന്ന മാറാണെ തടുപ്പാനായിട്ടു കുന്നി വാകകോയിലകത്തു ഇരയവർമ്മനെ തെക്കിളങ്കൂറ്റു തമ്പുരാൻ എന്നു കല്പിച്ചു, മുക്കാതം നാടും കൊടുത്തു. കാഞ്ഞിരോട്ടിസമീപത്തു വിജയങ്കൊല്ലത്തു കോട്ടയിൽ കേളവർമ്മനെ വടക്കിളങ്കൂറ്റുതമ്പുരാൻ എന്നു കല്പിച്ചു, കടയന്നാടും ഐയർപരദേവതമാരെയും കൊടുത്തു. ഇരിവരം രണ്ട് അതിർത്തലയും രക്ഷിച്ചു വന്നതിന്റെ ശേഷം കരുവള്ളൂർകോവിലകത്തു രാമവർമ്മനെ നാലാംകൂർത്തമ്പുരാൻ എന്നു കല്പിച്ചു സമീപത്തിരുത്തുകയും ചെയ്തു. ഏഴിമലയുടെ മുകളിൽനിന്നു എഴുന്നള്ളിയ തമ്പുരാട്ടിയെ ഏഴോത്ത

കോയിലകത്തിരുത്തി വസ്തുവും വേറെ തിരിച്ചു കൊടുത്തു, താൻ കരിപ്പത്തുകോയിലകത്ത് എഴുന്നള്ളുകയും ചെയ്തു. — അന്നന്തരം ഹൃദീപുംഭാടക്കുവാന്തക്കുവണ്ണം ഒരു ചോനകനെ കല്പിച്ചു ദീപികൾ ഒരു പട്ടവും കെട്ടി ദീപുരാജാവെന്നു കല്പിച്ചു. ഹൃദീപടക്കി ഹൃദം പണം കാലത്താൽ വളർട്ടത് കോട്ടയിൽ ഒപ്പിപ്പാന്തക്കുവണ്ണം കല്പിച്ചയക്കയും ചെയ്തു ഉദയവർമ്മൻ എന്ന കോലത്തിരി തമ്പുരാൻ.

[നെടിയിരിപ്പു സ്വരൂപത്തിങ്കൽനിന്നു ഒരു രാജസ്രീയെ കണ്ടു മോഹിച്ചു, ആരും ഗ്രഹിയാതെ രാത്രിയിൽ കൊണ്ടു പോയി കോലത്തിരി തമ്പുരാൻ ഭായ്യയായി വെച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു. “ആ സ്രീയെ അങ്ങോട്ട് തന്നെ അയച്ചു കളയാം എന്നു വെച്ചാൽ നെടിയിരിപ്പു തമ്പുരാക്കന്മാർ സമ്മതിക്കുക ഇല്ല” എന്നു വെച്ചു മകസ്ഥാനത്തിന്നു നീലേശ്വരം മുക്കാതം നാടും ൩൦൦൦ നായരെയും കല്പിച്ചു കൊടുത്തു. ആയതത്രെ നീലേശ്വരരാജവംശം ആകുന്നതു. ഇന്നും നീലേശ്വരത്തു രാജാക്കന്മാരും നെടിയിരിപ്പുരാജാക്കന്മാരും തമ്മിൽ ചത്താലും പെററാലും പൂല ഉണ്ടു.]

൭. ശേഷം കേരളാവസ്ഥ (ചുരുക്കി പറയുന്നു.)

ചേരമാനാട്ടിൽ ൧൭ നാടും ഹൃദ രാജാക്കന്മാരും ഉണ്ടു: കോലത്തിരി, വേണാടു, പെരിമ്പടപ്പ്, ഏറനാടു ഇങ്ങിനെ നാലു സ്വരൂപം. (ബൌദ്ധന്മാർ വന്നു ബലവീര്യം നടത്തി കർമ്മഭൂമി ക്ഷയിച്ചു പോകാതെ ഇരിപ്പാൻ, വേണാടുകരേ തൃപ്പാസ്വരൂപത്തിങ്കൽ

ഐശ്വര്യവും, പെരിമ്പടപ്പിൽ യാഗാദി കർമ്മവും, നെടിയിരിപ്പിൽ വാരപ്പുജയും, കോലസ്വരൂപത്തിങ്കൽ കീഴിൽ വാണ പെരുമാക്കന്മാരുടെ സേവയും കല്പിച്ച പ്രകാരം ചെയ്താൽ ഗുണം കാണാം. [ചേരമാനാട്ടിൽ മൂവർ രാജാക്കന്മാർ തിരുപട്ടം കെട്ടി തണ്ടിൽ കയറി അരി ഇട്ടു വാണിരിക്കുന്നു; അതിൽ ഗജപതി വേണാടുകൾ ൨൫൦൦൦൦ നായർ, അശ്വപതി കോലത്തിരി ൨൫൦൦൦൦ നായർ, നരപതി നൊമ്പടെ തമ്പുരാൻ മഹാരാജാവു: അകമ്പടിജനം ൧൦൦൦൦ ചുരിക കെട്ടി ചേകം എന്നു കേട്ടിരിക്കുന്നു]. (അതിൽ കോലസ്വരൂപത്തിന്നു മൂന്നും കല്പനയും എന്നും ശേഷം നാടു ക്കെയും കോലത്തിന്നു അവയവങ്ങൾ എന്നും ചേരമാൻ പെരുമാളുടെ അരുളപ്പാടു). രാജാക്കന്മാരിൽ (എട്ടുവഴി) എണ്മർ സാമന്തർ. അഞ്ചു വകയിൽ കോവിൽ രാജാക്കന്മാർ (൫ വഴി ക്ഷത്രിയർ: അയലൂർ, ശാർക്കര, പറപ്പൂർ, പടിഞ്ഞാറെറടം, മാടത്തിങ്കീഴ്). നാലു (ആറു) വക വെള്ളാളർ ആകുന്നതു. പത്തുകരയ നാന്ദർ പ്രഭുക്കന്മാരും ഉണ്ടു. അവരുടെ രാജധാനികൾ എടം, മടം, കോവിലകം, കോട്ട, കൊട്ടാരം എന്നിങ്ങിനെ അതത് പേരുമുണ്ടു.

മികച്ചനാടു പോലനാടു. പോലനാട്ടുഴിഞ്ഞ മയ്യാദ ഇടനാട്ടിൽ നടത്തുന്നു. മൂന്നാഴിപ്പാടു എല്ലാടവും നടപ്പാകുന്നു; അതിന്നു പമ്പ ആചാരം ഉണ്ടു; നടുവർ കൂട്ടന്നേടം പല പ്രകാരം പറയുന്നു: പടക്കൂട്ടം, നടുക്കൂട്ടം, നായാട്ടുകൂട്ടം, നിഴൽക്കൂട്ടം (യോഗ്യക്കൂട്ടം) ഇങ്ങിനെ രു കൂട്ടമുണ്ടു. കൊള്ള കൊടുക്ക മയ്യാദയും കാണ ജന്മമയ്യാദയും രു പാടും രു തോലും ആറു

നായാട്ടും നായാട്ടുപരദേവതമാരും എന്നിങ്ങിനെ ഉള്ളവ വളരെ പറയാൻ ഉണ്ടു.

ഗോകണ്ഠംകന്യാകുമാരികിടയിൽ ൩ ക്ഷേത്രങ്ങൾ കാലം തലയും വയറും ഉണ്ടല്ലോ; അതിൽ കാൽ പെരിഞ്ചെല്ലൂർ, തല തൃശ്ശിവപേരൂർ, വയറു തൃക്കുളയൂർ. പിന്നെ തിരുനാവായി, തൃപ്രങ്ങോട്ടു, തിരുവനന്തപുരം, തൃച്ചമ്രം, തിരുവിലാമല, ഗുരുവായൂർ, തിരുവഞ്ചിക്കുളം, ആലത്തൂർ, മണ്ണൂർ, പോലൂർ (പേരൂർ), പനിയൂർ, പറവൂർ (— പ്പൂർ), പെരുമനം (— ണ്ണം), തളിയിലും, തളിപ്പറമ്പു, കുഴയൂർ, നെല്ലൂർ, ഐരാണിക്കര, (തിരു—) മണ്ണൂർ, പെരുമണ്ണൂർ, പന്തലൂർ, പനിയങ്കര, മരുതൂർ, മണ്ണിയൂർ, (കല്ലൂർ, തലക്കുളത്തൂർ, ചെങ്കുളൂർ, തൃക്കട—) തൃക്കാരിയൂർ, കാഞ്ഞിരങ്ങാട്ടു, കരിങ്കട, കോടീശപരം, (ഉടുപ്പു, ശങ്കരനാരായണം, ഗോകണ്ഠം).— പിന്നെ ഭദ്രകാളി വട്ടങ്ങൾ: കുന്നത്തും, കൊടിക്കുന്നത്തും, പരക്കൽ, മഞ്ചേരി, വെട്ടത്തും, കോട്ടയകത്തും, കൊടുങ്ങല്ലൂർ, കുറുങ്ങല്ലൂർ, ഇന്തിയന്തൂർ, പോർക്കോട്ടച്ചേരി, മാടായി, ചിറക്കൽ, നീലമ്പറ, നീലേശ്വരം, മടപ്പള്ളി, പുതുപ്പട്ടണം, പൂത്തൂർ, കുഴപ്പുന്നത്തു, ചെറുകുന്നത്തു, കടലുണ്ടി, തിരുവളയാട്ട് എന്നിങ്ങിനെ ഉള്ള കാവില്ലാട്ടിൽ കേരളത്തിൽ വന്നു ഉലകിഴിഞ്ഞൊരു ഭഗവതിയും തന്പുരാട്ടിമാരും ദേവന്മാരും വാണരളും കാലം കേരളത്തിൽ വസിക്കും മാനുഷകർ വരുന്ന അല്ലലും മഹാവ്യാധിയും ഒഴിച്ചു രക്ഷിച്ചു വരുന്നു.— ഓരോ ബന്ധന ശ്രീമഹാദേവകൽനിന്നുണ്ടായ മൂർത്തകൾ: അയ്യപ്പൻ, ഉച്ചമഹാകാളൻ (— മാളൻ), അന്തിമഹാകാളൻ, മുണ്ടി

യൻ, ബ്രഹ്മരാക്ഷസൻ, കരുവില്ലി, പൊട്ടൻ, ഭ്രാന്തൻ, പുള്ളിപ്പുലിയൻ, കരുന്തിരുകുണ്ടൻ, മലയുടയവൻ, ദണ്ഡൻ, കയറൻ, ഗുളിയൻ, കുട്ടിച്ചാത്തൻ (ശാസ്താവ്), ക്ഷേത്രപാലൻ, ചാമുണ്ഡി ഇങ്ങിനെ ഉള്ള പരദേവതമാരും വനദേവതമാരും ഗണപന്മാരും ഭൂമിയിൽ നിറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു പരശുരാമക്ഷേത്രത്തിങ്കൽ വസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഇങ്ങിനെ മഹാരാജാവാകുന്ന കുന്നലക്കോനാതിരി (൧൦൦൦൦), വള്ളുവകോനാതിരി (൧൦൦൦൦), പൊർളാതിരി രാജാവ് — കോലത്തിരിരാജാവ് (൩൫൦൦൦൦), കോട്ടയകത്തു പുറവഴിരാജാവു (൭൨൦൦൦), വെട്ടത്തുമന്നൻ (൫൦൦൦), തിരുമലശ്ശേരി (൩൦൦൦), പെരിമ്പടപ്പം, അയലൂർ, ശാർക്കര (ചെറുകുര), പറപ്പൂർരാജാവു (൩൦൦൦), പടിഞ്ഞാററിടം, മാടത്തിങ്കീഴ്, പേരോത്ത, നെടുങ്ങനാടു, തെക്കുംകൂറു, വടക്കുംകൂറു, കക്കാടം, പുനത്തുരം ആയിനിക്കൂറും, മണക്കുളത്തും, വെങ്ങനാടും, ഓണനാടും, അമ്പലപ്പുഴ, ചെമ്പകച്ചേരി, പെരളോത്ത, മുരിങ്ങനാടും, പൈയനാടും, കോട്ടൂർ, ഇരിക്കാലിക്കൽ, കുതിരപട്ടത്തുനായരും, ഏറനാട്ടുമേനോൻ (൫൦൦൦), പുഴവായിമുതുകൂറു, മാണക്കമ്മര, പൂക്കുളയൂർനമ്പിയാർ, നാലാങ്കൂറടയനായർ, മൂന്നാം കൂറടയനായർ, അത്തിമണ്ണിലം, പരിച്ചാത്തും പൊറയ്യം (പറച്ചാമ്പെററ), കുറിച്ചിയാത്തും (— ടും), പണ്ഡലനായർ, കോഴിക്കോട്ടകമ്മളും, ചെരങ്ങാടു (ചെനങ്ങാടു) തലച്ചെണ്ണനായർ, ഏറനാട്ടുനായർ, ആലിപ്പറമ്പിൽ മേനോൻ, തിട്ടത്തിങ്കൽ അടിയോടി, മുരിക്കുഞ്ചേരിനായർ, പേനായ്ക്കോട്ടതലച്ചെണ്ണനായർ, ഏറനാട്ടുകര

എഴുമൂന്നും (മൂത്തോൽ?), പതിനൊന്നു താവഴിയിൽ
 തിരുമുല്ലാടന്മാരും, മങ്ങാട്ടച്ചൻ, തിന്നയഞ്ചേരി ഇള
 യതു, തലയൂരിൽ മുസ്സതു, കോഴിക്കോട്ടു കോശയ്യം, അ
 ശിരാജാവകന്ന മമ്മാലിക്കുടാവു — ഇങ്ങിനെ കോലം
 തുടങ്ങി വേണോട്ടോടിയിലുള്ള രാജാക്കന്മാരും ഇട
 പ്രഭുക്കന്മാരും തങ്ങളെതങ്ങളെ രാജധർമ്മാദികൾ രക്ഷി
 ച്ചു പോന്നിരിക്കുന്നു. മററും പല പല പരപ്പും പരമാ
 ര്ത്വവും പറവാൻ എത്രയും പണിയുണ്ടു (അത്രേ).

ഇവ ഒക്കെയും കലിയുഗത്തിങ്കൽ അല്പബുദ്ധിക
 ഉായിരിക്കുന്ന മാനുഷർ വഴിപോലെ ഗ്രഹിപ്പാന്ത
 കുവണ്ണം തുഞ്ചത്തു രാമാനുജൻ ചൊന്ന കേരളനാ
 ടകം ഉപദേശമായി സംഗ്രഹിച്ചു, സാരന്മാർ അറി
 ഞ്ഞുകൊള്ളയും ചെയ്തു.

ALL RIGHTS RESERVED.

 This is a true copy of Dr. H. Gundert's Kēralōlpatti
 as edited by him in Mangalore 1843.

ശുദ്ധപത്രം.

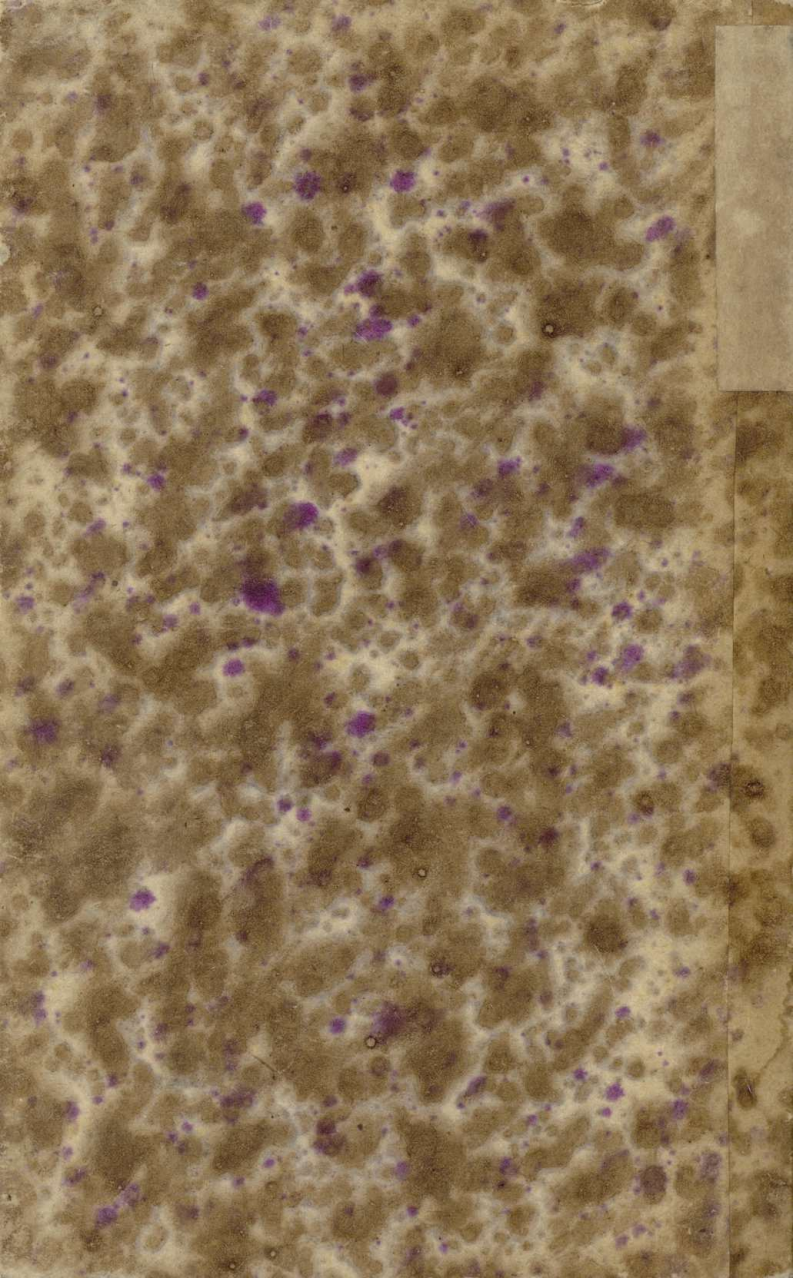
വായിക്കേണ്ടതു: 4, 6: (കരയക്കാലം); 4,7 കീ: കായ്ച്ചി
 0; 5, 9: അറുപത്തു നാലിന്നും; 12, 13.12 കീ: തണ്ണീരാമരേത്തു = ത
 ബുലം+അമരേത്തു; 30, 10: കൂട്ടി; 35, 1 കീ: (നനന ക്രിസ്താബ്ബം);
 56, 3 കീ: ബാലമാർ; 65, 1 വരത്തികൂടും; 65, 5 വരത്തികൂട; 66,
 4 അടക്കിക്കൊടുക്ക; 77, 13 മേലേത്തലപ്പാക്കും; 77, 14 തലപ്പാക്കും;
 95: 11 കീ: വേൾപിച്ചു; 104, 3 വൈപ്പിയുടെ; 106, 5 എതിർത്തലയും?;

മലയാള

പുസ്തകങ്ങളുടെ പട്ടിക.

	ഉ.	അ.	വൈ.
മലയാളഭാഷാനിഘണ്ടു കെട്ടിയതു	15	0	0
മലയാള പഞ്ചാംഗം	0	3	0
സംഖ്യാവിദ്യ	0	3	0
ഇക്ലീസ് മലയാള ഭാഷകളുടെ അകാരാദി	2	0	0
മലയാള ഇക്ലീസ് ഭാഷകളുടെ അകാരാദി	2	0	0
ഭൂമിശാസ്ത്രം	0	6	0
ഇക്ലീസ് വ്യാകരണം	0	3	6
മലയാള ഭാഷാവ്യാകരണം	1	8	0
ഇന്ത്യാചരിത്രസാരാംഗത്തിന്റെ കാലക്രമം	0	3	0
കേരള പഴമ	0	6	0
കേരള ഉല്പത്തി	0	4	0
മദ്രാസസംസ്ഥാനം	0	3	0
മലയാള രാജ്യം	0	4	0
മലയാളരാജ്യത്തിന്റെ പടം	1	0	0
പഞ്ചതന്ത്രം	0	10	0
ആയിരം പഴഞ്ചൊൽ	0	2	0
വലിയ പാഠാരംഭം	0	2	0
മലയാള ഇക്ലീസ് ഭാഷാന്തരകാരി	0	6	0

18792

160. pag.

KĒRALŌLPATTI

(THE ORIGIN OF MALABAR)

കേരളം പ്രതി

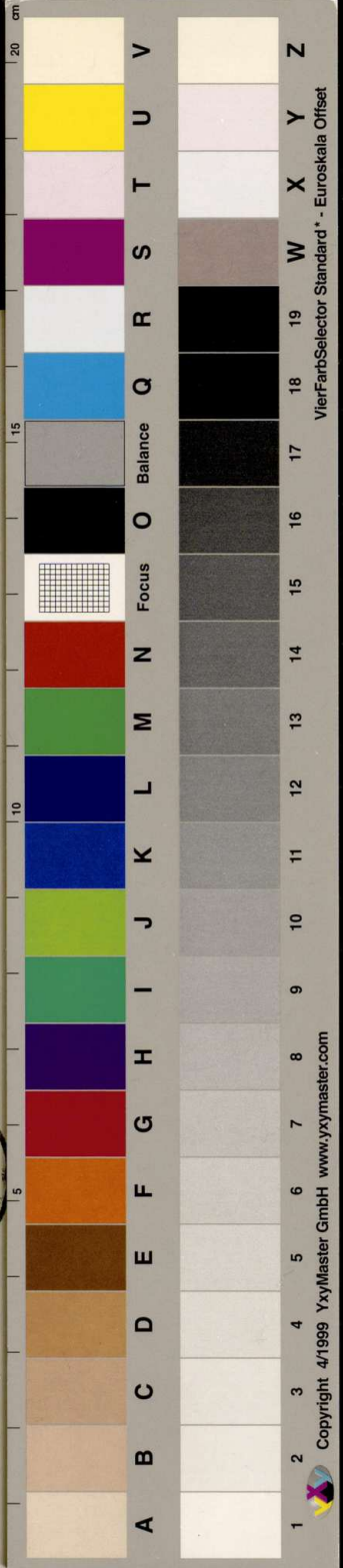
THIRD EDITION

MANGALORE

PRINTED BY STOLZ & HIRNER, BASEL MISSION PRESS

1874 *lxiv. 125*

VierFarbSelector Standard - Euroskala Offset

Copyright 4/1999 YxyMaster GmbH www.yxymaster.com